

2024/1252

3.5.2024

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2024/1252

av den 11 april 2024

om inrättande av en ram för säkerställande av trygg och hållbar försörjning av kritiska råmaterial och om ändring av förordningarna (EU) nr 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1724 och (EU) 2019/1020

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Tillgång till råmaterial är en förutsättning för unionens ekonomi och för en väl fungerande inre marknad. Det finns ett antal råmaterial, som inte är energi- eller jordbruksråvaror, vilka anses kritiska på grund av sin stora ekonomiska betydelse och utsatthet för höga försörjningsrisker, ofta på grund av att försörjningen är starkt koncentrerad till några få tredjeländer. Med tanke på att många av dessa kritiska råmaterial har stor betydelse för den gröna och den digitala omställningen och med tanke på deras användning i försvars-, flyg- och rymdtillämpningar kommer efterfrågan sannolikt att öka starkt de närmaste årtiondena. Samtidigt ökar risken för försörjningsstörningar till följd av tilltagande geopolitiska spänningar och resurskonkurrens. Om efterfrågan inte hanteras på rätt sätt kan den ökande efterfrågan på kritiska råmaterial också få negativa miljö- och samhällskonsekvenser.
- (2) Eftersom värdekedjorna för kritiska råmaterial är komplexa och gränsöverskridande riskerar icke samordnade nationella åtgärder för säkerställande av en trygg och hållbar försörjning av kritiska råmaterial att undergräva den inre marknadens funktion. Kritiska råmaterial utvinns ofta i specifika länder eller regioner, beroende på den geografiska fördelningen av relevanta reserver, transporteras för vidare förädling någon annanstans och säljs sedan på den inre marknaden för användning i relevanta produkter. I förädlingsstadiet importeras och exporteras kritiska råmaterial ofta flera gånger på den inre marknaden innan de används i en slutlig tillämpning. På samma sätt kan materialåtervinning av relevanta uttjänta produkter för återvinning av kritiska råmaterial ske i ett annat land eller en annan region än där det relevanta avfallet samlas in, och de resulterande sekundära råmaterialen kommer sannolikt att återexporteras för vidare förädling och användning. Dessutom behövs kritiska råmaterial i början av många industriella värdekedjor och är ofta oumbärliga insatsvaror för en rad strategiska sektorer, däribland förnybar energi, den digitala industrin samt flyg-, rymd- och försvarssektorerna. De spelar därför en viktig roll för att förstärka den ekonomiska verksamheten på den inre marknaden, och försörjningsstörningar kan få betydande gränsöverskridande effekter mellan medlemsstaterna.
- (3) Mot denna bakgrund riskerar osamordnade åtgärder från medlemsstaternas sida att snedvrider konkurrensen och fragmentera den inre marknaden, till exempel genom att införa olika regler för marknadsaktörer, tillhandahålla olika nivåer av tillgång till övervakning av försörjningsrisker, tillhandahålla olika nivåer av stöd till nationella projekt, eller genom att skapa hinder för medlemsstaternas gränsöverskridande handel med kritiska råmaterial eller relaterade varor och därmed skapa hinder för en väl fungerande inre marknad. Dessutom skulle enskilda åtgärder från

⁽¹⁾ EUT C 349, 29.9.2023, s. 142.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 12 december 2023 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 18 mars 2024.

medlemsstaternas sida kunna vara otillräckliga för att på ett verkningsfullt sätt förhindra att försörjningsstörningar för kritiska råmaterial uppstår eller mindre effektiva när det gäller att uppnå detta mål.

- (4) För att säkerställa den inre marknadens funktion bör det därför inrättas en gemensam unionsram för att säkerställa tillgång till en trygg och hållbar försörjning av kritiska råmaterial och för att värna om unionens ekonomiska resiliens och öppna strategiska oberoende.
- (5) För det första bör ramen definiera råmaterial som anses vara strategiska och kritiska och stärka resiliensen i leveranskedjorna för dessa råmaterial i unionen, bland annat genom att identifiera och stödja vissa råmaterialprojekt och beteckna dem som strategiska projekt, och genom att göra insatser för att stimulera tekniska framsteg och resurseffektivitet i syfte att dämpa den förväntade ökningen av förbrukningen av kritiska råmaterial i unionen. För det andra är det nödvändigt att föreskriva åtgärder för att stärka unionens förmåga att övervaka och mildra försörjningsrisker nu och i framtiden. För det tredje bör ramen omfatta åtgärder för att öka cirkulariteten och hållbarheten i de kritiska råmaterial som förbrukas i unionen.
- (6) För att åtgärderna i denna förordning ska inriktas på de mest relevanta råmaterialen bör en förteckning över strategiska råmaterial och en förteckning över kritiska råmaterial upprättas. Dessa förteckningar bör baseras på tydliga metoder, och kommissionen bör på ett öppet sätt informera om hur metoderna tillämpas. Dessa förteckningar bör också bidra till vägledning och samordning av medlemsstaternas ansträngningar att bidra till uppfyllandet av målen för denna förordning. Förteckningen över strategiska råmaterial bör omfatta råmaterial av hög strategisk betydelse för den inre marknadens funktion, med beaktande av deras användning i sådan strategisk teknik som ligger till grund för den gröna och den digitala omställningen eller för försvars- eller flyg- och rymdtillämpningar, som kännetecknas av ett potentiellt betydande gap mellan global tillgång och förväntad efterfrågan och för vilka en produktionsökning är förhållandevis svår, exempelvis på grund av lång ledtid för nya projekt som leder till ökad försörjningskapacitet. För att ta hänsyn till eventuella tekniska och ekonomiska förändringar bör förteckningen över strategiska råmaterial med jämna mellanrum ses över och vid behov uppdateras. För att säkerställa att ansträngningarna att öka unionens kapacitet längs värdekedjan, stärka unionens kapacitet att övervaka och motverka försörjningsrisker och diversifiera leveranserna inriktas på de råmaterial för vilka de bäst behövs, bör vissa relevanta åtgärder endast avse förteckningen över strategiska råmaterial. Medlemsstaterna bör inte hindras från att upprätta ytterligare förteckningar på grundval av sina specifika nationella behov eller från att vidta lämpliga åtgärder på nationell nivå.
- (7) Förteckningen över kritiska råmaterial bör innehålla alla strategiska råmaterial liksom alla andra råmaterial av stor betydelse för unionens ekonomi överlag och för vilka det finns en allvarlig risk för försörjningsstörningar som sannolikt kommer att snedvrider konkurrensen och fragmentera den inre marknaden. Utöver den strategiska tekniken kan även andra sektorer komma att utsättas för stora försörjningsrisker i framtiden. För att ta hänsyn till eventuella tekniska och ekonomiska förändringar bör kommissionen i enlighet med nuvarande praxis med jämna mellanrum göra en bedömning på grundval av uppgifter om produktion, handel, tillämpningar, materialåtervinning och substitution för ett brett urval av råmaterial för att uppdatera förteckningarna över strategiska och kritiska råmaterial, beroende på hur de råmaterialens ekonomiska betydelse och försörjningsrisker utvecklas på den inre marknaden. Förteckningen över kritiska råmaterial bör omfatta sådana råmaterial som når upp till eller överskrider trösklarna för både ekonomisk betydelse och försörjningsrisk, utan att de berörda råmaterialen rangordnas efter kritikalitet. Bedömningen bör bygga på ett genomsnitt av de senast tillgängliga uppgifterna under en femårsperiod. De åtgärder som avser den gemensamma kontaktpunkten, planering, undersökningsarbete, övervakning, cirkularitet och hållbarhet som föreskrivs i denna förordning bör gälla alla kritiska råmaterial.
- (8) Förteckningarna över strategiska och kritiska råmaterial bör använda etablerade beteckningar för de förtecknade råmaterialen. När det gäller förteckningen över strategiska råmaterial bör beteckningarna, där så är lämpligt, avse den kvalitet till vilken ett råmaterial måste raffineras för att kunna användas för tillverkning av strategisk teknik. Hänvisningar till strategiska och kritiska råmaterial bör förstås som hänvisningar till hela värdekedjan för dessa råmaterial, även i oförädlad form och i alla förädlingsstadier som, i tillämpliga fall, leder till den angivna kvaliteten. Ett exceptionellt förtydligande bör göras för aluminiumvärdekedjan, där man utöver aluminium även bör ange bauxit, dess viktigaste malm, och aluminiumoxid, dess intermediära förädlingsform. Strategiska och kritiska råmaterial utvinns, förädlas eller materialåtervinns i många fall som biprodukter från andra stora utvinnings-, förädlings- och materialåtervinningsprocesser. Råmaterialens karaktär som biprodukt bör därför inte påverka deras införande i förteckningen eller deras omfattning enligt de relevanta bestämmelserna i denna förordning.

- (9) För att stödja genomförandet av uppgifter som rör utveckling och finansiering av strategiska projekt, program för undersökningsarbete, övervakningskapacitet och strategiska lager och för att ge lämpliga råd till kommissionen bör Europeiska nämnden för kritiska råmaterial (*nämnden*) inrättas. Nämnden bör bestå av företrädare för medlemsstaterna och kommissionen, samtidigt som det säkerställs att andra parter kan delta som observatörer, i synnerhet Europaparlamentet. För att utveckla erforderlig expertis för genomförandet av vissa uppgifter bör nämnden inrätta ständiga arbetsgrupper för finansiering, allmänhetens acceptans, undersökningsarbete, övervakning och strategiska lager samt en sådan arbetsgrupp för cirkularitet, resurseffektivitet och substitution, som bör fungera som ett nätverk och samla de berörda nationella myndigheterna och vid behov samråda med näringsliv, högskolor, civilsamhälle och andra relevanta intressenter. Nämndens rådgivning och yttranden bör vara icke-bindande, och avsaknad av sådan rådgivning eller sådana yttranden bör inte hindra kommissionen från att utföra sina uppgifter enligt denna förordning.
- (10) Det är nödvändigt att införa lämpliga åtgärder för att fastställa en gemensam strategi för strategiska projekt i unionen som är verksamma inom utvinning, förädling eller materialåtervinning av strategiska råmaterial eller som bidrar till produktionen av relevanta ersättningsmaterial. Dessa strategiska projekt bör, tillsammans med medlemsstaternas insatser, bidra till att öka kapaciteten att säkerställa en trygg försörjning av strategiska råmaterial. Andra åtgärder, särskilt i fråga om undersökningsarbete och cirkularitet, är också avsedda att bidra till att förstärka olika led i värdekedjan.
- (11) För att minska unionens växande risk för försörjningsstörningar som sannolikt kommer att snedvrída konkurrensen och fragmentera den inre marknaden bör kommissionen och medlemsstaterna stärka kapaciteten i de olika leden i värdekedjan för strategiska råmaterial, i syfte att bidra till att nå riktmärken för unionens kapacitet och diversifiering av försörjningen. Sådana riktmärken bör bidra till att vägleda insatserna för att stärka unionens kapacitet i alla led i värdekedjan för strategiska råmaterial, inbegripet utvinning, förädling och materialåtervinning, och öka diversifieringen av den externa försörjningen av strategiska råmaterial. Målet bör vara att öka kapaciteten för alla strategiska råmaterial i varje led i värdekedjan, och samtidigt sträva efter att uppnå övergripande kapacitetsriktmärken på unionsnivå för utvinning, förädling och materialåtervinning av strategiska råmaterial. Unionen bör för det första öka användningen av sina egna geologiska resurser av strategiska råmaterial och bygga upp sin kapacitet att utvinna de råmaterial som krävs för att producera åtminstone 10 % av unionens förbrukning av strategiska råmaterial. Med beaktande av att utvinningskapaciteten är starkt beroende av tillgången till geologiska resurser i unionen är uppnåendet av detta riktmärke beroende av den tillgången. För det andra, för att bygga upp en fullständig värdekedja och förebygga att flaskhalsar uppstår i de intermediära leden bör dessutom unionens förädlingskapacitet ökas och unionen bör kunna producera åtminstone 40 % av unionens årliga förbrukning av strategiska råmaterial. För det tredje förväntas en allt större del av unionens förbrukning av strategiska råmaterial under de kommande årtionden kunna tillgodoses av sekundära råmaterial, något som skulle förbättra tryggheten och hållbarheten i unionens råmaterialförsörjning. Unionens materialåtervinningskapacitet bör därför kunna producera minst 25 % av unionens årliga samlade förbrukning av strategiska råmaterial och unionen bör kunna materialåtervinna avsevärt större mängder av varje strategiskt råmaterial från avfall. För avfallsflöden och strategiska råmaterial för vilka det finns tillräcklig information för att uppskatta unionens materialåtervinningskapacitet som en andel av de strategiska råmaterial som ingår i dessa avfallsflöden bör ett ytterligare avfallsbaserat riktmärke fastställas. Kompletterande insatser för att förbättra resurseffektiviteten genom forskning och innovation, substitution, upplysningsåtgärder och andra relevanta åtgärder kommer också att göra det lättare att uppnå dessa riktmärken. Dessa riktmärken avser 2030, i linje med unionens klimat- och miljömål enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 ⁽³⁾ och de digitala målen enligt Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2022/2481 ⁽⁴⁾, som de bidrar till. Dessutom innebär arbetstillfällen av hög kvalitet, inbegripet kompetensutveckling och övergångar mellan arbeten, att risker i enskilda sektorer på arbetsmarknaden motverkas och att unionens konkurrenskraft kan säkerställas. Kommissionen och medlemsstaterna bör också stimulera tekniska framsteg och resurseffektivitet i syfte att dämpa den förväntade ökningen av förbrukningen av kritiska råmaterial i unionen under lämpliga referensprognoser. I samband med utarbetandet av genomförandeåtgärder enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG ⁽⁵⁾, bör kommissionen överväga ekodesignkravens potentiella bidrag till att uppnå de unionsprioriteringar som fastställs i den här förordningen.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (*europensk klimatlag*) (EUT L 243, 9.7.2021, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2022/2481 av den 14 december 2022 om inrättande av policyprogrammet för det digitala decenniet 2030 (EUT L 323, 19.12.2022, s. 4).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter (EUT L 285, 31.10.2009, s. 10).

- (12) För försörjningen av vissa råmaterial är unionen nästan helt beroende av ett enda land. Ett sådant beroende skapar stora risker för försörjningsstörningar som sannolikt kommer att snedvrider konkurrensen och fragmentera den inre marknaden. För att begränsa sådana risker och öka unionens ekonomiska resiliens bör ansträngningar göras för att säkerställa att unionen 2030 inte längre är beroende av något enskilt tredjeland för mer än 65 % av sina leveranser av ett visst strategiskt råmaterial, oförädlat eller i vilket förädlingsstadium som helst, dock under särskilt hänsynstagande till länder med vilka unionen ingått ett strategiskt partnerskap (strategiskt partnerskap), ett frihandelsavtal eller andra samarbetsformer för råmaterial, eftersom de ger fastare garantier mot försörjningsrisker.
- (13) För att riktmärkena ska nås i tid bör kommissionen med bistånd av nämnden övervaka och redovisa framstegen i riktning mot riktmärkena och mot dämpningen av efterfrågan. Om framstegen mot riktmärkena och mot dämpningen av efterfrågan överlag är otillfredsställande bör kommissionen bedöma om kompletterande åtgärder är genomförbara och proportionerliga. Bristande framsteg som avser bara ett strategiskt råmaterial eller en liten uppsättning strategiska råmaterial bör i princip inte leda till kompletterande unionsåtgärder.
- (14) Kommissionen bör med bistånd av nämnden kartlägga projekt i unionen som är avsedda för att inleda eller utöka utvinning, förädling eller materialåtervinning av strategiska råmaterial eller produktion och uppskalning av material som kan ersätta strategiska råmaterial i strategisk teknik, i syfte att erkänna sådana projekt som strategiska projekt. Ändamålsenligt stöd till strategiska projekt kan förbättra tillgången till strategiska råmaterial i senare led, skapa ekonomiska möjligheter i värdekedjan för bland annat små och medelstora företag och bidra till nya arbetstillfällen. För att säkerställa utvecklingen av strategiska projekt i hela unionen bör därför sådana projekt omfattas av rationaliserade och förutsägbara tillståndprocesser och stöd för att få tillgång till finansiering. Sådana åtgärder skulle även kunna inspirera till förbättringar av andra tillståndprocesser och av tillgången till finansiering för projekt som avser kritiska eller andra råmaterial. För att styra stödet och säkerställa mervärdet bör projekten innan de får stöd bedömas enligt en uppsättning kriterier. Råmaterialprojekt där strategiska råmaterial är en biprodukt, inklusive från järnskrot, bör också vara berättigade till sådant stöd om de uppfyller alla relevanta kriterier. För att erkännas som strategiska projekt i unionen bör projekten stärka unionens försörjningstrygghet för strategiska råmaterial. Projekten bör också uppvisa tillräcklig teknisk genomförbarhet, inbegripet den förväntade volymen av strategiska råmaterial eller ersättningsmaterial med vilka de ökar unionens kapacitet, med undantag för material som produceras för forskningsändamål. Projekten bör dessutom genomföras på ett miljömässigt och socialt hållbart sätt. De bör också skapa gränsöverskridande nytta inte bara i den berörda medlemsstaten, inbegripet spridningseffekter längre ned i värdekedjan. Om kommissionen bedömer att kriterierna är uppfyllda, bör den offentliggöra erkännandet som strategiskt projekt i ett beslut. Eftersom ett snabbt godkännande är avgörande för att verkningsfullt stödja unionens försörjningstrygghet, bör bedömningsförfarandet vara enkelt och inte onödigt betungande.
- (15) Vid bedömningen av huruvida ett projekt i ett tredjeland eller i ett utomeuropeiskt land eller territorium bidrar till unionens försörjningstrygghet bör hänsyn särskilt tas till utomeuropeiska länders och territoriers status enligt unionsrätten. Medlemsstaternas utomeuropeiska länder och territorier bidrar till unionens säkra tillgång till en hållbar försörjning av kritiska och strategiska råmaterial, särskilt inom ramen för strategiska partnerskap.
- (16) Kommissionen bör med bistånd av nämnden kartlägga strategiska projekt i tredjeländer eller i de utomeuropeiska länderna och territorierna som är avsedda för att inleda eller utöka utvinning, förädling eller materialåtervinning av strategiska råmaterial eller produktion av material som kan ersätta strategiska råmaterial i strategisk teknik. För att sådana strategiska projekt ska genomföras effektivt bör de ges förbättrad tillgång till finansiering, till exempel genom tillgång till riskbegränsande mekanismer för investeringar. För att säkerställa mervärdet bör projekten bedömas enligt en uppsättning kriterier. Precis som strategiska projekt i unionen bör strategiska projekt i tredjeländer stärka unionens försörjningstrygghet för strategiska råmaterial och uppvisa tillräcklig teknisk genomförbarhet. Både strategiska projekt i unionen och strategiska projekt i tredjeländer, eller i utomeuropeiska länder och territorier, bör uppfylla samma nivå av social och miljömässig hållbarhet. För att utgöra ett strategiskt projekt på en framväxande marknad eller i en utvecklingsekonomi bör projektet gynna både unionen och det involverade tredjelandet och tillföra mervärde i det landet, även med beaktande av projektets förenlighet med unionens gemensamma handelspolitik. Ett sådant mervärde kan uppstå genom att projektet bidrar till fler än ett led i värdekedjan eller genom att projektet medför mer övergripande ekonomisk nytta och samhällsnytta, exempelvis skapande av arbetstillfällen i linje med internationella normer. Om kommissionen bedömer att kriterierna är uppfyllda, bör den offentliggöra erkännandet som strategiskt projekt i ett beslut.

- (17) För att den ökade produktionen av kritiska råmaterial ska vara hållbar bör nya projekt för kritiska råmaterial planeras och genomföras på ett hållbart sätt som omfattar alla de aspekter av hållbarhet som framhålls i kommissionens publikation av den 11 september 2021 om principerna för hållbara råvaror i EU, vilket inbegriper säkerställande av skyddet för miljön, förebyggande och minimering av socialt negativa konsekvenser genom användning av socialt hållbar praxis, inklusive respekt för mänskliga rättigheter och kvinnors rättigheter, samt transparenta affärsmetoder. Projekten bör också bedrivas med ett seriöst engagemang liksom omfattande och rättvisa samråd med relevanta berörda parter såsom lokalsamhällen och urfolk. Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt respekt för mänskliga rättigheter när ett projekt inbegriper potentiell förflyttning av människor. För att ge projektägare klara och effektiva sätt att följa det här kriteriet bör efterlevnad av relevant unionsrätt eller nationell rätt, internationella normer, riktlinjer och principer, beroende på vad som är relevant, eller deltagande i ett certifieringssystem som är erkänt enligt denna förordning betraktas som tillräckligt.
- (18) I enlighet med försiktighetsprincipen bör kommissionen inte bevilja ett projekt för djuphavsutvinning strategisk status innan djuphavsutvinningens effekter på den marina miljön, den biologiska mångfalden och mänsklig verksamhet har undersökts tillräckligt, riskerna är kända och tekniken och operativa metoder kan visa att miljön inte skadas allvarligt.
- (19) Alla projektägare för projekt som rör strategiska råmaterial bör kunna ansöka hos kommissionen om att få projektet erkänt som strategiskt projekt. Ansökan bör omfatta relevanta handlingar och underlag som rör kriterierna. För att bättre bedöma projektets sociala, miljömässiga och ekonomiska rimlighet och genomförbarhet och beräkningarnas tillförlitlighet bör projektägaren också tillhandahålla en klassificering av projektet enligt Förenta nationernas ramklassificering för resurser. För att möjliggöra en objektiv kontroll av den klassificeringen bör projektägaren underbygga den med relevant underlag. En tidsplan för projektet bör bifogas ansökningsen, så att det går att uppskatta när projektet kan bidra till riktmärkena för inhemsk kapacitet eller för diversifiering. Eftersom allmänhetens acceptans för gruvprojekt är avgörande för att de ska kunna genomföras i praktiken, bör projektägaren också lämna in en plan med åtgärder för att underlätta allmänhetens acceptans. Särskild vikt bör fästas vid arbetsmarknadens parter, det civila samhället och tillsynsorgan. Projektägaren bör också lämna en affärsplan med uppgifter om projektets ekonomiska lönsamhet och en finansieringsöversikt, ägarstrukturen och offtake-avtal, skattningar av möjliga nya arbetstillfällen och projektets behov av utbildad arbetskraft, inklusive kompetenshöjning och omskolning. För att harmonisera ansökningsförfarandet bör kommissionen tillhandahålla en gemensam mall för ansökningar.
- (20) Ansökningar som avser projekt som kan påverka urfolk bör innehålla en plan med åtgärder för meningsfulla samråd med berörda urfolk, förebyggande och minimering av negativa konsekvenser för dessa urfolk och, när så är lämpligt, rättvis ersättning. Om dessa principer behandlas i den nationella rätt som är tillämplig på projektet skulle planen i stället kunna beskriva dessa åtgärder. För projekt i tredjeländer som inbegriper utvinning och som inte omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/21/EG⁽⁶⁾ bör projektägaren också tillhandahålla en plan för att förbättra miljöns tillstånd vid de påverkade platserna efter det att utvinningen har upphört. Om projektet är beläget i ett skyddat område bör projektägaren undersöka tekniskt lämpliga alternativa platser och beskriva dem i en plan, inbegripet varför de inte anses lämpliga för projektets placering.
- (21) För att strukturera processen bör kommissionen anordna en öppen ansökningsomgång med regelbundna stängningsdatum, motsvarande nämndens mötesdatum, då projektägare för sina projekt kan ansöka om erkännande av status som strategiska projekt. För att skapa klarhet för projektägare när det gäller deras ansökningar om strategiska projekt bör kommissionen rätta sig efter en tidsfrist för sitt beslut om huruvida ett projekt ska erkännas som strategiskt. För att hantera särskilt komplicerade ärenden eller ett stort antal ansökningar vid ett stängningsdatum bör kommissionen kunna förlänga denna tidsfrist en gång. Den bör dela med sig av sin bedömning till nämnden före dess möte och bör ta hänsyn till nämndens yttrande i sitt beslut om erkännande av ett strategiskt projekt.
- (22) Eftersom det är nödvändigt med samarbete från den medlemsstat i vilken ett strategiskt projekt ska genomföras för att projektet ska kunna genomföras, bör den medlemsstaten ha rätt att invända och därigenom förhindra att ett projekt erkänns som strategiskt projekt mot den medlemsstatens vilja. Om den berörda medlemsstaten gör det, bör den motivera sin invändning med hänvisning till de kriterier som föreskrivs i denna förordning. På liknande sätt bör

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/21/EG av den 15 mars 2006 om hantering av avfall från utvinningsindustrin och om ändring av direktiv 2004/35/EG (EUT L 102, 11.4.2006, s. 15).

unionen inte som strategiskt projekt erkänna projekt som ska genomföras i ett tredjeland mot dess regerings vilja, och bör alltså avhålla sig från det om regeringen i tredjelandet invänder.

- (23) För att förebygga missbruk av statusen som strategiskt projekt bör kommissionen ha rätt att återkalla sitt erkännande av ett strategiskt projekt, med angivande av skäl för detta, efter samråd med nämnden och den berörda projektägaren, om det strategiska projektet inte längre uppfyller villkoren eller om erkännandet byggde på en ansökan med oriktiga uppgifter av betydelse för bedömningen av urvalskriterierna. I syfte att locka till sig långsiktiga investeringar och säkerställa rättslig förutsägbarhet bör ett strategiskt projekt vid uppdateringar av förteckningen över strategiska råmaterial i en bilaga behålla sin status under en rimlig period efter återkallandet.
- (24) Med tanke på de strategiska projektens betydelse för trygg försörjning av strategiska råmaterial och för att skydda den inre marknadens funktion bör strategiska projekt anses ha allmänintresse. Trygg försörjning av strategiska råmaterial är av avgörande betydelse för att den gröna och den digitala omställningen ska lyckas och för försvars-, flyg- och rymdsektorens resiliens. För att bidra till en tryggad försörjning av strategiska råmaterial i unionen bör medlemsstaterna kunna ge stöd i de nationella tillståndprocesserna för att påskynda genomförandet av strategiska projekt i enlighet med unionsrätten.
- (25) Den nationella tillståndprocessen säkerställer att projekt för kritiska råmaterial är säkra och trygga och överensstämmer med sociala krav och miljö- och säkerhetskrav. Unionens miljö rätt fastställer gemensamma villkor för innehållet i den nationella tillståndprocessen, vilket säkerställer en hög nivå av miljöskydd och möjliggör hållbar exploatering av unionens potential i värdekedjan för råmaterial. Att ett projekt erkänns som strategiskt projekt bör därför inte påverka tillämpningen av gällande tillståndsvillkor för relevanta projekt, bland annat de villkor som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU ⁽⁷⁾, rådets direktiv 92/43/EEG ⁽⁸⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG, ⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU ⁽¹⁰⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG ⁽¹¹⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG ⁽¹²⁾ samt direktiv 2006/21/EG.
- (26) Samtidigt motverkar de nationella tillståndprocessernas oförutsägbarhet, komplexitet och ibland orimliga tidsåtgång den investeringssäkerhet som krävs för att i praktiken utveckla projekt för strategiska råmaterial. Strukturen och längden på en tillståndprocess för relevanta projekt kan också variera kraftigt mellan medlemsstaterna. För att säkerställa och påskynda det praktiska genomförandet bör medlemsstaterna därför hålla sig med rationaliserade och förutsägbara tillståndprocesser för strategiska projekt. Strategiska projekt bör således ges prioriterad status på nationell nivå för att säkerställa snabb administrativ hantering och brådskanie hantering i alla rättsliga förfaranden och tvistlösningsförfaranden som rör dessa projekt. Denna förordning bör inte hindra behöriga myndigheter från att rationalisera tillståndsgivningen för andra projekt i värdekedjan för kritiska råmaterial som inte är strategiska projekt.
- (27) Med tanke på de strategiska projektens betydelse för att unionens försörjningstrygghet för strategiska råmaterial och deras bidrag till unionens öppna strategiska oberoende och den gröna och den digitala omställningen, bör de av den ansvariga tillståndsmyndigheten anses ha allmänintresse. Det bör vara möjligt att godkänna strategiska projekt med negativa miljökonsekvenser, i den utsträckning de omfattas av tillämpningsområdena för direktiv 2000/60/EG, 92/43/EEG eller 2009/147/EG eller unionslagstiftningsakter om restaurering av natur om den ansvariga tillståndsmyndigheten på grundval av en bedömning i det enskilda fallet finner att det allmänintresse som projektet tjänar uppväger de konsekvenserna, förutsatt att alla tillämpliga villkor i de rättsakterna är uppfyllda. Bedömningen bör vederbörligen beakta utvinningsorternas geologiska särdrag, då dessa begränsar beslut om lokalisering på grund av att det saknas alternativa utvinningsplatser.

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EUT L 26, 28.1.2012, s. 1).

⁽⁸⁾ Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17).

⁽¹¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG av den 21 april 2004 om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador (EUT L 143, 30.4.2004, s. 56).

⁽¹²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7).

- (28) För att minska komplexiteten i tillståndsprocessen och öka dess effektivitet och öppenhet bör projektägare för projekt för kritiska råmaterial kunna ha kontakt med en gemensam kontaktpunkt som ansvarar för att underlätta och samordna hela tillståndsprocessen. I detta syfte bör medlemsstaterna inrätta eller utse en eller flera kontaktpunkter och säkerställa att projektägare behöver samverka med endast en gemensam kontaktpunkt. Det bör vara upp till medlemsstaterna att avgöra om en gemensam kontaktpunkt också är en myndighet som fattar tillståndsbeslut. För att de gemensamma kontaktpunkterna ska kunna fullgöra sina åligganden på ett effektivt sätt, bör medlemsstaterna förse dem med tillräckligt med personal och resurser. Dessutom bör projektägaren ha möjlighet att kontakta en relevant administrativ enhet inom den gemensamma kontaktpunkten för att säkerställa att den har en tillgänglig kontakt.
- (29) Medlemsstaterna bör, mot bakgrund av sin interna organisation, kunna välja om de ska inrätta eller utse sina gemensamma kontaktpunkter på lokal, regional eller nationell nivå, eller på någon annan relevant administrativ nivå. Dessutom bör medlemsstaterna, på den administrativa nivå som de har valt, kunna inrätta eller utse olika gemensamma kontaktpunkter som endast fokuserar på projekt för kritiska råmaterial som rör ett visst led i värdekedjan, nämligen utvinning, förädling eller materialåtervinning. Samtidigt bör projektägare enkelt kunna identifiera den gemensamma kontaktpunkt som ansvarar för deras projekt. I detta syfte bör medlemsstaterna säkerställa att det inom det geografiska område som motsvarar den administrativa nivå där de har valt att inrätta eller utse sin gemensamma kontaktpunkt inte finns mer än en sådan gemensam kontaktpunkt per relevant led i värdekedjan. Eftersom många projekt för kritiska råmaterial omfattar mer än ett led i värdekedjan bör medlemsstaterna, för att undvika förvirring, säkerställa att en gemensam kontaktpunkt utses för sådana projekt i god tid.
- (30) För att skapa klarhet om strategiska projekts tillståndstatus och begränsa effekterna av eventuell oseriös tvistlösning, utan att för den skull motverka effektiv rättslig prövning, bör medlemsstaterna säkerställa att alla tvister avseende tillståndsprocessen för strategiska projekt löses inom rimlig tid. Därför bör medlemsstaterna säkerställa att sökande och projektägare har tillgång till enkla tvistlösningsförfaranden och att strategiska projekt i alla domstols- och tvistlösningsförfaranden rörande projekten är föremål för brådskande hantering, om och i den utsträckning sådana brådskande förfaranden föreskrivs i nationell rätt.
- (31) För att privatpersoner och företag direkt ska kunna åtnjuta den inre marknadens fördelar utan att det medför en onödig extra administrativ börda, föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724⁽¹³⁾, genom vilken den gemensamma digitala ingången inrättas, allmänna regler för digitalt tillhandahållande av information, förfaranden och stödtjänster som är relevanta för den inre marknadens funktion. De informationskrav och förfaranden som omfattas av den här förordningen bör överensstämma med kraven i förordning (EU) 2018/1724. Det bör särskilt säkerställas att projektägare för strategiska projekt kan få tillgång till och genomföra alla förfaranden som rör tillståndsprocessen helt online, i enlighet med artikel 6.1 i och bilaga II till förordning (EU) 2018/1724.
- (32) För att ge projektägare och andra investerare den trygghet och klarhet som krävs för att öka utvecklingen av strategiska projekt bör medlemsstaterna säkerställa att tillståndsprocessen för sådana projekt inte överskrider angivna tidsfrister. För strategiska projekt som bara avser förädling eller materialåtervinning bör tillståndsprocessen inte ta längre tid än 15 månader. För strategiska projekt som avser utvinning bör tillståndsprocessen inte ta längre tid än 27 månader, med tanke på de potentiella konsekvensernas komplexitet och omfattning. Utarbetandet av miljökonsekvensbeskrivningen enligt direktiv 2011/92/EU åligger dock projektägaren och bör inte ingå i de tidsfrister som medlemsstaterna är bundna av. Därför bör den gemensamma kontaktpunkten meddela det datum då projektägaren måste lämna in miljökonsekvensbeskrivningen, och eventuell tid mellan det datumet som meddelats och det faktiska inlämnandet av miljökonsekvensbeskrivningen bör inte räknas in i tidsfristen. Samma princip bör gälla om den gemensamma kontaktpunkten, efter de samråd som krävs, meddelar projektägaren att det har möjlighet att lämna ytterligare upplysningar för att komplettera miljökonsekvensbeskrivningen. I undantagsfall av skäl som rör det föreslagna projektets art, komplexitet, lokalisering eller storlek bör medlemsstaterna dessutom kunna förlänga tidsfristerna. Sådana undantagsfall skulle kunna inbegripa oförutsedda omständigheter som gör att man behöver komplettera eller slutföra miljöbedömningar med anknytning till projektet.

⁽¹³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724 av den 2 oktober 2018 om inrättande av en gemensam digital ingång för tillhandahållande av information, förfaranden samt hjälp- och problemlösningstjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 (EUT L 295, 21.11.2018, s. 1).

- (33) Medlemsstaterna bör säkerställa att de ansvariga myndigheterna har tillräckligt med resurser och personal för att de på ett ändamålsenligt sätt ska kunna hålla de tidsfrister som de åläggs. Genom instrumentet för tekniskt stöd, inrättat enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/240 ⁽¹⁴⁾, bör kommissionen stödja medlemsstaterna, på dessas begäran, med att utforma, utveckla och genomföra reformer, bland annat stärkt administrativ kapacitet för den nationella tillståndprocessen, såsom den gemensamma kontaktpunkten.
- (34) De miljöbedömningar och godkännanden som unionsrätten kräver, bland annat i fråga om vatten, mark, livsmiljöer och fåglar, är en integrerad del av tillståndprocessen för råmaterialprojekt och en nödvändig skyddsåtgärd för att säkerställa att negativa miljökonsekvenser förhindras eller hålls så små som möjligt. För att säkerställa att tillståndprocessen för strategiska projekt är förutsägbar och tar rimligt med tid, bör all potential att rationalisera erforderliga bedömningar och godkännanden tas till vara, utan att avkall görs på miljöskyddets nivå eller på bedömningarnas kvalitet. I detta syfte bör de bedömningar som krävs kombineras genom ett gemensamt eller samordnat förfarande för att förhindra onödigt dubbelarbete. Dessutom bör projektägare och ansvariga myndigheter uttryckligen komma överens om den kombinerade bedömningens omfattning innan den utförs för att undvika onödiga uppföljningsåtgärder. Slutligen bör projektägare kunna samverka med en enda myndighet i samband med detta gemensamma eller samordnade förfarande.
- (35) Markanvändningskonflikter kan skapa hinder för genomförandet av projekt för kritiska råmaterial. Väl utformade planer, inbegripet samhällsplanering och zonindelning, där hänsyn tas till potentialen att genomföra projekt för kritiska råmaterial och vars potentiella miljökonsekvenser bedöms, kan bidra till en avvägning mellan samhällsnytta och allmänintressen, minska konfliktriskerna och påskynda ett hållbart genomförande av projekt för kritiska råmaterial i unionen. Ansvariga nationella, regionala och lokala myndigheter bör därför överväga att inkludera bestämmelser om projekt för kritiska råmaterial när de utvecklar sådana planer. Detta påverkar inte befintliga krav på att bedöma sådana planers potentiella miljökonsekvenser eller bedömningarnas erforderliga kvalitet.
- (36) Inom unionen har projekt för kritiska råmaterial ofta svårt att få tillgång till finansiering. Marknaderna för kritiska råmaterial kännetecknas ofta av hög prisvolatilitet, långa ledtider, stark koncentration och bristande insyn. Dessutom kräver finansiering av sektorn omfattande expertkunskaper som finansiella institutioner ofta saknar. För att avhjälpa dessa faktorer och bidra till en stabil och trygg försörjning av strategiska råmaterial, bör medlemsstaterna och kommissionen underlätta tillgång till finansiering och administrativt stöd.
- (37) En stark europeisk värdekedja är nödvändig för att säkerställa försörjningstryggheten för att skydda den inre marknadens funktion, och en ökning av kapaciteten kan endast uppnås med tillräckliga ekonomiska resurser, varav en del skulle kunna komma från befintliga unionsfonder. Projekt för kritiska råmaterial, inbegripet strategiska projekt, skulle kunna vara berättigade till stöd från sådana fonder om kraven i respektive program är uppfyllda, till exempel när det gäller geografisk lokalisering, miljön eller deras bidrag till innovation. Relevanta fonder inbegriper sammanhållningspolitiska program, såsom Europeiska regionala utvecklingsfonden som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1058 ⁽¹⁵⁾, vars bidrag för att främja regional sammanhållning kan göra det möjligt för små och medelstora företag att utveckla innovativa projekt, till exempel kopplade till minskad energianvändning vid förädling av råmaterial. Fonden för en rättvis omställning som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1056 ⁽¹⁶⁾ skulle också kunna användas för att stödja sådana typer av projekt i den mån de bidrar till att minska de sociala och ekonomiska kostnader som den gröna omställningen medför. Dessutom skulle faciliteten för återhämtning och resiliens som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241 ⁽¹⁷⁾, särskilt REPowerEU-kapitlet, som är inriktat på energitrygghet och diversifiering av energiförsörjningen, kunna mobiliseras för att stödja projekt inom till exempel

⁽¹⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/240 av den 10 februari 2021 om inrättande av ett instrument för tekniskt stöd (EUT L 57, 18.2.2021, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1058 av den 24 juni 2021 om Europeiska regionala utvecklingsfonden och Sammanhållningsfonden (EUT L 231, 30.6.2021, s. 60).

⁽¹⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1056 av den 24 juni 2021 om inrättande av Fonden för en rättvis omställning (EUT L 231, 30.6.2021, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241 av den 12 februari 2021 om inrättande av faciliteten för återhämtning och resiliens (EUT L 57, 18.2.2021, s. 17).

materialåtervinning eller återvinning av råmaterial. Innovationsfonden som inrättats genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG ⁽¹⁸⁾, vars mål framför allt är att driva in ren och innovativ teknik på marknaden, skulle kunna ge bidrag bland annat för att möjliggöra utveckling av materialåtervinningskapacitet för råmaterial med koppling till koldioxidsnål teknik. InvestEU som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/523 ⁽¹⁹⁾ är vidare unionens flaggskeppsprogram för att främja investeringar, särskilt i den gröna och den digitala omställningen, genom att tillhandahålla finansiering och tekniskt stöd. Genom användningen av blandfinansieringsmekanismer bidrar InvestEU till att locka ytterligare offentligt och privat kapital. Kommissionen kommer att samarbeta med InvestEU:s genomförandepartner för att expandera stödet till och investeringarna i relevanta projekt, i överensstämmelse med de gemensamma målen i förordning (EU) 2021/523 och den här förordningen. Slutligen skulle projekt i tredjeländer som bidrar till att diversifiera unionens försörjning kunna stödjas genom relevanta fonder, såsom instrumentet för grannskapet, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete och Europeiska fonden för hållbar utveckling plus som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/947 ⁽²⁰⁾.

- (38) För att råda bot på begränsningarna i de för närvarande ofta fragmenterade offentliga och privata investeringarna och underlätta integration och avkastning bör kommissionen, medlemsstaterna och de projektansvariga bankerna bättre samordna och skapa samverkansfördelar mellan befintliga finansieringsprogram på unionsnivå och nationell nivå och säkerställa bättre samordning och samarbete med industrin och centrala aktörer i den privata sektorn. För det ändamålet bör en särskild arbetsgrupp i nämnden med experter från medlemsstaterna och kommissionen och från berörda offentliga finansiella institutioner inrättas. Denna arbetsgrupp bör diskutera individuella finansieringsbehov hos strategiska projekt och deras befintliga finansieringsmöjligheter för att ge projektägare förslag på hur de bäst kan få tillgång till befintliga finansieringsmöjligheter. När nämnden diskuterar och lämnar rekommendationer om finansiering av strategiska projekt i tredjeländer bör den särskilt beakta strategin Global Gateway, som presenterades i det gemensamma meddelandet från kommissionen och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik av den 1 december 2021 med titeln *The Global Gateway*.
- (39) Privata investeringar från företag, finansiella investerare och förhandelsköpare har avgörande betydelse. Om enbart privata investeringar inte är tillräckliga kan driftsättningen av projekt i värdekedjan för kritiska råmaterial kräva offentligt stöd i form av exempelvis garantier, lån eller kapitalinvesteringar eller investeringar i form av kapital likställt med eget kapital. Det offentliga stödet kan utgöra statligt stöd. Sådant offentligt stöd bör ha en stimulanseffekt och vara nödvändigt, lämpligt och proportionerligt. De befintliga riktlinjerna för statligt stöd, som nyligen setts över på djupet i enlighet med målen för den gröna och den digitala omställningen, ger gott om möjligheter att stödja investeringar i värdekedjan för kritiska råmaterial, förutsatt att vissa villkor iakttas.
- (40) Offentligt stöd används för att hantera specifika, angivna marknadsmisslyckanden eller icke-optimala investerings-situationer på ett proportionellt sätt, och åtgärderna bör inte överlappa eller tränga ut privat finansiering eller snedvrider konkurrensen på den inre marknaden. Åtgärderna bör ha ett tydligt mervärde för unionen.
- (41) De volatila priserna på flera strategiska råmaterial, som förvärras av de begränsade möjligheterna att prissäkra dem på terminsmarknaderna, innebär hinder för såväl projektägare som vill finansiera projekt för strategiska råmaterial som konsumenter i senare led som vill ha stabila, förutsägbara priser för viktiga insatsvaror. För att minska osäkerheten kring framtida priser på strategiska råmaterial, och därmed begränsa försörjningsrisken för att skydda den inre marknads funktion, är det nödvändigt att inrätta ett system som låter både berörda förhandelsköpare och projektägare för strategiska projekt lägga köp- eller säljanbud och knyta kontakter om deras anbud är potentiellt kompatibla.

⁽¹⁸⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

⁽¹⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/523 av den 24 mars 2021 om inrättande av InvestEU-programmet och om ändring av förordning (EU) 2015/1017 (EUT L 107, 26.3.2021, s. 30).

⁽²⁰⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/947 av den 9 juni 2021 om inrättande av instrumentet för grannskapet, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete – Europa i världen – om ändring och upphävande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 466/2014/EU och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1601 och rådets förordning (EG, Euratom) nr 480/2009 (EUT L 209, 14.6.2021, s. 1).

- (42) Den befintliga kunskapen om och kartläggningen av unionens råmaterialförekomster härstammar från en tid när en tryggad försörjning av kritiska råmaterial för utveckling av strategisk teknik inte var en prioritering. Brist på uppdaterad geologisk information om kritiska råmaterial i unionen skulle kunna undergräva utvecklingen av utvinningsprojekt och därmed försvaga insatserna för att minska försörjningsrisken och skydda den inre marknadens funktion. För att inhämta och uppdatera information om förekomster av kritiska råmaterial bör medlemsstaterna, när så är relevant med tanke på de geologiska förhållandena, utarbeta nationella kartläggningsprogram för allmänt undersökningsarbete för kritiska råmaterial och de viktigaste mineral som de utvinns tillsammans med. Detta bör inbegripa åtgärder såsom geologisk kartläggning, geokemiska kampanjer, geovetenskapliga undersökningar samt ombehandling av befintliga geovetenskapliga dataset. Detta ökar sannolikheten för att nya fyndigheter lokaliseras, vilket i sin tur bör stimulera investeringar i undersökningsarbete. I programmen för undersökningsarbete bör man också överväga att använda nya undersökningsmetoder som gör det möjligt att identifiera förekomster på större djup än med konventionell teknik. För att underlätta utvecklingen av utvinningsprojekt bör medlemsstaterna offentliggöra viss grundläggande information som inhämtats under deras nationella program för undersökningsarbete, i förekommande fall med hjälp av infrastrukturen för rumslig information enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG⁽²¹⁾, och tillhandahålla mer detaljerad information på begäran. Kommissionen bör kunna utfärda riktlinjer för att främja ett harmoniserat format för programmen för undersökningsarbete.
- (43) Rymddata och rymdtjänster från jordobservation kan stödja satsningarna på hållbara värdekedjor för kritiska råmaterial genom att tillhandahålla ett kontinuerligt informationsflöde, vilket kan vara användbart för verksamheter såsom övervakning och förvaltning av gruvområden, miljökonsekvensbedömningar, bedömningar av socioekonomiska konsekvenser och undersökningsarbete avseende mineralresurser. Eftersom jordobservation även kan tillhandahålla data om avlägsna och otillgängliga områden bör den i möjligaste mån tas i beaktande av medlemsstaterna när de utformar och genomför sina nationella program för undersökningsarbete.
- (44) Även om unionens värdekedja för kritiska råmaterial måste förstärkas för tryggare råmaterialförsörjning, kommer försörjningskedjorna för kritiska råmaterial att förbli världsomspännande och utsatta för externa faktorer. Nyligen inträffade och pågående händelser såsom covid-19-krisen och det oprovocerade och omotiverade militära angreppet på Ukraina har visat hur sårbara några av unionens försörjningskedjor är för störningar. För att säkerställa att unionsindustrier och medlemsstaternas industrier kan föregripa försörjningsstörningar och hantera konsekvenserna av dem, bör åtgärder vidtas för att stärka övervakningskapaciteten, samordna strategiska lager och förstärka företagens beredskap.
- (45) Medlemsstaterna har inte samma kapacitet för riskkartläggning och riskförebyggande, och alla medlemsstater har inte särskilda strukturer för övervakning av försörjningskedjorna för kritiska råmaterial så att de kan informera företagen om eventuella risker för försörjningsstörningar. Även om vissa företag investerat i övervakning av försörjningskedjorna finns det dock andra som saknar kapacitet för det. Med tanke på att försörjningskedjorna för de kritiska råmaterialen är världsomspännande och komplexa bör därför kommissionen utveckla en särskild resultattavla för övervakning av försörjningsriskerna för kritiska råmaterial och säkerställa att den insamlade informationen är tillgänglig för myndigheter och privata aktörer och därigenom stärka synergieffekterna mellan medlemsstaterna. För att säkerställa att unionens värdekedjor är tillräckligt förberedda på eventuella försörjningsstörningar som sannolikt kan snedvrída konkurrensen och fragmentera den inre marknaden, exempelvis störningar orsakade av geopolitiska konflikter, bör kommissionen utföra stresstest där den bedömer sårbarhet och utsatthet för försörjningsrisker i försörjningskedjorna för strategiska råmaterial. Medlemsstaterna bör bidra till testerna genom att i möjligaste mån genomföra stresstester via sina nationella försörjnings- och informationsorgan med ansvar för kritiska råmaterial. Nämnden bör samordna kommissionens och medlemsstaternas genomförande av stresstesterna. Om ingen medlemsstat har förmåga att utföra ett stresstest för ett visst strategiskt råmaterial bör kommissionen själv genomföra det. Kommissionen bör också föreslå strategier som myndigheter och privata aktörer kan vidta för att motverka försörjningsrisker, till exempel att bygga upp strategiska lager eller ytterligare diversifiera försörjningen. I syfte att insamla den information som krävs för övervakning och stresstester bör kommissionen samordna med den berörda ständiga arbetsgruppen vid nämnden, medan medlemsstaterna bör identifiera och övervaka centrala marknadsaktörer.
- (46) Strategiska lager är ett viktigt sätt att motverka försörjningsstörningar, särskilt när det gäller kritiska råmaterial. Även om det föreslagna krisinstrumentet för den inre marknaden enligt kommissionens förslag skulle möjliggöra uppbyggnad av sådana lager om bevakningsläget för den inre marknaden aktiveras, är medlemsstaterna och företagen inte skyldiga att bygga upp sina strategiska lager innan en försörjningsstörning inträffar. Det finns inte

⁽²¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG av den 14 mars 2007 om upprättande av en infrastruktur för rumslig information i Europeiska gemenskapen (Inspire) (EUT L 108, 25.4.2007, s. 1).

heller någon unionsövergripande samordningsmekanism som möjliggör utveckling av en gemensam bedömning och analys av eventuella överlappningar och samverkansfördelar. Som ett första steg bör därför medlemsstaterna, med beaktande av den rådande informationsbristen, förse kommissionen med information om potentiella strategiska lager, och om sådana finns huruvida de drivs av myndigheter eller ekonomiska aktörer för medlemsstaternas räkning. Informationen bör omfatta nivån på strategiska lager för varje strategiskt råmaterial på aggregerad nivå, prognoser för nivån på strategiska lager samt regler och rutiner för det strategiska lagret. Varje begäran bör vara proportionerlig, ta hänsyn till den kostnad och det arbete som krävs för att tillhandahålla uppgifterna samt inverkan på nationell säkerhet och bör omfatta rimliga tidsfrister för tillhandahållande av begärd information. Medlemsstaterna bör till analysen kunna foga information om ekonomiska aktörers strategiska lager, även då information om dessa inte har begärts. Kommissionen bör hantera uppgifterna på ett säkert sätt och bara offentliggöra information på aggregerad nivå. Som ett andra steg bör kommissionen på grundval av den insamlade informationen ta fram ett utkast till riktmärke för vad som kan anses vara en betryggande nivå av strategiska lager i unionen, med beaktande av unionens totala årliga förbrukning av de berörda strategiska råmaterialen. Med utgångspunkt i en jämförelse mellan befintliga strategiska lager och totala nivåer i de strategiska lagren av strategiska råmaterial i hela unionen bör nämnden med kommissionens samtycke kunna avge icke-bindande yttranden till medlemsstaterna om hur de kan öka konvergensen och uppmuntra dem att bygga upp sina strategiska lager. När nämnden gör detta bör den beakta behovet av att upprätthålla incitament för uppbyggnad av strategiska lager för de privata eller offentliga aktörer som använder strategiska råmaterial.

- (47) För att främja ytterligare samordning bör kommissionen säkerställa att nödvändiga samråd med medlemsstaterna sker innan de deltar i internationella forum där sådana strategiska lager kan komma att diskuteras, i synnerhet genom nämndens särskilda ständiga arbetsgrupp. För att stärka komplementariteten mellan denna förordning och andra övergripande eller sektorsspecifika instrument bör kommissionen också säkerställa att insamlade och aggregerade uppgifter överlämnas till bevaknings- eller krishanteringsmekanismer, exempelvis den rådgivande gruppen för det föreslagna krisinstrumentet för den inre marknaden, den europeiska nämnden för halvledare som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1781 ⁽²²⁾, Heras styrelse som inrättats genom kommissionens beslut 2021/C 393 I/02 ⁽²³⁾ eller hälsokrisstyrelsen som inrättats enligt rådets förordning (EU) 2022/2372 ⁽²⁴⁾.
- (48) För att stora företag som tillverkar strategisk teknik i unionen med hjälp av strategiska råmaterial ska vara tillräckligt förberedda inför försörjningsstörningar, bör de göra en riskbedömning av sina försörjningskedjor. Detta säkerställer att de tar hänsyn till försörjningsrisker för strategiska råmaterial och, vid behov, utvecklar lämpliga begränsningsstrategier så att de är bättre förberedda i händelse av försörjningsstörningar. Sådana stora företag bör, som en del av riskbedömningen, kartlägga sina strategiska råmaterials ursprung, analysera de faktorer som skulle kunna påverka deras försörjning och bedöma deras sårbarhet för försörjningsstörningar. Om sårbarheter upptäcks bör de identifierade stora företagen vidta åtgärder för att minska dem. Denna riskbedömning bör baseras på uppgifter som företag inhämtat från sina leverantörer och, om sådana uppgifter inte finns tillgängliga, i möjligaste mån på uppgifter som är allmänt tillgängliga eller offentliggörs av kommissionen. Medlemsstaterna bör kunna kräva att en rapport om den riskbedömningen överlämnas till företagets styrelse. För att ta hänsyn till behovet av att skydda handels- och affärshemligheter och begränsa exponeringen av företags sårbarheter bör denna rapport inte offentliggöras. Dessa åtgärder bör medföra att ytterligare hänsyn tas till kostnaderna för eventuella försörjningsstörningar, utan att definierade begränsningsstrategier föreskrivs.
- (49) Många marknader för strategiska råmaterial är inte helt transparenta och är koncentrerade på utbudssidan, vilket ökar säljarnas förhandlingsstyrka och driver upp priserna för köparna. För att bidra till att sänka priserna för företag etablerade i unionen bör kommissionen inrätta ett system som kan samla efterfrågan från intresserade köpare. För att undvika oproportionerliga effekter på konkurrensen på den inre marknaden bör kommissionen, i samråd med nämnden, göra en bedömning av systemets inverkan på marknaden för varje strategiskt råmaterial som läggs till i systemet. Vid utvecklingen av ett sådant system bör kommissionen beakta erfarenheterna av liknande verksamheter,

⁽²²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1781 av den 13 september 2023 om en ram med åtgärder för att stärka Europas halvledarekosystem och om ändring av förordning (EU) 2021/694 (förordning om halvledare) (EUT L 229, 18.9.2023, s. 1).

⁽²³⁾ Kommissionens beslut 2021/C 393 I/02 av den 16 september 2021 om inrättande av myndigheten för beredskap och insatser vid hälsokriser (EUT C 393 I, 29.9.2021, s. 3).

⁽²⁴⁾ Rådets förordning (EU) 2022/2372 av den 24 oktober 2022 om en ram för åtgärder som ska säkerställa försörjning av krisnödvändiga medicinska motåtgärder i händelse av ett hot mot folkhälsan på unionsnivå (EUT L 314, 6.12.2022, s. 64).

särskilt gemensamma gasinköp enligt rådets förordning (EU) 2022/2576 ⁽²⁵⁾. Alla åtgärder enligt denna mekanism bör vara förenliga med unionens konkurrensrätt.

- (50) Bestämmelserna om övervakning och strategiska lager i den här förordningen innebär inte någon harmonisering av nationella lagar och andra författningar och ersätter inte befintliga mekanismer. Incitament för övervakning och riskberedskap bör överensstämma med unionsrätten. Unionslagstiftningsakter såsom det föreslagna krisinstrumentet för den inre marknaden, som syftar till att förebygga, mildra och reagera på kriser som påverkar den inre marknadens funktion, eller förordning (EU) 2022/2372 skulle kunna vara tillämpliga på strategiska och kritiska råmaterial i händelse av en kris eller ett hot i den mån dessa råmaterial omfattas av sådana lagstiftningsakters tillämpningsområde. Komplementaritet och samstämmighet mellan den här förordningen och unionens krisinstrument bör säkerställas av kommissionen genom informationsutbyte mellan berörda rådgivande organ och styrande organ som inrättats genom de lagstiftningsakterna.
- (51) De flesta kritiska råmaterialen är metaller, som i princip kan materialåtervinnas hur många gånger som helst, om än ibland med försämrade egenskaper. Detta öppnar möjligheten att övergå till en verkligt cirkulär ekonomi under den gröna omställningen och samtidigt öka tillgången på kritiska råmaterial och därigenom bidra till att säkerställa försörjningstryggheten. Efter en inledande fas med starkt ökande efterfrågan på kritiska råmaterial för ny teknik, där utvinning och förädling av primära råmaterial fortfarande utgör den dominerande källan, torde materialåtervinning mer och mer minska behovet av utvinning av primära råmaterial och de därtill hörande konsekvenserna. Detta bör göras samtidigt som en hög materialåtervinningskapacitet i unionen upprätthålls genom en stark marknad för sekundära kritiska råmaterial. I dag är dock graden av materialåtervinning för de flesta kritiska råmaterial låg, och avfallsflöden såsom batterier, elektrisk och elektronisk utrustning och fordon transporteras till tredjeländer för materialåtervinning. Systemen och tekniken för materialåtervinning är ofta inte anpassade till dessa råmaterials egenskaper. Innovation spelar en viktig roll för att minska behovet av kritiska råmaterial, minska riskerna för bristande tillgång och för att utveckla materialåtervinningsteknik så att man på ett korrekt och säkert sätt kan utvinna kritiska råmaterial från avfall. Det krävs därför snabba åtgärder mot de olika faktorer som hämmar potentialen till cirkularitet.
- (52) Medlemsstaterna har kvar betydande befogenheter i fråga om den cirkulära ekonomin, exempelvis när det gäller system för insamling och behandling av avfall. Dessa befogenheter bör utnyttjas för att öka andelen insamlad och materialåtervunnet material i avfallsströmmar med hög potential för återvinning av kritiska råmaterial, däribland elektroniskt avfall, exempelvis med hjälp av ekonomiska incitament såsom rabatter, finansiell belöning eller pantsystem, samtidigt som den inre marknadens integritet bevaras. I syfte att öka användningen av sekundära kritiska råmaterial skulle detta även kunna inbegripa differentierade avgifter för producentansvar, förutsatt att sådana avgifter finns i nationell rätt, för att gynna produkter som innehåller en större andel sekundära kritiska råmaterial som återvunnits från avfall som materialåtervunnits i enlighet med de miljönormer som fastställs i unionsrätten. Sådana sekundära kritiska råmaterial som återvunnits från avfall bör omfatta återvinning som utförts i enlighet med tredjeländers normer som erbjuder ett skydd som är likvärdigt med unionens normer. Medlemsstaternas myndigheter bör också göra en insats som köpare av kritiska råmaterial och produkter som innehåller dem, och nationella forsknings- och innovationsprogram bör tillhandahålla avsevärda resurser för att öka kunskapen och förbättra tekniken för kritiska råmaterials cirkularitet och materialeffektivitet. Slutligen bör medlemsstaterna främja återvinning av kritiska råmaterial från utvinningsavfall genom att förbättra tillgången till information och åtgärda juridiska, ekonomiska och tekniska hinder. En möjlig lösning är att medlemsstaterna överväger riskdelningsmekanismer mellan ekonomiska aktörer och medlemsstater för att främja återvinning från stängda avfallsanläggningar. Nämnden bör också underlätta utbyte av bästa praxis mellan medlemsstaterna när det gäller utformningen och genomförandet av deras nationella program.
- (53) Unionen har i många regioner en historia av råmaterialutvinning och alltså betydande mängder utvinningsavfall i stängda anläggningar som, eftersom deras ekonomiska betydelse tilltagit först helt nyligen, i allmänhet inte analyserats med avseende på potentialen för kritiska råmaterial. Återvinning av kritiska råmaterial från utvinningsavfallsanläggningar kan öka unionens kapacitet och samtidigt skapa ekonomiska värden och sysselsättning i gamla gruvregioner, som ofta drabbats av avindustrialisering och nedgång. Bristen på uppmärksamhet kring och information om halterna av kritiska råmaterial, särskilt i stängda avfallsanläggningar, utgör ett allvarligt hinder för tillvaratagandet av potentialen för kritiska råmaterial i utvinningsavfall.

⁽²⁵⁾ Rådets förordning (EU) 2022/2576 av den 19 december 2022 om ökad solidaritet genom bättre samordning av gasinköp, tillförlitliga prisriktvärden och utbyte av gas över gränserna (EUT L 335, 29.12.2022, s. 1).

- (54) Återvinning av kritiska råmaterial från utvinningsavfallsanläggningar bör vara ett sätt att ta vara på de berörda avfallsanläggningarnas potential. I direktiv 2006/21/EG föreskrivs höga krav på skydd av miljön och människors hälsa i samband med hantering av avfall från utvinningsindustrin. Dessa höga krav bör visserligen bibehållas, men det är lämpligt att vidta kompletterande åtgärder för att i så hög grad som möjligt återvinna kritiska råmaterial från utvinningsavfall.
- (55) De som driver utvinningsavfallsanläggningar, både befintliga och nya, bör genomföra en utredning med en preliminär ekonomisk bedömning av återvinning av kritiska råmaterial från utvinningsavfall i anläggningen och från utvinningsavfall som uppstår. I enlighet med avfallshierarkin i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG ⁽²⁶⁾ bör prioritet ges åt att förebygga att avfall som innehåller kritiska råmaterial uppstår över huvud taget, genom att de kritiska råmaterialen separeras från det totala uttaget innan de blir till avfall. Vid denna utredning bör de som driver anläggningarna samla in nödvändig information, inbegripet halter och mängder kritiska råmaterial i utvinningsavfallet, och bedöma olika alternativ för processer, aktiviteter eller affärsarrangemang som låter kritiska råmaterial återvinnas på ett lönsamt sätt. Denna skyldighet tillkommer utöver skyldigheterna i direktiv 2006/21/EG och de nationella åtgärder genom vilka det direktivet införlivats, och är direkt tillämplig. Vid genomförandet av skyldigheten bör driftsansvariga och behöriga myndigheter sträva efter att minimera den administrativa bördan och integrera förfarandena i möjligaste mån.
- (56) För att råda bot på den rådande bristen på information om potentialen för kritiska råmaterial i stängda utvinningsavfallsanläggningar bör medlemsstaterna inrätta en databas med all information av betydelse för att främja återvinning, särskilt mängder och halter av kritiska råmaterial från utvinningsavfallsanläggningen, i enlighet med unionens konkurrensregler. Informationen bör vara offentlig i ett användarvänligt digitalt format, som möjliggör åtkomst till mer detaljerad teknisk information. För att underlätta användarvänlig åtkomst till informationen bör medlemsstaterna exempelvis tillhandahålla en kontaktpunkt som möjliggör mer ingående kontakter med potentiella ansvariga för projekt för återvinning av kritiska råmaterial. Databasen bör vara utformad så att potentiella projektägare enkelt kan hitta anläggningar med hög potential för lönsam återvinning. För att styra de begränsade resurserna rätt bör medlemsstaterna samla in information etappvis och bara genomföra den mer krävande informationsinsamlingen för de mest lovande anläggningarna. Informationsinsamlingen bör inriktas på att ge korrekt och representativ information om utvinningsavfallsanläggningar och ge den bästa möjliga indikationen av potentialen att återvinna kritiska råmaterial.
- (57) Permanentmagneter ingår i ett brett spektrum av produkter, där vindturbiner och elfordon är de viktigaste och snabbast växande tillämpningarna, men även andra produkter som magnetkameror, industrirobotar, lätta transportmedel, kylgeneratorer, värmepumpar, elmotorer, industriella elpumpar, automatiska tvättmaskiner, torktumlare, mikrovågsugnar, dammsugare och diskmaskiner innehåller betydande mängder som är värda att återvinna. Elmotorer bör också omfattas när de ingår i andra produkter. De flesta permanentmagneter, särskilt de starkaste, innehåller kritiska råmaterial såsom neodym, praseodym, dysprosium, terbium, bor, samarium, nickel och kobolt. De kan materialåtervinnas, men det görs i dag i unionen endast i liten skala eller inom forskningsprojekt. Permanentmagneter bör därför prioriteras för ökad cirkularitet så att en andrahandsmarknad för permanentmagneter därmed främjas och försörjningen av kritiska råmaterial tryggas.
- (58) En förutsättning för effektiv materialåtervinning av permanentmagneter är att materialåtervinnarna har tillgång till nödvändig information om mängd, typ och kemisk sammansättning för permanentmagneterna i en produkt, läge och beläggning, lim och tillsatsmedel samt information om hur permanentmagneten säkert kan avlägsnas från produkten. För att materialåtervinning av permanentmagneter ska löna sig bör dessutom permanentmagneter i produkter som släpps ut på unionsmarknaden med tiden innehålla allt större andelar materialåtervunna råmaterial. Samtidigt som det i ett första skede skapas öppenhet i fråga om andelen materialåtervunnet innehåll, bör därefter en minimiandel materialåtervunnet innehåll fastställas efter en särskild bedömning av den nivå som är lämplig och sannolika konsekvenser.
- (59) Kritiska råmaterial som säljs på marknaden i unionen är ofta certifierade efter hur hållbar produktionen och försörjningskedjan är. Certifiering kan erhållas enligt ett brett spektrum av offentliga och privata certifieringssystem med varierande räckvidd och stringens, vilket riskerar att skapa förvirring beträffande arten och sanningsenligheten i påståenden om den relativa hållbarheten hos kritiska råmaterial som släpps ut på unionens marknad på grundval

⁽²⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

av sådana certifieringar. Kommissionen bör ges befogenhet att anta genomförandeakter om erkännande av certifieringssystem som ska anses vara tillförlitliga, vilket ger en gemensam grund för berörda myndigheter och marknadsaktörer att bedöma kritiska råmaterials hållbarhet. Man bör endast erkänna certifieringssystem som innehåller bestämmelser om oberoende tredjepartskontroll och övervakning av efterlevnaden. När det gäller miljöskydd bör certifieringssystemen omfatta risker med avseende på t.ex. luft, vatten, mark, biologisk mångfald och avfallshantering. Kraven på alla hållbarhetsdimensioner bör säkerställa en hög nivå av socialt skydd och miljöskydd och vara förenliga med unionsrätten eller de internationella instrument som förtecknas i en bilaga. För effektivitetens skull bör projektägare som ansöker om erkännande som strategiskt projekt tillåtas förlita sig på deltagande i ett erkänt certifieringssystem som ett relevant underlag för att styrka att deras projekt bedrivs på ett hållbart sätt och därmed bidrar till en säker och hållbar försörjning av kritiska råmaterial. När detta alternativ utnyttjas bör erkända certifieringssystem omfatta alla hållbarhetsdimensioner. När kommissionen erkänner sådana certifieringssystem bör den beakta de erfarenheter som gjorts vid bedömningen av certifieringssystem inom ramen för andra unionslagstiftningsakter, särskilt när det gäller bedömningen av liknande system inom ramen för Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2017/821⁽²⁷⁾ och (EU) 2023/1542⁽²⁸⁾.

- (60) Produktion av kritiska råmaterial i olika led i värdekedjan har miljökonsekvenser när det gäller klimat, vatten, mark, fauna och flora. För att begränsa skadeverkningarna och ge incitament till mer hållbara kritiska råmaterial bör kommissionen ges befogenhet att utveckla ett system för beräkning av de kritiska råmaterialens miljöavtryck, inklusive en kontrollprocess, för att säkerställa att information om miljöavtrycket offentliggörs när kritiska råmaterial släpps ut på marknaden i unionen och underlätta kritiska råmaterials cirkularitet. Systemet bör bygga på vetenskapligt vedertagna bedömningsmetoder och relevanta internationella standarder för livscykelanalyser. Kravet att deklarerat ett kritiskt råmaterials miljöavtryck bör bara tillämpas när det på grundval av en särskild bedömning konstaterats att det skulle bidra till unionens klimat- och miljömål genom att underlätta anskaffning av kritiska råmaterial med mindre miljöavtryck och inte i oproportionerligt hög grad skulle påverka handelsflödena och de ekonomiska kostnaderna. När de relevanta beräkningsreglerna har antagits bör kommissionen utveckla prestandaklasser för kritiska råmaterial och därigenom göra det möjligt för potentiella köpare att enkelt jämföra de tillgängliga kritiska råmaterialens relativa miljöavtryck och styra marknaden i riktning mot mer hållbara kritiska råmaterial. Säljare av kritiska råmaterial bör säkerställa att deklarationen om miljöavtryck är tillgänglig för kunderna. Öppenhet kring de relativa miljöavtrycken för kritiska råmaterial som släpps ut på marknaden i unionen skulle också kunna bidra till annan politik på unionsnivå och nationell nivå, såsom incitament och kriterier för grön offentlig upphandling, vilket främjar produktion av kritiska råmaterial med mindre miljöavtryck.
- (61) De metoder för miljöavtryck som anges i kommissionens rekommendation (EU) 2021/2279⁽²⁹⁾ utgör en relevant grund för utveckling av relevanta beräkningsregler. De bygger på vetenskapligt vedertagna bedömningsmetoder som tar hänsyn till den internationella utvecklingen och omfattar miljökonsekvenser, inklusive klimatförändringar och konsekvenser för vatten, luft, mark, resurser, markanvändning och toxicitet.
- (62) Produkters eller kritiska råmaterials överensstämmelse med krav på förbättrad cirkularitet för permanentmagneter och deklaration av kritiska råmaterials miljöavtryck bör bedömas av den ansvariga tillverkaren innan de släpps ut på marknaden, och dessa krav bör på ett effektivt sätt genomdrivas av de behöriga nationella myndigheterna. Bestämmelserna om överensstämmelse och marknadskontroll i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020⁽³⁰⁾ och direktiv 2009/125/EG är avsedda att hantera den utmaningen och bör därför även gälla för de kraven. Kommissionen bör därför ges befogenhet att anta delegerade akter för att komplettera den här förordningen med avseende på att säkerställa att dessa bestämmelser i förekommande fall tillämpas inom ramen för den här

⁽²⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/821 av den 17 maj 2017 om fastställande av skyldigheter avseende tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan för unionsimportörer av tenn, tantal och volfram, malmer av dessa metaller, samt guld med ursprung i konflikttrabbade områden och högriskområden (EUT L 130, 19.5.2017, s. 1).

⁽²⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1542 av den 12 juli 2023 om batterier och förbrukade batterier, om ändring av direktiv 2008/98/EG och förordning (EU) 2019/1020 och om upphävande av direktiv 2006/66/EG (EUT L 191, 28.7.2023, s. 1).

⁽²⁹⁾ Kommissionens rekommendation (EU) 2021/2279 av den 15 december 2021 om användningen av metoder för produkters miljöavtryck för att mäta och kommunicera produkters och organisationers miljöprestanda utifrån ett livscykelperspektiv (EUT L 471, 30.12.2021, s. 1).

⁽³⁰⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011 (EUT L 169, 25.6.2019, s. 1).

förordningen. För att säkerställa att befintliga regelverk utnyttjas på bästa sätt bör förenligheten när det gäller produkter som är föremål för typgodkännande enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/858 ⁽³¹⁾ eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 168/2013 ⁽³²⁾ kontrolleras genom det befintliga typgodkännandesystemet.

- (63) Kommissionen bör i enlighet med artikel 10.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 ⁽³³⁾ begära att en eller flera europeiska standardiseringsorganisationer utarbetar europeiska standarder till stöd för den här förordningens mål.
- (64) Unionen har ingått strategiska partnerskap om råmaterial med tredjeländer för att genomföra 2020 års handlingsplan för kritiska råvaror. För att diversifiera försörjningen bör dessa insatser fortsätta. För att utveckla och säkerställa en enhetlig ram för framtida strategiska partnerskap bör medlemsstaterna och kommissionen som en del av aktiviteterna i nämnden diskutera bland annat huruvida befintliga partnerskap når sina avsedda mål, vilka tredjeländer som bör prioriteras för nya partnerskap, vad partnerskapen bör omfatta och deras överensstämmelse och eventuella synergier med medlemsstaternas bilaterala samarbete med de berörda tredjeländerna. Detta bör inte påverka rådets befogenheter enligt fördragen. Unionen bör eftersträva ömsesidigt gynnsamma partnerskap med framväxande marknader och utvecklingsekonomier, i enlighet med strategin Global Gateway, som bidrar till att diversifiera försörjningskedjan för råmaterial och tillför mervärde till produktionen i de länderna.
- (65) Strategiska projekt i tredjeländer, särskilt när det inte finns något strategiskt partnerskap, kan vara särskilt riskfyllda för investerare och är ofta i hög grad beroende av politiskt stöd i tredjelandet. Denna situation kan avhjälpas genom ökad riskdelning mellan involverade företag som agerar i unionens strategiska intresse. Därför bör stöd också ges för att göra det möjligt för företag, även när de agerar som konsortier, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 101 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), att få tillträde till marknader i tredjeländer som inte omfattas av ett strategiskt partnerskap eller ett frihandelsavtal. Sådant stöd skulle kunna inbegripa att tillhandahålla ett stödnätverk för att hjälpa dem att upprätta kontakter i det berörda tredjelandet och samla in information om lokala och regionala förhållanden.
- (66) Om inga framsteg görs mot målen och de riktmärken för kapacitet och diversifiering som anges i denna förordning, skulle detta kunna tyda på ett behov av kompletterande åtgärder. Kommissionen bör därför övervaka framstegen mot de målen och riktmärkena.
- (67) För att minimera medlemsstaternas administrativa börda bör rapporteringskraven rationaliseras och kommissionen bör ta fram en mall som låter medlemsstaterna fullgöra sina åligganden att rapportera om projekt, undersökningsarbeten, övervakning och strategiska lager i ett enda regelbundet publicerat dokument, som kan vara konfidentiellt eller ha begränsad spridning.
- (68) För att säkerställa ett förtroendefullt och konstruktivt samarbete mellan behöriga myndigheter på unionsnivå och nationell nivå bör alla parter som är involverade i tillämpningen av denna förordning respektera konfidentialiteten när det gäller information och data som de erhåller i utförandet av sina uppgifter. Kommissionen och de nationella behöriga myndigheterna, deras tjänstemän, anställda och andra personer som arbetar under dessa myndigheters tillsyn samt tjänstemän och anställda vid andra myndigheter i medlemsstaterna bör inte röja upplysningar som de har inhämtat eller utbytt i enlighet med denna förordning när sådana upplysningar omfattas av tystnadsplikt. Detta bör också gälla nämnden. De uppgifter som samlas in enligt denna förordning bör behandlas och lagras i en säker miljö.

⁽³¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/858 av den 30 maj 2018 om godkännande av och marknadskontroll över motorfordon och släpfordon till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon, om ändring av förordningarna (EG) nr 715/2007 och (EG) nr 595/2009 samt upphävande av direktiv 2007/46/EG (EUT L 151, 14.6.2018, s. 1).

⁽³²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 168/2013 av den 15 januari 2013 om godkännande av och marknadstillsyn för två- och trehjuliga fordon och fyrhjuliga (EUT L 60, 2.3.2013, s. 52).

⁽³³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 av den 25 oktober 2012 om europeisk standardisering och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG och 2009/105/EG samt om upphävande av rådets beslut 87/95/EEG och Europaparlamentets och rådets beslut 1673/2006/EG (EUT L 316, 14.11.2012, s. 12).

- (69) Befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget bör delegeras till kommissionen med avseende på att uppdatera förteckningarna över strategiska och kritiska råmaterial, föreskriva riktmärken för unionens materialåtervinningskapacitet på grundval av strategiska råmaterial som finns tillgängliga i avfall, anpassa de faktorer och underlag som ska beaktas vid bedömningen av uppfyllandet av erkännandekriterierna för strategiska projekt, fastställa minimiandelar för neodym, dysprosium, praseodym, terbium, bor, samarium, nickel och kobolt som återvunnits från konsumentavfall som måste finnas i den permanentmagnet som ingår i vissa produkter, fastställa regler för beräkning och verifiering av miljöavtrycket för olika kritiska råmaterial och fastställa prestandaklasser för olika kritiska råmaterials miljöavtryck. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ⁽³⁴⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (70) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att a) fastställa mallar för ansökningar om erkännande som strategiskt projekt, lägesrapporter om strategiska projekt, nationella program för undersökningsarbete samt medlemsstaternas rapporter om undersökningsarbete, övervakning, strategiska lager och cirkularitet, b) fastställa vilka produkter, komponenter och avfallsströmmar som ska anses ha relevant potential för återvinning av kritiska råmaterial och c) fastställa kriterier och tillämpning av kriterier vid erkännande av system för kritiska råmaterials hållbarhet. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽³⁵⁾.
- (71) För att säkerställa att de skyldigheter som fastställs i denna förordning uppfylls bör medlemsstaterna föreskriva om sanktioner för företag som inte iakttar sina skyldigheter, bland annat om riskberedskap, projektrapportering och information om materialåtervinnbarhet. Det är därför nödvändigt att medlemsstaterna fastställer effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner i nationell rätt för överträdelse av denna förordning. Det är också nödvändigt att medlemsstaterna säkerställer att projektägare, i förekommande fall, har tillgång till administrativ eller rättslig prövning i enlighet med nationell rätt.
- (72) Kommissionen bör utföra en utvärdering av denna förordning. Enligt punkt 22 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning bör denna utvärdering baseras på de fem kriterierna effektivitet, ändamålsenlighet, relevans, konsekvens och unionsmervärde, vilka också bör ligga till grund för konsekvensbedömningar av olika alternativ för vidare åtgärder. Kommissionen bör till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén överlämna en rapport om genomförandet av denna förordning och framstegen mot att uppfylla målen för den, inbegripet riktmärkena för kapacitet och diversifiering. Kommissionen bör i rapporten också, med utgångspunkt i genomförandet av åtgärder för insyn i kritiska råmaterials miljöavtryck, bedöma lämpligheten i att fastställa gränsvärden som är relaterade till miljöavtryck. Kommissionen bör också utvärdera behovet av riktmärken för 2040 och 2050 och av enskilda strategiska råmaterial, överensstämmelsen mellan denna förordning och unionens miljö rätt, särskilt när det gäller de strategiska projektens prioriterade status, effekterna av det gemensamma inköpssystem som inrättas enligt denna förordning på konkurrensen på den inre marknaden och lämpligheten i att införa ytterligare åtgärder för att öka insamlingen, sorteringen och bearbetningen av avfall, särskilt för metallskrot.
- (73) I den utsträckning åtgärder enligt denna förordning utgör statligt stöd, bör bestämmelserna om sådana åtgärder inte påverka tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget.
- (74) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att förbättra den inre marknads funktion genom att inrätta en ram för att säkerställa unionens tillgång till en trygg, resiliert och hållbar försörjning av kritiska råmaterial, bland annat genom att främja effektivitet och cirkularitet längs hela värdekedjan, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

⁽³⁴⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽³⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Innehåll och mål

1. Det allmänna målet med denna förordning är att förbättra den inre marknadens funktionssätt genom att inrätta en ram för att säkra unionens tillgång till en trygg, resilient och hållbar försörjning av kritiska råmaterial, bland annat genom att främja effektivitet och cirkularitet längs hela värdekedjan.
2. För att uppnå det allmänna mål som avses i punkt 1 fastställs i denna förordning åtgärder som syftar till följande:
 - a) Att minska risken för försörjningsstörningar relaterade till kritiska råmaterial som sannolikt kommer att snedvrida konkurrensen och fragmentera den inre marknaden, särskilt genom att identifiera och stödja strategiska projekt som bidrar till att minska beroendet och diversifiera importen och genom att göra insatser för att stimulera tekniska framsteg och resurseffektivitet i syfte att dämpa den förväntade ökningen av förbrukningen av kritiska råmaterial i unionen.
 - b) Att förbättra unionens förmåga att övervaka och minska den till kritiska råmaterial relaterade försörjningsrisken.
 - c) Att säkerställa fri rörlighet för kritiska råmaterial och produkter som innehåller kritiska råmaterial som släpps ut på unionsmarknaden och samtidigt säkerställa en hög nivå av miljöskydd och hållbarhet, bland annat genom att förbättra deras cirkularitet.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *råmaterial*: ett ämne i förädlad eller oförädlad tillstånd som används som insatsvara vid tillverkning av intermediära produkter eller slutprodukter, med undantag för ämnen som huvudsakligen används som livsmedel, foder eller bränsle.
2. *värdekedja för råmaterial*: all verksamhet och alla processer som ingår i undersökningsarbete, utvinning, förädling och materialåtervinning av råmaterial.
3. *undersökningsarbete*: all verksamhet som syftar till att identifiera och fastställa egenskaperna hos mineralförekomster.
4. *utvinning*: utvinning av malmer, mineral och växtprodukter från den ursprungliga källan som en huvudprodukt eller en biprodukt, även från mineralförekomster under jord, mineralförekomster under och i vatten, och från saltlösning och träd.
5. *unionens utvinningskapacitet*: ett aggregat av de maximala årliga produktionsvolymerna för utvinningsverksamhet som bedrivs i unionen avseende malm, mineral, växtprodukter och koncentrat som innehåller strategiska råmaterial, inklusive bearbetningsverksamhet som vanligtvis bedrivs på eller nära utvinningsplatsen.
6. *mineralförekomst*: ett enskilt mineral eller en kombination av mineral som förekommer i en massa eller fyndighet av potentiellt ekonomiskt intresse.
7. *mineralreserver*: alla mineralförekomster som är ekonomiskt lönsamma att utvinna i en viss marknadskontext.
8. *förädling*: alla fysiska, kemiska och biologiska processer som ingår i omvandlingen av ett råmaterial från malm, mineral, växtprodukter eller avfall till rena metaller, legeringar eller andra ekonomiskt användbara former, bland annat anrikning, separation, smältning och raffinering, dock inte metallbearbetning och vidare omvandling till intermediära produkter och slutprodukter.
9. *unionens förädlingskapacitet*: ett aggregat av de maximala årliga produktionsvolymerna för förädlingsverksamhet för strategiska råmaterial som bedrivs i unionen, med undantag av sådan verksamhet som vanligtvis bedrivs på eller nära utvinningsplatsen.

10. *materialåtervinning*: materialåtervinning enligt definitionen i artikel 3.17 i direktiv 2008/98/EG.
11. *unionens materialåtervinningskapacitet*: ett aggregat av de maximala årliga produktionsvolymerna inom materialåtervinningsverksamhet som bedrivs i unionen för att erhålla strategiska råmaterial, efter upparbetning, inklusive sortering och förbehandling av avfall och förädling till sekundära råmaterial.
12. *årlig förbrukning av strategiska råmaterial*: ett aggregat av strategiska råmaterial i förädlad form som förbrukas av företag som är etablerade i unionen, med undantag för strategiska råmaterial som ingår i intermediära produkter eller slutprodukter som släpps ut på unionsmarknaden.
13. *försörjningsrisk*: försörjningsrisk beräknad i enlighet med bilaga II, avsnitt 2.
14. *projekt för kritiska råmaterial*: varje planerad anläggning eller planerad betydande utvidgning eller ändrad användning av en befintlig anläggning som är verksam inom utvinning, förädling eller materialåtervinning av kritiska råmaterial.
15. *förhandelsköpare*: ett företag som har ingått ett offtake-avtal med en projektägare.
16. *offtake-avtal*: varje avtal mellan ett företag och en projektägare som antingen innehåller ett åtagande från företagets sida att anskaffa en andel av de råmaterial som produceras inom ramen för ett specifikt råmaterialprojekt under en viss tidsperiod eller ett åtagande från projektägaren att ge företaget möjlighet att göra detta.
17. *projektägare*: varje företag eller konsortium av företag som utvecklar ett råmaterialprojekt.
18. *tillståndsprocess*: en process som omfattar alla relevanta tillstånd för att bygga och driva ett projekt för kritiska råmaterial, däribland bygglov, kemikalietillstånd och tillstånd för nätanslutning samt miljöbedömningar och miljötillstånd där sådana krävs, och som även omfattar alla ansökningar och förfaranden, från bekräftelsen på att ansökan är fullständig till meddelandet om det övergripande beslutet om utfallet av förfarandet från den berörda gemensamma kontaktpunkten.
19. *övergripande beslut*: beslut eller samling beslut av myndigheter i en medlemsstat, där det avgörs om en projektägare ska få tillstånd att genomföra ett projekt för kritiska råmaterial, utan att det påverkar ett beslut som fattas inom ramen för ett överklagandeförfarande.
20. *nationellt program*: ett nationellt program eller en samling program som omfattar hela territoriet och som utarbetas och antas av berörda nationella eller regionala myndigheter.
21. *allmänt undersökningsarbete*: undersökningsarbete på nationell eller regional nivå, med undantag för riktat undersökningsarbete.
22. *riktat undersökningsarbete*: en detaljerad undersökning av en enskild mineralförekomst.
23. *karta över metallogenetiska områden*: en karta som visar områden som sannolikt innehåller mineralförekomster av ett visst råmaterial.
24. *försörjningsstörning*: en oväntad betydande minskning av tillgången på ett råmaterial eller en betydande ökning av priset på ett råmaterial utöver normal prisvolatilitet på marknaden.
25. *försörjningskedja för råmaterial*: alla verksamheter och processer i värdekedjan för råmaterial fram till den punkt där ett råmaterial används som insatsvara vid tillverkning av intermediära produkter eller slutprodukter.
26. *begränsningsstrategier*: strategier som en ekonomisk aktör utvecklat för att begränsa sannolikheten för försörjningsstörning i sin försörjningskedja för råmaterial eller för att mildra de skador som orsakas av en sådan försörjningsstörning i dess ekonomiska verksamhet.
27. *centrala marknadsaktörer*: företag i unionens försörjningskedja för kritiska råmaterial samt företag i senare led vilka förbrukar kritiska råmaterial och vilkas tillförlitliga drift är av väsentlig betydelse för försörjningen av kritiska råmaterial.
28. *strategiskt lager*: en mängd av ett visst råmaterial i vilken form som helst som lagras av en offentlig eller privat aktör för att frigöras vid en försörjningsstörning.
29. *stort företag*: ett företag med i genomsnitt mer än 500 anställda och en global nettoomsättning på över 150 miljoner EUR under det senaste räkenskapsår för vilket årsredovisning har upprättats.

30. *strategisk teknik*: nyckelteknik av stor betydelse för den gröna och den digitala omställningen samt för försvars-, flyg- och rymdtillämpningar.
31. *styrelse*: det förvaltnings- eller övervakningsorgan som ansvarar för övervakningen av den verkställande ledningen i företaget eller, om det inte finns något sådant organ, den eller de personer som utför motsvarande uppgifter.
32. *avfall*: avfall enligt definitionen i artikel 3.1 i direktiv 2008/98/EG.
33. *insamling*: insamling enligt definitionen i artikel 3.10 i direktiv 2008/98/EG.
34. *behandling*: behandling enligt definitionen i artikel 3.14 i direktiv 2008/98/EG.
35. *återvinning*: återvinning enligt definitionen i artikel 3.15 i direktiv 2008/98/EG.
36. *återanvändning*: återanvändning enligt definitionen i artikel 3.13 i direktiv 2008/98/EG.
37. *utvinningsavfall*: utvinningsavfall i den mening som avses i artikel 2.1 i direktiv 2006/21/EG.
38. *utvinningsavfallsanläggning*: avfallsanläggning enligt definitionen i artikel 3.15 i direktiv 2006/21/EG.
39. *preliminär ekonomisk bedömning*: en begreppsmässig bedömning i ett tidigt skede av den potentiella ekonomiska bärkraften hos ett projekt för återvinning av kritiska råmaterial från utvinningsavfall.
40. *magnetkamera*: icke-invasiv medicinteknisk produkt som använder magnetiska fält för att framställa anatomiska bilder eller annan produkt som använder magnetiska fält för att framställa bilder av ett objekts insida.
41. *vindgenerator*: den del av en land- eller havsbaserad vindturbin som omvandlar rotnors mekaniska energi till elektrisk energi.
42. *industrirobot*: en automatiskt styrd, omprogrammerbar, multifunktionell manipulator, programmerbar längs tre eller flera axlar, som kan vara fast eller mobil för användning i industriella automatiseringstillämpningar.
43. *motorfordon*: varje typgodkänt fordon i kategorierna M eller N som anges i artikel 4.1 a och b i förordning (EU) 2018/858.
44. *lätt transportmedel*: varje lätt hjulförsett fordon som kan drivas med enbart sin elmotor eller med en kombination av motor och mänsklig kraft, inklusive elskotrar, elcyklar och typgodkända fordon i kategori L i den mening som anges i artikel 4 i förordning (EU) nr 168/2013.
45. *kylgenerator*: den del av ett kylsystem som genererar en temperaturskillnad som möjliggör upptag av värme från det utrymme eller den process som ska kylas, med hjälp av en eldriven ångkompressionscykel.
46. *värmepump*: den del av ett värmesystem som genererar en temperaturskillnad som möjliggör värmetillförsel till det utrymme eller den process som ska värmas, med hjälp av en eldriven ångkompressionscykel.
47. *elmotor*: en apparat som omvandlar elektrisk ineffekt till mekanisk uteffekt i form av rotation, där rotationshastigheten och vridmomentet beror på faktorer som inbegriper matningsspänningens frekvens och antalet poler i motorn, med en märkeffekt som är minst 0,12 kW.
48. *automatisk tvättmaskin*: en tvättmaskin där tvätten sköts helt och hållet av tvättmaskinen utan att användaren behöver ingripa medan programmet körs.
49. *torktumlare*: en apparat som torkar textilier i en roterande trumma genom vilken varmluft passerar.
50. *mikrovågsugn*: en apparat som är avsedd att användas för uppvärmning av livsmedel med hjälp av elektromagnetisk energi.
51. *dammsugare*: en apparat som avlägsnar smuts från den yta som ska rengöras med hjälp av en luftström alstrad av ett undertryck som skapas i apparaten.
52. *diskmaskin*: en maskin som diskar och sköljer bordsartiklar.

53. *permanentmagnet*: en magnet som behåller sin magnetism efter att ha avlägsnats från ett externt magnetfält.
54. *databärare*: en linjär streckkodssymbol, en tvådimensionell symbol eller något annat automatiskt dataupptagningsmedium för identifiering som kan läsas av en anordning.
55. *unik produktbeteckning*: en unik teckensträng för identifiering av produkter.
56. *beläggning på magnet*: ett materialskikt som i allmänhet används för att skydda magneter mot korrosion.
57. *avlägsnande*: manuell, mekanisk, kemisk, termisk eller metallurgisk hantering som resulterar i att de berörda komponenterna eller materialen kan identifieras som ett separat utgående flöde eller del av ett utgående flöde.
58. *materialåtervinnare*: varje fysisk eller juridisk person som utför materialåtervinning i en godkänd anläggning.
59. *tillhandahållande på marknaden*: leverans av en produkt för distribution, förbrukning eller användning på unionsmarknaden i samband med kommersiell verksamhet, mot betalning eller gratis.
60. *typ av kritiskt råmaterial*: ett kritiskt råmaterial som släpps ut på marknaden och som skiljer sig från andra kritiska råmaterial med avseende på förädlingsstadium, kemisk sammansättning, geografiskt ursprung eller produktionsmetod.
61. *utsläppande på marknaden*: det första tillhandahållandet av en produkt på unionsmarknaden.
62. *bedömning av överensstämmelse*: process där det visas om kraven i artikel 28, 29 eller 31 har uppfyllts.
63. *strategiskt partnerskap*: ett åtagande mellan unionen och ett tredjeland eller utomeuropeiska länder och territorier att öka samarbetet när det gäller värdekedjan för råmaterial, som inrättas genom ett icke-bindande instrument där det fastställs konkreta åtgärder av ömsesidigt intresse som underlättar fördelaktiga resultat för både unionen och det berörda tredjelandet eller utomeuropeiska landet eller territoriet.
64. *flerpartsstyrning*: en formell, meningsfull och betydande roll för flera typer av berörda parter, däribland åtminstone det civila samhället, i ett certifieringssystemets beslutsfattande, vilken dokumenteras i form av ett mandat, en uppdragsbeskrivning eller något annat underlag som bekräftar eller stöder flerpartsföreträdarnas delaktighet i det certifieringssystemet.

KAPITEL 2

STRATEGISKA OCH KRITISKA RÅMATERIAL

Artikel 3

Förteckning över strategiska råmaterial

1. De råmaterial, inklusive i oförädlad form, i varje förädlingsstadium och när de förekommer som en biprodukt av andra utvinnings-, förädlings- eller materialåtervinningsprocesser, som förtecknas i avsnitt 1 i bilaga I ska betraktas som strategiska råmaterial.
2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 38 för att ändra avsnitt 1 i bilaga I genom att uppdatera förteckningen över strategiska råmaterial.

En uppdaterad förteckning över strategiska råmaterial ska innehålla de råmaterial som bedöms ha störst strategisk betydelse och högst prognostiserad efterfrågetillväxt och som det är svårast att öka produktionen av. Den strategiska betydelsen, den förväntade efterfrågetillväxten och svårigheten att öka produktionen ska fastställas i enlighet med avsnitt 2 i bilaga I.

3. Kommissionen ska se över och vid behov uppdatera förteckningen över strategiska råmaterial senast den 24 maj 2027, och därefter vart tredje år.

På begäran från den europeiska nämnd för kritiska råmaterial som inrättas i artikel 35 (nämnden), på grundval av övervakning och stresstester i enlighet med denna förordning, ska kommissionen se över och när så är lämpligt uppdatera förteckningen över strategiska råmaterial när som helst, utöver de regelbundna översynerna.

Som ett led i den första uppdateringen av förteckningen över strategiska råmaterial enligt första stycket ska kommissionen, på grundval av sin bedömning enligt punkt 2 i denna artikel och avsnitt 2 i bilaga I, särskilt bedöma huruvida syntetisk grafit ska finnas kvar i förteckningen över strategiska råmaterial.

Artikel 4

Förteckning över kritiska råmaterial

1. De råmaterial, inklusive i oförädlad form, i varje förädlingsstadium och även när de förekommer som en biprodukt av andra utvinnings-, förädlings- eller materialåtervinningsprocesser, som förtecknas i avsnitt 1 i bilaga II ska betraktas som kritiska råmaterial.
2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 38 för att ändra avsnitt 1 i bilaga II genom att uppdatera förteckningen över kritiska råmaterial.

En uppdaterad förteckning över kritiska råmaterial ska omfatta de strategiska råmaterial som förtecknas i avsnitt 1 i bilaga I samt alla andra råmaterial som når eller överskrider tröskelvärde 1 för försörjningsrisk och tröskelvärde 2,8 för ekonomisk betydelse. Ekonomisk betydelse och försörjningsrisk ska beräknas i enlighet med avsnitt 2 i bilaga II.

3. Senast den 24 maj 2027 och därefter åtminstone vart tredje år ska kommissionen se över och vid behov uppdatera förteckningen över kritiska råmaterial i enlighet med punkt 2.

KAPITEL 3

FÖRSTÄRKNING AV UNIONENS VÄRDEKEDJA FÖR RÅMATERIAL

AVSNITT 1

Riktmärken

Artikel 5

Riktmärken

1. Kommissionen och medlemsstaterna ska stärka de olika leden i värdekedjan för strategiska råmaterial genom de åtgärder som föreskrivs i detta kapitel i följande syften:
 - a) Att säkerställa att unionens kapacitet för varje strategiskt råmaterial ökar betydligt till 2030, så att unionens kapacitet sammantaget närmar sig eller når följande riktmärken:
 - i) Unionens utvinningskapacitet gör det möjligt att utvinna malm, mineral eller koncentrat som behövs för att producera minst 10 % av unionens årliga förbrukning av strategiska råmaterial, så långt det är möjligt mot bakgrund av unionens reserver.
 - ii) Unionens förädlingskapacitet, även för alla intermediära förädlingssteg, gör det möjligt att producera minst 40 % av unionens årliga förbrukning av strategiska råmaterial.
 - iii) Unionens materialåtervinningskapacitet, även för alla intermediära materialåtervinningssteg, gör det möjligt att producera minst 25 % av unionens årliga förbrukning av strategiska råmaterial och gör det möjligt att materialåtervinna avsevärt större mängder av varje strategiskt råmaterial från avfall.
 - b) Att diversifiera unionens import av strategiska råmaterial i syfte att säkerställa att unionens årliga förbrukning av varje strategiskt råmaterial i alla relevanta förädlingsstadiet senast 2030 kan förlita sig på import från flera tredjeländer eller från utomeuropeiska länder eller territorier och att inget tredjeland står för mer än 65 % av unionens årliga förbrukning av ett sådant strategiskt råmaterial.
2. Kommissionen och medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att stimulera tekniska framsteg och resurseffektivitet i syfte att dämpa den förväntade ökningen av förbrukningen av kritiska råmaterial i unionen så att den stannar under den referensprognos som avses i artikel 44.1 genom de relevanta åtgärder som anges i detta avsnitt och i avsnitt 1 i kapitel 5.
3. Senast den 1 januari 2027 ska kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 38 för att komplettera denna förordning genom att föreskriva riktmärken för unionens materialåtervinningskapacitet uttryckt som en andel av de strategiska råmaterial som finns tillgängliga i de relevanta avfallsflödena.

De delegerade akter som antas enligt första stycket ska ange vilka avfallsflöden och strategiska råmaterial i dessa som det finns tillräckliga uppgifter om i fråga om avfallsvolymer och deras innehåll av strategiska råmaterial – på grundval av rapporteringskraven i förordning (EU) 2023/1542, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG ⁽³⁶⁾, direktiv 2008/98/EG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/19/EU ⁽³⁷⁾ – så att unionens materialåtervinningskapacitet kan uppskattas som en andel av de strategiska råmaterial som ingår i de relevanta avfallsflödena.

De delegerade akter som antas enligt första stycket ska även innehålla ett riktmärke för unionens materialåtervinningskapacitet baserat på materialåtervinningskapaciteten för varje strategiskt råmaterial i de relevanta avfallsflöden som identifierats enligt andra stycket.

Kommissionen ska fastställa riktmärket för materialåtervinningskapacitet enligt tredje stycket på grundval av följande beståndsdelar:

- a) Unionens nuvarande materialåtervinningskapacitet uttryckt som en andel av de strategiska råmaterial som finns tillgängliga i de relevanta avfallsflödena.
- b) I vilken utsträckning strategiska råmaterial kan återvinnas från dessa avfallsflöden, med beaktande av den tekniska och ekonomiska genomförbarheten.
- c) Mål som fastställs i andra unionsrättsakter av relevans för återvinning av strategiska råmaterial från avfall.

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 38 för att ändra denna förordning genom att uppdatera de delegerade akter som antagits enligt första stycket i denna punkt, om det till följd av den bedömning som avses i artikel 48.2 framkommer information om de relevanta avfallsvolymer och innehållet av strategiska råmaterial i fler avfallsflöden.

AVSNITT 2

Strategiska projekt

Artikel 6

Kriterier för erkännande av strategiska projekt

1. Efter en ansökan från projektägaren och i enlighet med förfarandet i artikel 7 ska kommissionen erkänna ett råmaterialprojekt som strategiskt projekt om det uppfyller följande kriterier:

- a) Projektet skulle på ett meningsfullt sätt bidra till att trygga unionens försörjning av strategiska råmaterial.
- b) Projektet är eller kommer att bli tekniskt genomförbart inom en rimlig tidsram och projektets förväntade produktionsvolym kan uppskattas med tillräcklig tillförlitlighet.
- c) Projektet skulle genomföras på ett hållbart sätt, särskilt när det gäller övervakning, förebyggande och minimering av miljöpåverkan, förebyggande och minimering av socialt negativa konsekvenser genom användning av socialt ansvarsfulla metoder, inbegripet respekt för mänskliga rättigheter, urfolks rättigheter och arbetstagarnas rättigheter, särskilt i händelse av tvångsförflyttningar, potential för skapande av arbetstillfällen av god kvalitet och meningsfullt samarbete med lokalsamhällen och relevanta arbetsmarknadsparter, och användning av transparenta affärsmetoder med lämpliga efterlevnadspolicyer för att förebygga och minimera riskerna för negativa konsekvenser för hur den offentliga förvaltningen fungerar, inbegripet korruption och mutor.
- d) För projekt i unionen gäller att inrättandet, driften eller produktionen av projektet skulle ha gränsöverskridande fördelar utanför den berörda medlemsstaten, även för sektorer i senare led.
- e) För projekt i tredjeländer som är tillväxtmarknader eller utvecklingsekonomier gäller att projektet skulle vara till ömsesidig nytta för unionen och det berörda tredjelandet genom att skapa mervärde i det tredjelandet.

2. Kommissionen ska bedöma om erkännandekriterierna i punkt 1 i denna artikel är uppfyllda i enlighet med de faktorer och underlag som anges i bilaga III.

⁽³⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG av den 18 september 2000 om uttjänta fordon (EGT L 269, 21.10.2000, s. 34).

⁽³⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/19/EU av den 4 juli 2012 om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning (WEEE) (EUT L 197, 24.7.2012, s. 38).

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 38 för att ändra bilaga III för att anpassa de faktorer och underlag som ska beaktas vid bedömningen av uppfyllandet av erkännandekriterierna i punkt 1 i den här artikeln till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen, eller för att beakta ändringar av de internationella instrument som förtecknas i punkt 5 i bilaga III eller antagandet av nya internationella instrument som är relevanta för uppfyllandet av det kriterium som avses i punkt 1 c i den här artikeln.

3. Erkännandet av ett projekt som ett strategiskt projekt enligt denna artikel ska inte påverka de krav som är tillämpliga på det berörda projektet eller den berörda projektägaren enligt unionsrätten, nationell rätt eller internationell rätt.

Artikel 7

Ansökan och erkännande

1. Ansökningar om erkännande av ett projekt för kritiska råmaterial som strategiskt projekt ska lämnas in av projektägaren till kommissionen. Ansökan ska innehålla följande:

- a) Relevanta underlag avseende uppfyllandet av de krav som fastställs i artikel 6.1.
- b) En klassificering av projektet enligt Förenta nationernas ramverk för klassificering av resursprojekt, styrkt av lämpliga underlag.
- c) En tidsplan för genomförandet av projektet, inklusive en översikt över de tillstånd som krävs för projektet och status för motsvarande tillståndprocess.
- d) En plan med åtgärder för att underlätta allmänhetens acceptans, inbegripet, när så är lämpligt, åtgärder för att underlätta meningsfull involvering och aktivt deltagande av berörda grupper, inrättande av kanaler för återkommande kommunikation med lokalsamhällen, organisationer, inklusive arbetsmarknadens parter, och relevanta myndigheter samt genomförande av medvetandehöjande kampanjer och informationskampanjer och eventuella begränsnings- och kompensationsmekanismer.
- e) Information om kontrollen över de företag som deltar i projektet, enligt definitionen i artikel 3.2 och 3.3 i rådets förordning (EG) nr 139/2004⁽³⁸⁾, samt, när flera företag deltar, information om storleksordningen för varje företags deltagande i projektet.
- f) En affärsplan där projektets ekonomiska bärkraft utvärderas.
- g) En uppskattning av projektets potential att skapa arbetstillfällen av hög kvalitet och projektets behov av kvalificerad arbetskraft samt en arbetsplan för att stödja kompetenshöjning och omskolning och främja en inkluderande representation av arbetskraften.
- h) För projekt i tredjeländer eller i utomeuropeiska länder och territorier som inbegriper utvinning: en plan för att förbättra miljöns tillstånd vid de påverkade platserna efter det att utvinningen har upphört, i syfte att återställa miljöns tidigare tillstånd med samtidig hänsyn till den tekniska och ekonomiska genomförbarheten.
- i) För projekt som uteslutande avser förädling eller materialåtervinning i områden som är skyddade enligt direktiv 92/43/EEG eller direktiv 2009/147/EG: en beskrivning av tekniskt lämpliga alternativa platser, som bedömts av projektägaren, och angivande av varför dessa alternativa platser inte anses vara lämpliga platser för projektets placering.
- j) För projekt som kan påverka urfolk: en plan med åtgärder för ett meningsfullt samråd med berörda urfolk om förebyggande och minimering av negativa konsekvenser för urfolks rättigheter, och i tillämpliga fall rättvis ersättning för dessa befolkningar, samt åtgärder för att ta fasta på resultaten av samråden.

Om den nationella rätten i det land vars territorium berörs av ett projekt innehåller bestämmelser om samråd enligt första stycket j, och under förutsättning att sådana samråd omfattar alla de aspekter som anges i det ledet, får planen anpassas därefter.

2. Senast den 24 november 2024 ska kommissionen anta en genomförandeakt för att fastställa en gemensam mall som projektägare ska använda för de ansökningar som avses i punkt 1 i denna artikel. I den gemensamma mallen får det anges hur de uppgifter som avses i punkt 1 i denna artikel ska uttryckas. Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 39.2.

Omfattningen av den dokumentation som krävs för att fylla i den gemensamma mallen enligt första stycket ska vara rimlig.

⁽³⁸⁾ Rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer ("EG:s koncentrationsförordning") (EUT L 24, 29.1.2004, s. 1).

3. Kommissionen ska bedöma de ansökningar som avses i punkt 1 genom en öppen ansökningsomgång med regelbundna stängningsdatum,

Det första stängningsdatumet av det slaget ska vara senast den 24 augusti 2024. Kommissionen ska fastställa stängningsdatum minst fyra gånger per år.

4. Kommissionen ska underrätta sökanden inom 30 dagar efter det tillämpliga stängningsdatumet om den anser att uppgifterna i ansökan är fullständiga. Om ansökan är ofullständig får kommissionen begära att sökanden lämnar de ytterligare uppgifter som krävs för att komplettera ansökan utan oskäligt dröjsmål, med angivande av vilka ytterligare uppgifter som krävs.

5. Kommissionen ska informera nämnden om alla ansökningar som anses vara fullständiga i enlighet med punkt 4.

6. Nämnden ska sammanträda regelbundet i enlighet med artikel 36(5) för att, på grundval av ett rättvist och öppet förfarande, diskutera och avge ett yttrande om huruvida de föreslagna projekten uppfyller de kriterier som anges i artikel 6.1.

Kommissionen ska förse nämnden med sin bedömning av huruvida de föreslagna projekten uppfyller de kriterier som anges i artikel 6.1 innan nämnden sammanträder enligt första stycket i den här punkten.

7. Kommissionen ska översända den fullständiga ansökan till den medlemsstat, det tredjeland eller de utomeuropeiska länder och territorier vars territorium berörs av ett föreslaget projekt.

8. Om den medlemsstat vars territorium berörs av ett föreslaget projekt framställer en invändning ska projektet inte kunna få status som strategiskt projekt. Den berörda medlemsstaten ska motivera sin invändning under de diskussioner som avses i punkt 6.

För strategiska projekt i tredjeländer eller i utomeuropeiska länder och territorier ska kommissionen dela den mottagna ansökan med det tredjeland eller det utomeuropeiska landet eller territoriet vars territorium berörs av det föreslagna projektet. Kommissionen ska inte godkänna ansökan innan den fått ett uttryckligt godkännande från ett berört tredjeland.

9. Kommissionen ska, med beaktande av det yttrande från nämnden som avses i punkt 6, anta sitt beslut om erkännande av projektet som strategiskt projekt inom 90 dagar efter det att den har bekräftat att ansökan är fullständig i enlighet med punkt 4 och ska underrätta sökanden om detta.

Kommissionens beslut ska motiveras. Kommissionen ska översända sitt beslut till nämnden och till den medlemsstat eller det tredjeland vars territorium berörs av projektet.

10. I undantagsfall, om det krävs på grund av ansökans karaktär, komplexitet eller storlek, eller om det har kommit in för många ansökningar före ett visst stängningsdatum för att ansökan ska kunna behandlas inom den tidsfrist som avses i punkt 9, får kommissionen, efter en bedömning av varje enskilt fall och senast 20 dagar innan den tidsfristen som avses i punkt 9 löper ut, förlänga tidsfristen med högst 90 dagar. I sådana fall ska kommissionen skriftligen informera projektägaren om skälen till förlängningen och tidsfristen för beslutet.

11. Om kommissionen anser att ett strategiskt projekt inte längre uppfyller kriterierna i artikel 6.1, eller om erkännandet grundades på en ansökan som innehöll så felaktiga uppgifter att det påverkar uppfyllandet av kriterierna i artikel 6.1, får den, med beaktande av yttrandet från nämnden, återkalla erkännandet av ett projekt som strategiskt projekt.

Innan kommissionen återkallar erkännandet ska den delge projektägaren skälen till detta beslut; projektägaren ska ges möjlighet att svara, och kommissionen ska beakta projektägens svar.

12. Projekt som inte längre erkänns som strategiska projekt ska förlora alla rättigheter som är förenade med den statusen enligt denna förordning.

13. Strategiska projekt som inte längre uppfyller kriterierna i artikel 6.1 enbart på grund av en uppdatering av bilaga I ska få behålla sin status som strategiska projekt i tre år från dagen för den uppdateringen.

Artikel 8

Rapporterings- och informationsskyldigheter för strategiska projekt

1. Projektägaren ska vartannat år, räknat från dagen för erkännandet som strategiskt projekt, lämna in en rapport till kommissionen med uppgifter om åtminstone följande:

a) Framsteg i genomförandet av det strategiska projektet, särskilt när det gäller tillståndsprocessen.

- b) I förekommande fall, orsaker till förseningar jämfört med den tidsplan som avses i artikel 7.1 c och en plan för att komma till rätta med förseningarna.
- c) Framsteg i finansieringen av det strategiska projektet, inklusive information om offentligt ekonomiskt stöd.

Kommissionen ska överlämna en kopia av den rapport som avses i första stycket i denna punkt till nämnden för att underlätta de diskussioner som avses i artikel 36.7 c.

2. Kommissionen får vid behov från projektägare begära in ytterligare uppgifter som är relevanta för genomförandet av det strategiska projektet för att ta reda på om det fortfarande uppfyller kriterierna i artikel 6.1.

3. Projektägaren ska underrätta kommissionen om

- a) ändringar av det strategiska projektet som påverkar uppfyllandet av kriterierna i artikel 6.1,
- b) ändringar av kontrollen över de företag som deltar i det strategiska projektet på lång sikt, jämfört med de uppgifter som avses i artikel 7.1 e.

4. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa en gemensam mall som projektägare ska använda för att tillhandahålla alla de upplysningar som krävs för de rapporter som avses i punkt 1 i denna artikel. I den gemensamma mallen får det anges hur de uppgifter som avses i punkt 1 i denna artikel ska uttryckas. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 39.2.

Omfattningen av den dokumentation som krävs för att fylla i den gemensamma mall som avses i första stycket ska vara rimlig.

5. Projektägaren ska upprätta och regelbundet uppdatera företagets webbplats eller en särskild projektwebbplats med information som är relevant för lokalbefolkningen i syfte att främja allmänhetens acceptans för det strategiska projektet, inbegripet information åtminstone om de miljömässiga, sociala och ekonomiska konsekvenserna av och fördelarna med det strategiska projektet. Den relevanta delen av företagets webbplats eller den särskilda projektwebbplatsen ska kostnadsfritt vara tillgänglig för allmänheten utan att det krävs att personuppgifter tillhandahålls (fritt tillgänglig webbplats). Den ska vara tillgänglig på ett eller flera språk som lätt kan förstås av lokalbefolkningen.

AVSNITT 3

Tillståndprocess

Artikel 9

Gemensam kontaktpunkt

1. Senast den 24 februari 2025 ska medlemsstaterna inrätta eller utse en eller flera myndigheter som gemensamma kontaktpunkter. Om en medlemsstat inrättar eller utser fler än en sådan gemensam kontaktpunkt ska den säkerställa att det bara finns en sådan gemensam kontaktpunkt för varje relevant administrativ nivå och led i värdekedjan för kritiska råmaterial.

2. Om en medlemsstat inrättar eller utser fler än en gemensam kontaktpunkt enligt punkt 1 i denna artikel ska den tillhandahålla en enkel, tillgänglig webbplats där alla gemensamma kontaktpunkter, inklusive deras adress och elektroniska kommunikationsmedel, är tydligt förtecknade och kategoriserade utifrån relevant administrativ nivå och led i värdekedjan för kritiska råmaterial. Webbplatsen får även ha sådant innehåll som tillhandahålls enligt artikel 18.

3. De gemensamma kontaktpunkter som inrättats eller utsetts enligt punkt 1 i denna artikel (gemensamma kontaktpunkter) ska ha ansvaret för att underlätta och samordna tillståndprocessen för projekt för kritiska råmaterial och för att ge information om de faktorer som avses i artikel 18, inklusive information om när en ansökan anses vara fullständig i enlighet med artikel 11.6. De ska samordna och underlätta inlämnandet av alla relevanta handlingar och all relevant information.

4. Den berörda gemensamma kontaktpunkten ska vara den enda kontaktpunkten för projektägaren och ska hjälpa projektägaren att förstå administrativa frågor av relevans för tillståndprocessen.

5. Projektägare för projekt för kritiska råmaterial ska ha möjlighet att kontakta den relevanta administrativa enhet inom den gemensamma kontaktpunkten som ansvarar för de uppgifter som anges i denna artikel. Om det sker förändringar i fråga om relevant administrativ enhet ska denna fortsätta att fullgöra sina skyldigheter enligt denna punkt fram till dess att projektägaren har underrättats om förändringen.

6. Projektägare ska ha rätt att lämna in handlingar som är relevanta för tillståndprocessen i elektronisk form.
7. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla giltiga studier som genomförts, eller tillstånd eller godkännanden som utfärdats, för ett visst projekt för kritiska råmaterial beaktas och att inga upprepade studier, tillstånd eller godkännanden krävs, såvida inte annat krävs enligt unionsrätten eller nationell rätt.
8. Medlemsstaterna ska säkerställa att de sökande enkelt har tillgång till information om och förfaranden för att lösa tvister som rör tillståndprocessen för projekt för kritiska råmaterial, däribland, i tillämpliga fall, alternativa tvistlösningsmekanismer.
9. Medlemsstaterna ska säkerställa att de gemensamma kontaktpunkterna har tillräckligt med kvalificerad personal och tillräckliga ekonomiska och tekniska resurser för att effektivt kunna utföra sina uppgifter inom ramen för denna förordning.

Artikel 10

Prioritetsstatus för strategiska projekt

1. Strategiska projekt ska anses bidra till försörjningstryggheten för strategiska råmaterial i unionen.
2. När det gäller den miljöpåverkan eller de skyldigheter som behandlas i artiklarna 6.4 och 16.1 c i direktiv 92/43/EEG, artikel 4.7 i direktiv 2000/60/EG och artikel 9.1 a i direktiv 2009/147/EG eller i bestämmelser i unionslagstiftning avseende restaurering av terrestra, kustnära och sötvattens ekosystem, ska strategiska projekt i unionen anses vara av allmänintresse eller av vikt för människors hälsa och säkerhet och får anses vara av ett allt överskuggande allmänintresse förutsatt att alla villkor i de unionslagstiftningsakterna är uppfyllda.
3. För att tillståndprocessen för strategiska projekt i unionen ska kunna handläggas på ett effektivt sätt ska projektägare och alla berörda myndigheter säkerställa att den processen genomförs så snabbt som möjligt i enlighet med unionsrätten och nationell rätt.
4. Utan att det påverkar de skyldigheter som föreskrivs i unionsrätten ska strategiska projekt i unionen tilldelas statusen högsta möjliga nationella betydelse, om det finns en sådan status i nationell rätt, och dessa projekt ska behandlas i enlighet därmed i tillståndprocesserna.
5. Alla tvistlösningsförfaranden, rättstvister, överklaganden och rättsmedel i samband med tillståndprocessen och utfärdandet av tillstånd för strategiska projekt i unionen inför nationella domstolar, tribunaler eller paneler, inbegripet när det gäller medling eller skiljeförfaranden, om sådana finns i nationell rätt, ska behandlas som brådskande, om och i den utsträckning sådana brådskande förfaranden föreskrivs i nationell rätt och förutsatt att normalt tillämplig rätt till försvar av individer eller av lokalsamhällen respekteras. Projektägare för strategiska projekt ska i tillämpliga fall delta i ett sådant brådskande förfarande.

Artikel 11

Varaktighet för tillståndprocessen

1. För strategiska projekt i unionen får tillståndprocessen inte överstiga
 - a) 27 månader för strategiska projekt som omfattar utvinning,
 - b) 15 månader för strategiska projekt som endast omfattar förädling eller materialåtervinning.
2. Genom undantag från punkt 1, för strategiska projekt i unionen som var föremål för tillståndprocessen innan de erkändes som strategiska projekt, och för förlängning av befintliga strategiska projekt som redan har beviljats tillstånd, får tillståndprocessen efter det att projektet erkänts som strategiskt projekt inte överstiga
 - a) 24 månader för strategiska projekt som omfattar utvinning,
 - b) 12 månader för strategiska projekt som endast omfattar förädling eller materialåtervinning.
3. Om en miljökonsekvensbedömning krävs enligt direktiv 2011/92/EU ska det steg i bedömningen som avses i artikel 1.2 g i) i det direktivet inte räknas in i varaktigheten för tillståndprocessen enligt punkterna 1 och 2 i den här artikeln.

4. I undantagsfall, om det krävs på grund av det strategiska projektets karaktär, komplexitet, plats eller storlek, får medlemsstaterna förlänga, innan de löper ut och efter en bedömning av varje enskilt fall, de tidsfrister som avses i

a) punkterna 1 a och 2 a med högst sex månader

b) punkterna 1 b och 2 b med högst tre månader.

Vid en sådan förlängning ska den berörda gemensamma kontaktpunkten skriftligen informera projektägaren om skälen till förlängningen och om tidsfristen för det övergripande beslutet.

5. Genom undantag från artikel 4.6 i direktiv 2011/92/EU ska fastställandet av huruvida det strategiska projektet ska bli föremål för en bedömning i enlighet med artiklarna 5–10 i det direktivet göras inom 30 dagar från den dag då exploitören lämnat in all information som krävs enligt artikel 4.4 i det direktivet.

6. Senast 45 dagar efter mottagandet av tillståndsansökan avseende ett strategiskt projekt ska den berörda gemensamma kontaktpunkten bekräfta att ansökan är fullständig eller, om projektägaren inte har lämnat in all den information som krävs för att behandla en ansökan, begära att projektägaren lämnar in en fullständig ansökan utan oskäligt dröjsmål och samtidigt ange vilken information som saknas. Om den inlämnade ansökan anses ofullständig en andra gång får den berörda gemensamma kontaktpunkten inte begära in information på områden som inte omfattas av den första begäran om ytterligare information, och den får endast begära in ytterligare underlag som kompletterar den saknade informationen.

Dagen för den bekräftelse som avses i första stycket ska utgöra startdatum för tillståndsprocessen.

7. Senast en månad efter den dag för bekräftelse som avses i punkt 6 i denna artikel ska den berörda gemensamma kontaktpunkten utarbeta en utförlig tidsplan för tillståndsprocessen, i nära samarbete med projektägaren och andra berörda behöriga myndigheter. Planen ska offentliggöras av projektägaren på den webbplats som avses i artikel 8.5. Den berörda gemensamma kontaktpunkten ska uppdatera tidsplanen om det sker betydande förändringar som eventuellt kan påverka tidpunkten för det övergripande beslutet.

8. Den berörda gemensamma kontaktpunkten ska underrätta projektägaren om när den miljökonsekvensbeskrivning som avses i artikel 5.1 i direktiv 2011/92/EU senast ska lämnas in, med hänsyn till hur tillståndsprocessen organiseras i den berörda medlemsstaten och till att tillräckligt med tid måste ges för att bedöma beskrivningen. Perioden mellan tidsfristen för inlämnandet av miljökonsekvensbeskrivningen och den tidpunkt då den faktiskt lämnas in ska inte räknas in i varaktigheten för tillståndsprocessen enligt punkterna 1 och 2 i den här artikeln.

9. Om samrådet enligt artikel 1.2 g ii) i direktiv 2011/92/EU resulterar i att miljökonsekvensbeskrivningen måste kompletteras med ytterligare information får den berörda gemensamma kontaktpunkten ge det projektansvariga företaget möjlighet att tillhandahålla ytterligare information. I sådana fall ska den utsedda gemensamma kontaktpunkten underrätta projektägaren om den dag då den ytterligare informationen senast ska lämnas in, som ska vara minst 30 dagar efter underrättelsen. Perioden mellan tidsfristen för tillhandahållande av ytterligare information och inlämnandet av den ska inte räknas in i varaktigheten för tillståndsprocessen enligt punkterna 1 och 2 i den här artikeln.

10. De tidsfrister som anges i denna artikel ska inte påverka skyldigheter som följer av unionsrätten och internationell rätt och inte heller förfaranden för överklaganden av förvaltningsbeslut och rättslig prövning av en domstol.

De tidsfrister som anges i denna artikel för någon av tillståndsprocesserna ska inte påverka tillämpningen av eventuella kortare tidsfrister som fastställs av medlemsstaterna.

Artikel 12

Miljöbedömningar och miljötillstånd

1. Om en miljökonsekvensbedömning krävs för ett strategiskt projekt i enlighet med artiklarna 5–9 i direktiv 2011/92/EU ska den berörda projektägaren, senast 30 dagar efter meddelandet om erkännande som strategiskt projekt, och innan ansökan lämnas in, begära ett yttrande från den berörda gemensamma kontaktpunkten om omfattning av och detaljnivå för den information som ska ingå i miljökonsekvensbeskrivningen enligt artikel 5.1 i det direktivet.

Den berörda gemensamma kontaktpunkten ska säkerställa att det yttrande som avses i första stycket utfärdas så snart som möjligt och inom en tidsperiod som inte överstiger 45 dagar från det datum då projektägaren lämnade in sin begäran om ett yttrande.

2. När det gäller strategiska projekt för vilka skyldigheten att göra bedömningar av miljöpåverkan samtidigt följer av direktiv 92/43/EEG, 2000/60/EG, 2008/98/EG, 2009/147/EG, 2010/75/EU, 2011/92/EU eller Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/18/EU ⁽³⁹⁾, ska medlemsstaterna säkerställa att ett samordnat eller gemensamt förfarande som uppfyller samtliga krav i de unionslagstiftningsakterna tillämpas.

Enligt det samordnade förfarande som avses i första stycket ska den behöriga myndigheten samordna de olika bedömningar av miljöpåverkan av ett visst projekt som krävs enligt relevanta unionslagstiftningsakter.

Enligt det gemensamma förfarande som avses i första stycket ska den behöriga myndigheten föreskriva en enda bedömning av miljöpåverkan av ett visst projekt som krävs enligt relevanta unionslagstiftningsakter.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att de berörda behöriga myndigheterna utfärdar den motiverade slutsats som avses i artikel 1.2 g iv i direktiv 2011/92/EU rörande miljökonsekvensbedömningen av ett strategiskt projekt inom 90 dagar efter det att den erhållit alla nödvändig information enligt artiklarna 5, 6 och 7 i det direktivet och slutfört de samråd som avses i artiklarna 6 och 7 i det direktivet.

4. I undantagsfall, om det krävs på grund av det föreslagna projektets karaktär, komplexitet, plats eller storlek, får medlemsstaterna förlänga den tidsfrist som avses i punkt 3 med högst 20 dagar innan den löper ut och efter en bedömning av varje enskilt fall. I sådana fall ska den berörda gemensamma kontaktpunkten skriftligen informera projektägaren om skälen till förlängningen och om tidsfristen för dess motiverade slutsats.

5. När det gäller strategiska projekt ska tidsramarna för samråd med den berörda allmänheten enligt artikel 1.2 e i direktiv 2011/92/EU och med myndigheter enligt artikel 6.1 i det direktivet avseende miljökonsekvensbeskrivningen enligt artikel 5.1 i det direktivet inte överstiga 85 dagar och, i enlighet med artikel 6.7 i det direktivet, inte understiga 30 dagar. I undantagsfall får den berörda medlemsstaten förlänga tidsramarna med ytterligare högst 40 dagar om det krävs på grund av det föreslagna projektets karaktär, komplexitet, plats eller storlek. Den berörda gemensamma kontaktpunkten ska informera projektägaren om skälen till en sådan förlängning.

6. Punkt 1 ska inte tillämpas på tillståndprocessen för strategiska projekt för vilka tillståndprocessen påbörjades innan de erkändes som strategiskt projekt.

Punkterna 2–5 ska tillämpas på tillståndprocessen för strategiska projekt för vilka tillståndprocessen påbörjades innan de erkändes som strategiskt projekt endast i den mån de etapper som avses i de punkterna ännu inte har avslutats.

Artikel 13

Planering

1. De nationella, regionala och lokala myndigheter som ansvarar för att utarbeta planer, inbegripet zonindelning, fysisk planering och markanvändningsplaner, ska överväga att i lämpliga fall inkludera bestämmelser om utveckling av projekt för kritiska råmaterial i planerna. Om detta övervägs ska prioritet ges åt artificiella och bebyggda ytor, industriområden, tidigare exploaterad mark och aktiva eller övergivna gruvor, inklusive identifierade mineralförekomster i förekommande fall.

2. Om planer som innehåller bestämmelser om utveckling av projekt för kritiska råmaterial omfattas av en bedömning enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG ⁽⁴⁰⁾ och enligt artikel 6 i direktiv 92/43/EEG ska dessa bedömningar kombineras. I förekommande fall ska denna samlade bedömning även behandla inverkan på potentiellt berörda vattenförekomster enligt vad som avses i direktiv 2000/60/EG. Om berörda medlemsstater är skyldiga att bedöma effekterna av befintliga och framtida verksamheter på den marina miljön, däribland samspelet mellan land och hav, enligt vad som avses i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/89/EU ⁽⁴¹⁾, ska den samlade bedömningen även omfatta dessa effekter.

⁽³⁹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/18/EU av den 4 juli 2012 om åtgärder för att förebygga och begränsa faran för allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår och om ändring och senare upphävande av rådets direktiv 96/82/EG (EUT L 197, 24.7.2012, s. 1).

⁽⁴⁰⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan (EGT L 197, 21.7.2001, s. 30).

⁽⁴¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/89/EU av den 23 juli 2014 om upprättandet av en ram för havsplanering (EUT L 257, 28.8.2014, s. 135).

*Artikel 14***Tillämplighet för Uneces konventioner**

1. Denna förordning påverkar inte skyldigheterna enligt konventionen från FN:s ekonomiska kommission för Europa (Unece) om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor, som undertecknades i Århus den 25 juni 1998, och enligt Unece:s konvention om miljökonsekvensbeskrivningar i ett gränsöverskridande sammanhang, som undertecknades i Esbo den 25 februari 1991, och dess protokoll om strategiska miljöbedömningar, som undertecknades i Kiev den 21 maj 2003.
2. Alla beslut som antas enligt detta avsnitt ska offentliggöras på ett lättförståeligt sätt, och alla beslut avseende ett projekt ska vara tillgängliga på samma webbplats.

*AVSNITT 4***Nödvändiga villkor***Artikel 15***Påskyndande av genomförandet av strategiska projekt**

1. Kommissionen ska, när så är lämpligt i samarbete med medlemsstaterna, genomföra åtgärder för att påskynda och attrahera privata investeringar i strategiska projekt. Sådana åtgärder kan, utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget, innefatta att tillhandahålla och samordna stöd till strategiska projekt som har svårt att få finansiering.
2. Den medlemsstat vars territorium berörs av ett strategiskt projekt ska vidta åtgärder för att underlätta ett snabbt och effektivt genomförande. Dessa åtgärder får inbegripa stöd för att
 - a) säkerställa efterlevnad av tillämpliga administrativa skyldigheter och rapporteringsskyldigheter,
 - b) ytterligare öka projektägarers förmåga att säkerställa att de grupper som berörs av det strategiska projektet involveras och aktivt deltar på ett meningsfullt sätt.

*Artikel 16***Samordning av finansiering**

1. Den ständiga arbetsgrupp som inrättats enligt artikel 36.8 a ska, på begäran av en projektägare för ett strategiskt projekt, diskutera och ge råd om hur finansieringen av projektet kan slutföras, med beaktande av den finansiering som redan säkrats och med hänsyn till åtminstone följande faktorer:
 - a) Ytterligare privata finansieringskällor.
 - b) Stöd genom resurser från Europeiska investeringsbanksgruppen eller andra internationella finansiella institutioner, däribland Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling.
 - c) Befintliga instrument och program i medlemsstaterna, däribland från exportkreditinstitut och nationella utvecklingsbanker och -institutioner.
 - d) Relevanta program för unionsfinansiering, med särskilt fokus på initiativet Global Gateway för strategiska projekt i tredjeländer eller i utomeuropeiska länder och territorier.
2. Senast den 24 maj 2026 ska kommissionen, på grundval av rådgivningen från den ständiga arbetsgrupp som avses i artikel 36.8 a, överlämna en rapport till nämnden med en beskrivning av hindren för tillgång till finansiering för strategiska projekt och med rekommendationer för att underlätta sådan tillgång.

*Artikel 17***Underlättande av offtake-avtal**

1. Kommissionen ska inrätta ett system för att underlätta ingående av offtake-avtal som rör strategiska projekt, i enlighet med konkurrensreglerna.
2. Det system som avses i punkt 1 ska göra det möjligt för potentiella förhandelsköpare att lämna anbud som anger

- a) volymen och kvaliteten på de strategiska råmaterial som de avser att köpa,
 - b) det planerade priset eller prisintervallet,
 - c) den planerade löptiden för offtake-avtalet.
3. Det system som avses i punkt 1 ska göra det möjligt för projektägare för strategiska projekt att lämna anbud som anger
- a) volymen och kvaliteten på de strategiska råmaterial för vilka de avser att ingå offtake-avtal,
 - b) det planerade pris eller prisintervall vid vilket de är villiga att sälja,
 - c) den planerade löptiden för offtake-avtalet.
4. På grundval av de anbud som mottagits i enlighet med punkterna 2 och 3 ska kommissionen se till att projektägare för strategiska projekt kommer i kontakt med potentiella förhandelsköpare som är relevanta för deras projekt.

Artikel 18

Tillgång till administrativ information online

1. Medlemsstaterna ska tillhandahålla följande information om administrativa processer som är relevanta för projekt för kritiska råmaterial online, på ett centraliserat och lättillgängligt sätt:
 - a) Den information som avses i artikel 9.2.
 - b) Tillståndsprocessen och tillhörande administrativa processer som krävs för att erhålla relevanta tillstånd.
 - c) Finansierings- och investeringstjänster.
 - d) Finansieringsmöjligheter på unionsnivå eller medlemsstatsnivå.
 - e) Tjänster för affärsstöd, bland annat deklaration av bolagsskatt, lokal skattelagstiftning eller arbetsrätt.
2. Kommissionen ska, på ett centraliserat och lättillgängligt sätt, lämna information online om administrativa processer som är relevanta för erkännande av strategiska projekt och om fördelarna med ett sådant erkännande.

AVSNITT 5

Undersökningsarbete

Artikel 19

Nationella program för undersökningsarbete

1. Senast den 24 maj 2025 ska varje medlemsstat ska upprätta ett nationellt program för allmänt undersökningsarbete inriktat på kritiska råmaterial och mineral som innehåller kritiska råmaterial. Dessa nationella program ska ses över åtminstone vart femte år och vid behov uppdateras.
2. De program som avses i punkt 1 ska omfatta åtgärder för att öka den tillgängliga informationen om förekomsten av kritiska råmaterial i unionen. De ska i förekommande fall omfatta följande åtgärder:
 - a) Kartläggning av mineraltillgångar i lämplig skala.
 - b) Geokemiska kampanjer, bland annat för att fastställa den kemiska sammansättningen av jord, sediment eller bergarter.
 - c) Geovetenskapliga undersökningar, såsom geofysiska undersökningar.
 - d) Behandling av data som samlats in genom allmänt undersökningsarbete, bland annat genom utveckling av kartor över metallogenetiska områden.
 - e) Ny behandling av befintliga data från geovetenskapliga undersökningar, för att kontrollera oidentifierade mineralförekomster som innehåller kritiska råmaterial samt mineral som innehåller kritiska råmaterial.

3. Om en medlemsstats geologiska förhållanden är sådana att man med stor säkerhet inte kommer att kunna identifiera några fyndigheter av kritiska råmaterial eller de mineral som innehåller kritiska råmaterial genom åtgärderna i punkt 2 får det nationella program som avses i punkt 1 bestå av vetenskapliga bevis för detta. Dessa bevis ska uppdateras i samband med den regelbundna översynen av det nationella programmet för att spegla eventuella ändringar i förteckningen över kritiska råmaterial.

4. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om sina nationella program enligt vad som avses i punkt 1.

5. Medlemsstaterna ska i sina rapporter som överlämnas enligt artikel 45, lämna uppgifter om framstegen i genomförandet av de åtgärder som ingår i deras nationella program som avses i punkt 1 i den här artikeln.

6. Medlemsstaterna ska offentliggöra kartor med grundläggande information om mineralförekomster som innehåller kritiska råmaterial som samlats in genom de åtgärder som anges i de nationella program som avses i punkt 1 på en fritt tillgänglig webbplats. Dessa uppgifter ska, i tillämpliga fall, omfatta klassificeringen av de identifierade förekomsterna med hjälp av Förenta nationernas ramklassificering för resurser. Mer detaljerade uppgifter, inklusive geofysiska och geokemiska data med lämplig upplösning och storskalig geologisk kartläggning, ska göras tillgängliga på begäran.

Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa en mall för tillgängliggörande av de uppgifter som avses i det första stycket i denna punkt. I mallen får det anges hur de uppgifter som avses i det första stycket ska uttryckas. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 39.2.

7. Med beaktande av det befintliga samarbetet avseende allmänt undersökningsarbete ska den ständiga arbetsgrupp som avses i artikel 36.8 c diskutera de nationella program som avses i punkt 1 i den här artikeln och deras genomförande, inbegripet åtminstone

- a) potentialen för samarbete, bland annat när det gäller undersökningsarbete avseende gränsöverskridande mineralförekomster och gemensamma geologiska formationer,
- b) bästa praxis för de åtgärder som förtecknas i punkt 2,
- c) möjligheten att skapa en integrerad databas för lagring av resultaten av de nationella program som avses i punkt 1.

KAPITEL 4

RISKÖVERVAKNING OCH RISKREDUCERING

Artikel 20

Övervakning och stresstester

1. Kommissionen ska övervaka försörjningsrisker relaterade till kritiska råmaterial, särskilt sådana som riskerar att snedvrider konkurrensen eller fragmentera den inre marknaden.

Övervakningen ska åtminstone omfatta utvecklingen av följande parametrar:

- a) Handelsflöden mellan unionen och tredjeländer och inom den inre marknaden.
- b) Tillgång och efterfrågan.
- c) Koncentration av utbudet.
- d) Produktion och produktionskapacitet i unionen och globalt i olika led i värdekedjan för råmaterial.
- e) Prisvolatilitet.
- f) Flaskhalsar i alla skeden av unionens produktion och flaskhalsar i samband med beviljande av tillstånd för strategiska projekt inom unionen.
- g) Potentiella hinder för handel med kritiska råmaterial eller varor som använder kritiska råmaterial som insatsvaror på den inre marknaden.

2. De nationella myndigheter som deltar i den ständiga arbetsgrupp som avses i artikel 36.8 e ska stödja kommissionen i den övervakning som avses i punkt 1 i den här artikeln genom att

- a) utbyta relevant information som de har tillgång till om utvecklingen av de parametrar som förtecknas i punkt 1 i denna artikel, med undantag för artikel led e i den punkten, inklusive den information som avses i artikel 21,

- b) i samarbete med kommissionen och andra deltagande myndigheter samla in information om utvecklingen av de parametrar som förtecknas i punkt 1 i denna artikel, inklusive den information som avses i artikel 21,
- c) tillhandahålla en analys av försörjningsriskerna för kritiska råmaterial mot bakgrund av utvecklingen av de parametrar som förtecknas i punkt 1,
- d) utan dröjsmål informera kommissionen om medlemsstaten får kännedom om en risk för en allvarlig försörjningsstörning relaterade till kritiska råmaterial.

3. Kommissionen ska, i samarbete med de nationella myndigheter som deltar i den ständiga arbetsgrupp som avses i artikel 36.8 e, säkerställa att ett stresstest genomförs för varje försörjningskedja för strategiska råmaterial, minst vart tredje år eller om en betydande ökning av försörjningsriskerna upptäcks till följd av den övervakning som avses i punkt 1 i den här artikeln. I detta syfte ska den ständiga arbetsgrupp som avses i artikel 36.8 e samordna och dela upp genomförandet av stresstester för de olika strategiska råmaterialen mellan de olika deltagande myndigheterna.

De stresstester som avses i första stycket ska bestå av en bedömning av hur sårbar unionens försörjningskedja för råmaterial för det relevanta strategiska råmaterialet är för försörjningsstörningar, genom en uppskattning av inverkan på olika scenarier som kan orsaka sådana försörjningsstörningar och deras potentiella effekter, med beaktande av åtminstone följande faktorer:

- a) Var det berörda strategiska råmaterialet utvinns, förädlas eller materialåtervinns.
- b) De ekonomiska aktörernas kapacitet längs värdekedjan för råmaterial samt marknadsstrukturen.
- c) Faktorer som kan påverka försörjningen, inbegripet men inte begränsat till den geopolitiska situationen, logistik, energiförsörjning, arbetskraft eller naturkatastrofer.
- d) Tillgången till och förmågan att snabbt diversifiera försörjningskällor, ersätta material eller minska efterfrågan.
- e) Användarna av de relevanta strategiska råmaterialen längs värdekedjan för råmaterial och deras andel av efterfrågan, med särskild uppmärksamhet på tillverkning av teknik som är relevant för den gröna och den digitala omställningen samt försvars-, flyg- och rymdtillämpningar.
- f) Potentiella hinder för gränsöverskridande handel med relevanta strategiska råmaterial eller varor som använder strategiska råmaterial som insatsvaror på den inre marknaden.

4. Kommissionen ska på en fritt tillgänglig webbplats offentliggöra och regelbundet uppdatera en resultattavla som innehåller följande:

- a) Aggregerade uppgifter om utvecklingen av de parametrar som avses i punkt 1.
- b) En aggregerad beskrivning av beräkningen av försörjningsriskerna för kritiska råmaterial mot bakgrund av de uppgifter som avses i led a i denna punkt.
- c) I förekommande fall, allmänna förslag till lämpliga begränsningsstrategier för att minska försörjningsrisken, såvida inte offentliggörandet av de allmänna förslagen äventyrar skyddet av handels- eller affärshemligheter eller andra känsliga, konfidentiella eller säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter.

5. Kommissionen ska analysera de uppgifter som samlats in i enlighet med punkterna 1, 2 och 3 i denna artikel. Om kommissionen på grundval av analysen anser att det finns en tydlig indikation på risk för försörjningsstörning som sannolikt snedvrider konkurrensen eller fragmenterar den inre marknaden, ska kommissionen varna medlemsstaterna, nämnden och unionens styrande organ för krisövervakning eller krishanteringsmekanismer vars verksamhetsområde omfattar relevanta strategiska eller kritiska råmaterial. I förekommande fall ska kommissionen också bedöma om denna risk kräver en uppdatering av förteckningen över strategiska råmaterial enligt artikel 3.3.

Artikel 21

Informationskrav för övervakning

1. Medlemsstaterna ska, i sina rapporter som överlämnas enligt artikel 45, lämna uppgifter till kommissionen om nya eller befintliga projekt för kritiska råmaterial på sina territorier som är relevanta med avseende på artikel 20.1 d, inklusive en klassificering av nya projekt enligt Förenta nationernas ramklassificering av resurser.

2. Medlemsstaterna ska identifiera centrala marknadsaktörer längs värdekedjan för kritiska råmaterial som är etablerade på deras respektive territorier och de ska
 - a) övervaka deras verksamheter genom att granska offentligt tillgängliga uppgifter och vid behov genom regelbundna och proportionella undersökningar i syfte att samla in den information som krävs för kommissionens övervakning och stresstester enligt artikel 20,
 - b) i sina rapporter som överlämnas enligt artikel 45, lämna information om insamlingen av information enligt led a i detta stycke,
 - c) utan dröjsmål underrätta kommissionen om större händelser som kan hindra de centrala marknadsaktörernas normala verksamhet.

Centrala marknadsaktörer får vägra att lämna uppgifter som begärs enligt första stycket a om delning av sådana uppgifter skulle leda till röjande av handels- eller affärshemligheter. De ska endast lämna sådana uppgifter i den mån de redan är tillgängliga för dem. Om en central marknadsoperatör vägrar att lämna de uppgifter som begärs eller hävdar att de inte finns tillgängliga ska den till den begärande medlemsstaten tillhandahålla skälen för detta.

3. Medlemsstaterna ska överföra de uppgifter som samlats in i enlighet med punkt 2 a och b till de nationella statistikmyndigheterna och Eurostat, för sammanställning av statistik i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 ⁽⁴²⁾. Medlemsstaterna ska utse den nationella myndighet som ska ansvara för överföringen av uppgifterna till de nationella statistikmyndigheterna och Eurostat.

Artikel 22

Rapportering av strategiska lager

1. Medlemsstaterna ska i sina rapporter som överlämnas enligt artikel 45, lämna uppgifter till kommissionen om läget för sina strategiska lager av strategiska råmaterial. Medlemsstaterna ska inte vara skyldiga att tillhandahålla information om vissa strategiska lager när sådan information skulle kunna äventyra medlemsstatens försvar eller nationella säkerhet. Om en medlemsstat vägrar att tillhandahålla sådan information ska den lämna ett motiverat meddelande.
2. Den information som avses i punkt 1 ska omfatta strategiska lager som innehas av alla myndigheter, offentligt ägda företag eller ekonomiska aktörer som har fått i uppdrag av en medlemsstat att bygga upp strategiska lager för medlemsstatens räkning, och ska åtminstone innehålla en beskrivning av
 - a) nivån på strategiska lager för varje strategiskt råmaterial på aggregerad nivå, mätt både i ton och som andel av den årliga nationella förbrukningen av de relevanta strategiska råmaterialen, samt den kemiska formen och renheten hos de lagrade råmaterialen,
 - b) utvecklingen av tillgängliga strategiska lager för varje strategiskt råmaterial på aggregerad nivå under de senaste fem åren,
 - c) alla regler eller förfaranden som är tillämpliga på frisläppande, tilldelning och fördelning av strategiska lager, såvida inte utlämnandet av sådana uppgifter äventyrar skyddet av handels- eller affärshemligheter eller andra känsliga, konfidentiella eller säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter.
3. De rapporter som avses i punkt 1 kan innehålla uppgifter om strategiska lager av kritiska råmaterial och andra råmaterial.

Artikel 23

Samordning av strategiska lager

1. Senast den 24 maj 2026 och därefter vartannat år ska kommissionen, på grundval av de uppgifter som mottagits enligt artikel 22.1, dela med sig av följande till nämnden:
 - a) Ett utkast till riktmärke som anger en säker nivå på unionens strategiska lager för varje strategiskt råmaterial, enligt vad som avses i punkt 2 i denna artikel.
 - b) En jämförelse av den totala nivån på unionens strategiska lager för varje strategiskt råmaterial och det utkast till riktmärke som avses i led a i denna punkt.

⁽⁴²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 av den 11 mars 2009 om europeisk statistik och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG, Euratom) nr 1101/2008 om utlämnande av insynsskyddade statistiska uppgifter till Europeiska gemenskapernas statistikkontor, rådets förordning (EG) nr 322/97 om gemenskapsstatistik och rådets beslut 89/382/EEG, Euratom om inrättande av en kommitté för Europeiska gemenskapernas statistiska program (EUT L 87, 31.3.2009, s. 164).

- c) Information om potentiell gränsöverskridande tillgänglighet för strategiska lager, mot bakgrund av reglerna eller förfarandena för deras frisläppande, tilldelning och fördelning.
2. Kommissionen ska, med beaktande av nämndens synpunkter, anta ett riktmärke för en säker nivå på unionens strategiska lager av strategiska råmaterial. Detta riktmärke ska
- a) uttryckas som den mängd strategiska råmaterial som behövs för att täcka ett antal dagar av genomsnittlig daglig nettoimport i händelse av en försörjningsstörning, beräknat på grundval av importvolymen under det föregående kalenderåret,
- b) beakta offentligt tillgänglig information om privata verksamhetsutövers strategiska lager,
- c) stå i proportion till försörjningsrisken och den ekonomiska betydelse som är förknippad med det relevanta strategiska råmaterialet.
3. Kommissionen får, med beaktande av nämndens synpunkter, avge yttranden riktade till medlemsstaterna om
- a) att öka nivån på strategiska lager och vid behov produktionskapaciteten, med beaktande av den jämförelse som avses i punkt 1 b, den relativa fördelningen av befintliga strategiska lager mellan medlemsstaterna och de ekonomiska aktörernas förbrukning av strategiska råmaterial på medlemsstaternas respektive territorier,
- b) att ändra eller samordna reglerna eller förfarandena för frisläppande, tilldelning och fördelning av strategiska lager i syfte att förbättra den potentiella gränsöverskridande tillgängligheten, särskilt när det är nödvändigt för produktion av strategisk teknik.
4. När kommissionen och nämnden utarbetar de yttranden som avses i punkt 3 ska de lägga särskild vikt vid behovet av att upprätthålla och främja incitament för privata aktörer som förlitar sig på strategiska råmaterial som insatsvaror för att upprätta egna strategiska lager eller för att vidta andra åtgärder för att hantera sin exponering för försörjningsrisker.
5. Medlemsstaterna ska i sina rapporter som överlämnas enligt artikel 45, lämna information om huruvida och på vilket sätt de har genomfört eller avser att genomföra de yttranden som avses i punkt 3 i den här artikeln.
6. Innan minst två medlemsstater deltar i internationella eller multilaterala forum på områdena strategiska lager för strategiska råmaterial ska kommissionen säkerställa en föregående samordning antingen mellan de berörda medlemsstaterna och kommissionen eller genom ett särskilt möte i nämnden.
7. Kommissionen ska tillhandahålla de uppgifter som samlas in om tillgängliga strategiska unionslager till unionens styrande organ med ansvar för krisövervakning eller krishanteringsmekanismer, omfattande relevanta strategiska råmaterial.
8. Varken denna artikel eller artikel 22 ska innebära en skyldighet för medlemsstaterna att hålla eller frisläppa strategiska lager.

Artikel 24

Riskberedskap för företag

1. Senast den 24 maj 2025 och inom 12 månader efter varje uppdatering av förteckningen över strategiska råmaterial enligt artikel 3.3 ska medlemsstaterna identifiera de stora företag som är verksamma på deras territorium och som använder strategiska råmaterial för att tillverka batterier för energilagring och e-mobilitet, utrustning för produktion och användning av vätgas, utrustning för produktion och användning av förnybar energi, luftfartyg, traktionsmotorer, värmepumpar, utrustning för överföring och lagring av data, mobila elektroniska enheter, utrustning för additiv tillverkning, utrustning för robotteknik, drönare, bärarketer, satelliter eller avancerade halvledare.
2. De stora företag som avses i punkt 1 ska minst vart tredje år och i den utsträckning den information som krävs finns tillgänglig för dem genomföra en riskbedömning av sin försörjningskedja för råmaterial avseende strategiska råmaterial, där följande ingår:
- a) En kartläggning av var de strategiska råmaterial de använder utvinns, förädlas eller materialåtervinns.
- b) En analys av de faktorer som kan påverka deras försörjning av strategiska råmaterial.
- c) En bedömning av deras sårbarhet för försörjningsstörningar.

3. Om den information som avses i punkt 2 i denna artikel inte på begäran görs tillgängliga för de stora företag som avses i punkt 1 i denna artikel av deras leverantörer, får de genomföra sin riskbedömning på grundval av den information som offentliggjorts av kommissionen enligt artikel 20.4 eller på annat sätt offentligt tillgänglig information, i den mån det är möjligt.
4. Om betydande sårbarheter för försörjningsstörningar upptäcks till följd av den riskbedömning som avses i punkt 2 ska de stora företag som avses i punkt 1 vidta åtgärder för att minska dessa sårbarheter, bland annat genom att bedöma möjligheten att diversifiera sina försörjningskedjor för råmaterial eller ersätta de strategiska råmaterialen.
5. De stora företag som avses i punkt 1 får för sin respektive styrelse lägga fram en rapport med resultaten av den riskbedömning som avses i punkt 2, inbegripet källan till den information som bedömningen grundar sig på, betydande risker som upptäckts samt riskreducerande åtgärder som planeras eller genomförs.
6. Medlemsstaterna får kräva att de stora företag som avses i punkt 1 för sin respektive styrelse ska lägga fram den rapport som avses i punkt 5 och de begäranden om information som avses i punkt 3.

Artikel 25

Gemensamma inköp

1. Kommissionen ska inrätta och driva ett system för att aggregera efterfrågan från intresserade företag som konsumerar strategiska råmaterial och som är etablerade i unionen, samt söka erbjudanden från leverantörer för att matcha denna samlade efterfrågan. Detta ska omfatta både oförädlade och förädlade strategiska råmaterial.
2. Innan kommissionen inrättar det system som avses i punkt 1 ska den efter samråd med nämnden göra en bedömning av systemets förväntade inverkan på marknaden för varje strategiskt råmaterial, i syfte att undvika eventuella oproportionella konsekvenser för konkurrensen på den inre marknaden.
3. På grundval av den bedömning som avses i punkt 2 ska kommissionen, när den inrättar och driver det system som avses i punkt 1,
 - a) välja för vilka strategiska råmaterial och i vilket förädlingsstadium systemet kan användas, med beaktande av den relativa försörjningsrisken för olika strategiska råmaterial,
 - b) fastställa minsta mängder för efterfrågade strategiska råmaterial för att delta i systemet, med beaktande av det förväntade antalet intresserade deltagare och behovet av att säkerställa ett hanterbart antal deltagare, samtidigt som små och medelstora företags behov beaktas.
4. Deltagandet i det system som avses i punkt 3 b ska vara öppet och transparent för alla intresserade företag som är etablerade i unionen.
5. Unionsföretag som deltar i det system som avses i punkt 1 får på ett transparent sätt gemensamt förhandla om köpet, inbegripet priser eller andra villkor i inköpsavtalet, eller använda gemensamma inköp, i syfte att uppnå bättre villkor med sina leverantörer eller förhindra bristande tillgång. Deltagande unionsföretag ska följa unionsrätten, inbegripet unionens konkurrensrätt.
6. Enheter ska uteslutas från deltagande i aggregering av efterfrågan och gemensamma inköp, eller som leverantör eller tjänsteleverantör om de
 - a) omfattas av unionens restriktiva åtgärder som antagits i enlighet med artikel 215 i EUF-fördraget,
 - b) direkt eller indirekt ägs eller kontrolleras av, eller agerar på vägnar av eller på uppdrag av fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ som omfattas av sådana restriktiva unionsåtgärder.
7. Genom undantag från artikel 176 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽⁴³⁾ ska kommissionen genom ett upphandlingsförfarande enligt den förordningen upphandla nödvändiga tjänster från en enhet etablerad i unionen som ska fungera som tjänsteleverantör för att inrätta och driva det system som avses i punkt 1 i den här artikeln. Den tjänsteleverantör som valts ut får inte ha någon intressekonflikt.

⁽⁴³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

8. Kommissionen ska i tjänstekontraktet fastställa de uppgifter som ska utföras av tjänsteleverantören, inbegripet fördelning av efterfrågan, tilldelning av tillträdesrätter för leverans, registrering och kontroll av alla deltagare, offentliggörande och rapportering av verksamheten samt alla andra uppgifter som krävs för att inrätta och driva det system som avses i punkt 1. I tjänstekontraktet ska också fastställas de praktiska arrangemangen för tjänsteleverantörens verksamhet, inbegripet användningen av it-verktyget, säkerhetsåtgärderna, valutan eller valutorna, betalningsordningen och ansvaret.

9. Tjänstekontraktet med tjänsteleverantören ska förbehålla kommissionen rätten att övervaka och granska det. För detta ändamål ska kommissionen ha fullständig tillgång till den information som tjänsteleverantören har rörande kontraktet. Alla servrar ska vara fysiskt placerade och all information fysiskt lagras inom unionens territorium.

10. Tjänstekontraktet med tjänsteleverantören ska fastställa äganderätten till den information som tjänsteleverantören erhåller och ska föreskriva en eventuell överföring av denna information till kommissionen när tjänstekontraktet sägs upp eller löper ut.

KAPITEL 5

HÅLLBARHET

AVSNITT 1

Cirkularitet

Artikel 26

Nationella åtgärder för cirkularitet

1. Varje medlemsstat ska senast två år från dagen för ikraftträdandet av den genomförandeakt som avses i punkt 7 anta och genomföra nationella program som innehåller åtgärder eller i nationella program införa åtgärder för att

- a) stimulera tekniska framsteg och resurseffektivitet i syfte att dämpa den förväntade ökningen av förbrukningen av kritiska råmaterial i unionen,
- b) främja avfallsförebyggande åtgärder och öka återanvändning och reparation av produkter och komponenter med relevant potential för återvinning av kritiska råmaterial,
- c) öka insamlingen, sorteringen och bearbetningen av avfall med relevant potential för återvinning av kritiska råmaterial, inbegripet metallskrot, och se till att de förs in i ett lämpligt system för materialåtervinning, i syfte att maximera tillgången till och kvaliteten på återvinningsbart material som insatsvara till anläggningar för materialåtervinning av kritiska råmaterial,
- d) öka användningen av sekundära kritiska råmaterial, även genom åtgärder såsom att beakta materialåtervunnet innehåll i tilldelningskriterierna i samband med offentlig upphandling eller ekonomiska incitament för användning av sekundära kritiska råmaterial,
- e) öka den tekniska mognaden hos teknik för materialåtervinning av kritiska råmaterial och främja cirkulär design, materialeffektivitet och substitution av kritiska råmaterial i produkter och tillämpningar, åtminstone genom att inkludera stödåtgärder i detta syfte i nationella program för forskning och innovation,
- f) säkerställa att åtgärder införts för att utrusta deras arbetskraft med den kompetens som behövs för att stödja cirkulariteten i värdekedjan för kritiska råmaterial, inklusive åtgärder för kompetenshöjning och omskolning,
- g) om ekonomiska bidrag ska betalas av producenten i enlighet med dess skyldigheter avseende utökat producentansvar enligt nationell rätt i enlighet med artikel 8.1 i direktiv 2008/98/EG, främja anpassningen av sådana ekonomiska bidrag för att ge incitament till att produkter ska innehålla en större andel sekundära kritiska råmaterial som återvunnits från avfall som materialåtervunnits i enlighet med relevanta miljöstandarder som fastställts i unionsrätten,
- h) vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att kritiska råmaterial som exporteras efter det att de upphört att vara avfall uppfyller de relevanta villkoren i enlighet med direktiv 2008/98/EG och annan tillämplig unionsrätt,
- i) i förekommande fall stödja användningen av unionens kvalitetsstandarder för materialåtervinningsprocesser för avfallsflöden som innehåller kritiska råmaterial.

2. De program som avses i punkt 1 i denna artikel får integreras i nya eller befintliga avfallsplaner och avfallsförebyggande program som antagits enligt artiklarna 28 och 29 i direktiv 2008/98/EG.

De nationella program som avses i första stycket ska ses över inom fem år från det att de antagits och vid behov uppdateras.

3. De program som avses i punkt 1 ska särskilt omfatta produkter och avfall som inte omfattas av några särskilda krav på insamling, behandling, materialåtervinning eller återanvändning enligt unionsrätten. För andra produkter och annat avfall ska åtgärderna genomföras i enlighet med unionsrätten.

När det gäller punkt 1 b, c och d får de program som avses i de leden, utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget, omfatta införandet av ekonomiska incitament, såsom rabatter, finansiell belöning eller pantsystem, för att uppmuntra förberedelse för återanvändning och återanvändning av produkter med relevant potential för återvinning av kritiska råmaterial och insamling och behandling av avfall från sådana produkter.

4. De nationella åtgärder som avses i punkterna 1 och 2 ska utformas i syfte att undvika handelshinder och snedvridning av konkurrensen i överensstämmelse med EUF-fördraget.

5. Medlemsstaterna ska separat identifiera och rapportera en kvantifiering av komponenter som innehåller relevanta mängder kritiska råmaterial som avlägsnats från avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning och de mängder kritiska råmaterial som återvunnits från sådan utrustning.

Kommissionen ska anta genomförandeakter som specificerar formatet och detaljerna för sådan rapportering. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 39.3.

Den första rapporteringsperioden ska omfatta det första hela kalenderåret efter antagandet av dessa genomförandeakter. Medlemsstaterna ska lämna in dessa uppgifter när de rapporterar uppgifter till kommissionen om mängden avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk eller elektronisk utrustning som materialåtervunnits, i enlighet med artikel 16.6 i direktiv 2012/19/EU.

6. Medlemsstaterna ska i sina rapporter som överlämnas enligt artikel 45 lämna information om antagandet av de nationella program som avses i punkt 1 i den här artikeln och om framstegen i det effektiva genomförandet av de åtgärder som vidtagits i enlighet med punkterna 1 och 2 i den här artikeln.

7. Senast den 24 maj 2025 ska kommissionen anta genomförandeakter för att upprätta en förteckning över produkter, komponenter och avfallsflöden som åtminstone ska anses ha en relevant potential för återvinning av kritiska råmaterial i den mening som avses i punkt 1 b och c.

Vid upprättandet av denna förteckning ska kommissionen ta hänsyn till följande:

- a) Den totala mängden kritiska råmaterial som kan återvinnas från dessa produkter, komponenter och avfallsflöden.
- b) I vilken utsträckning dessa produkter, komponenter och avfallsflöden omfattas av unionsrätten.
- c) Luckor i lagstiftningen.
- d) Särskilda utmaningar som påverkar insamlingen och avfallsbehandlingen av produkter, komponenter och avfallsflöden.
- e) Befintliga system för insamling och avfallsbehandling som gäller för produkter, komponenter och avfallsflöden.

De genomförandeakter som avses i första stycket i denna punkt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 39.3.

Artikel 27

Återvinning av kritiska råmaterial från utvinningsavfall

1. Verksamhetsutövare som är skyldiga att utarbeta avfallshanteringsplaner i enlighet med artikel 5 i direktiv 2006/21/EG ska förse den behöriga myndigheten enligt definitionen i artikel 3.27 i det direktivet med en utredning med en preliminär ekonomisk bedömning av den potentiella återvinningen av kritiska råmaterial från

- a) det utvinningsavfall som lagras i anläggningen, och
- b) det utvinningsavfall som genereras eller, om det anses vara effektivare, från det totala uttaget innan det blir avfall.

Verksamhetsutövare ska undantas från skyldigheten i första stycket i denna punkt, om de med en hög grad av säkerhet kan visa för den behöriga myndigheten, enligt definitionen i artikel 3.27 i direktiv 2006/21/EG, att utvinningsavfallet inte innehåller kritiska råmaterial som är tekniskt återvinningsbara.

2. Den utredning som avses i punkt 1 ska åtminstone innehålla en uppskattning av mängden och koncentrationerna av kritiska råmaterial i utvinningsavfallet och i det totala uttaget samt en bedömning av deras tekniska och ekonomiska återvinningsbarhet. Verksamhetsutövare ska närmare specificera de metoder som används för att bedöma mängden och koncentrationerna.

3. Senast den 24 november 2026 ska verksamhetsutövare vid befintliga utvinningsavfallsanläggningar lämna in den utredning som avses i punkt 1 till den behöriga myndigheten, enligt definitionen i artikel 3.27 i direktiv 2006/21/EG. Verksamhetsutövare vid nya utvinningsavfallsanläggningar ska lämna in den utredningen till den behöriga myndigheten, enligt definitionen i artikel 3.27 i direktiv 2006/21/EG, när de lämnar in sina avfallshanteringsplaner i enlighet med artikel 7 i det direktivet.

4. Medlemsstaterna ska upprätta en databas över de stängda utvinningsavfallsanläggningar som finns på deras territorium, inklusive övergivna utvinningsavfallsanläggningar, förutom stängda utvinningsavfallsanläggningar där avfallsplatsernas särskilda egenskaper eller de geologiska förhållandena gör det osannolikt att potentiellt tekniskt återvinningsbara mängder kritiska råmaterial förekommer. Denna databas ska innehålla information om

- a) utvinningsavfallsanläggningens läge, areal och avfallsvolym eller, när så är lämpligt, beräknade volym,
- b) verksamhetsutövare eller tidigare verksamhetsutövare vid utvinningsavfallsanläggningen och, i tillämpliga fall, deras rättsliga efterträdare,
- c) ungefärliga mängder och koncentrationer av alla råmaterial som ingår i utvinningsavfallet och, i förekommande fall, i den ursprungliga mineralfyndigheten, i enlighet med punkt 7,
- d) all ytterligare information som medlemsstaten anser vara relevant för att möjliggöra återvinning av kritiska råmaterial från utvinningsavfallsanläggningen.

5. Senast den 24 november 2027 ska medlemsstaterna anta och genomföra åtgärder för att främja återvinning av kritiska råmaterial från utvinningsavfall, särskilt från stängda utvinningsavfallsanläggningar som i den databas som avses i punkt 4 identifieras som innehållande potentiellt ekonomiskt återvinningsbara kritiska råmaterial.

6. Den databas som avses i punkt 4 ska inrättas senast den 24 november 2026 och alla uppgifter ska föras in i databasen senast den 24 maj 2027. Den ska göras tillgänglig för allmänheten i digital form och uppdateras minst vart tredje år för att införliva ytterligare tillgänglig information och nyligen stängda eller nyligen identifierade anläggningar.

7. För att tillhandahålla den information som avses i punkt 4 c ska medlemsstaterna genomföra åtminstone följande åtgärder:

- a) För stängda utvinningsavfallsanläggningar ska medlemsstaterna senast den 24 november 2026 göra en omfattande översyn av tillgängliga tillstånd eller, när tillstånd inte finns, annan tillgänglig dokumentation.
- b) För sådana utvinningsavfallsanläggningar där tillgänglig information skulle kunna visa på förekomst av potentiellt ekonomiskt återvinningsbara mängder kritiska råmaterial ska medlemsstaterna senast den 24 maj 2026 dessutom genomföra representativ geokemisk provtagning.
- c) För sådana utvinningsavfallsanläggningar där den verksamhet som beskrivs i leden a och b i denna punkt visar på förekomst av potentiellt ekonomiskt återvinningsbara mängder kritiska råmaterial ska medlemsstaterna senast den 24 mars 2027 dessutom genomföra en mer detaljerad provtagning med påföljande kemisk och mineralogisk karakterisering som omfattar borrhärneggning eller likvärdig teknik, om detta är miljömässigt godtagbart i enlighet med tillämpliga miljökrav på unionsnivå och, i tillämpliga fall, med kraven i direktiv 2006/21/EG.

8. Den verksamhet som avses i punkt 7 ska bedrivas inom gränserna för de nationella rättsordningarna om mineraltillgångar, avfall, äganderätt, äganderätt till mark, miljö- och hälsokonsekvenser samt alla andra relevanta bestämmelser. Om sådana faktorer hindrar verksamheten ska medlemsstaternas myndigheter söka samarbete med verksamhetsutövaren vid utvinningsavfallsanläggningen eller dess ägare. Resultaten av den verksamhet som avses i punkt 7 ska göras tillgängliga i den databas som avses i punkt 4. Om möjligt ska medlemsstaterna i databasen inkludera en klassificering av stängda utvinningsavfallsanläggningar i enlighet med Förenta nationernas ramklassificering för resurser.

Artikel 28

Permanentmagneteters materialåtervinningsbarhet

1. Från och med två år efter ikraftträdandet av den genomförandeakt som avses i punkt 2 ska varje fysisk eller juridisk person som släpper ut magnetkameror, vindgeneratorer, industrirobotar, motorfordon, lätta transportmedel, kylgeneratorer, värmepumpar, elmotorer, även då elmotorer är integrerade i andra produkter, automatiska tvättmaskiner, torktumlare, mikrovågsugnar, dammsugare eller diskmaskiner på marknaden säkerställa att dessa produkter är försedda med en väl synlig, lätt läsbar etikett som inte går att ta bort och som anger

- a) om dessa produkter innehåller en eller flera permanentmagneter,
- b) ifall produkten innehåller en eller flera permanentmagneter, om dessa permanentmagneter är av någon av följande typer:
 - i) neodym-järn-bor,
 - ii) samarium-kobolt,
 - iii) aluminium-nickel-kobolt,
 - iv) ferriter.

2. Senast den 24 november 2026 ska kommissionen anta en genomförandeakt som fastställer formatet för den märkning som avses i punkt 1 i denna artikel. Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 39.3.

3. Från och med två år efter ikraftträdandet av den genomförandeakt som avses i punkt 2 ska varje fysisk eller juridisk person som släpper ut produkter som avses i punkt 1 och som innehåller en eller flera permanentmagneter av de typer som avses i punkt 1 b på marknaden säkerställa att det finns en databärare på eller i produkten.

4. Den databärare som avses i punkt 3 ska vara kopplad till en unik produktbeteckning som ger tillgång till följande:

- a) Namn, registrerat firmanamn eller registrerat varumärke och postadress för den ansvariga fysiska eller juridiska personen och, i förekommande fall, elektroniska kommunikationsmedel där de kan kontaktas.
- b) Uppgifter om vikt, placering och kemisk sammansättning för alla enskilda permanentmagneter som ingår i produkten och om förekomst och typ av beläggningar på magneterna, lim och eventuella tillsatser som använts.
- c) Uppgifter som gör det möjligt att komma åt och på ett säkert sätt avlägsna alla permanentmagneter i produkten, och som åtminstone innehåller de olika stegen för att avlägsna dem samt verktyg eller tekniker som behövs för att komma åt och avlägsna permanentmagneten, utan att det påverkar tillhandahållandet av information till behandlingsanläggningar enligt artikel 15.1 i direktiv 2012/19/EU.

5. För produkter där de inbyggda permanentmagneterna uteslutande ingår i en eller flera elmotorer som ingår i produkten får de uppgifter som avses i punkt 4 b ersättas med uppgifter om var dessa elmotorer befinner sig, och de uppgifter som avses i punkt 4 c får ersättas med uppgifter om hur man kommer åt och tar bort elmotorerna, som omfattar åtminstone de olika stegen för att avlägsna dem samt verktyg eller tekniker som krävs för att komma åt och avlägsna elmotorerna.

6. För produkter som avses i punkt 3 för vilka det krävs ett produktpass enligt en annan unionsrättsakt ska de uppgifter som avses i punkt 4 ingå i produktpasset.

7. Den fysiska eller juridiska person som släpper ut en produkt som avses i punkt 3 på marknaden ska säkerställa att de uppgifter som avses i punkt 4 är fullständiga, aktuella och korrekta och förblir tillgängliga under en period som åtminstone motsvarar produktens normala livslängd plus tio år, även efter det att den ansvariga fysiska eller juridiska personen har blivit insolvent, likviderats eller upphört med sin verksamhet i unionen. Den personen får bemyndiga en annan fysisk eller juridisk person att agera på dess vägnar.

De uppgifter som avses i punkt 4 ska avse produktmodellen eller, om uppgifterna skiljer sig åt mellan olika enheter av samma modell, ett visst parti eller en viss enhet. De uppgifter som avses i punkt 4 ska vara tillgängliga för reparatörer, materialåtervinnare, marknadskontrollmyndigheter och tullmyndigheter.

8. Om informationskrav avseende materialåtervinning av permanentmagneter fastställs i unionens harmoniseringslagstiftning för någon av de produkter som förtecknas i punkt 1 ska de kraven tillämpas på de berörda produkterna i stället för denna artikel.

9. Produkter som främst utformats för försvars- eller rymdtillämpningar ska undantas från kraven i denna artikel.
10. Från och med den 24 maj 2029 ska denna artikel tillämpas på magnetkameror, motorfordon och lätta transportmedel som är typgodkända fordon i kategori L.
11. Denna artikel ska inte tillämpas på
- a) fordon avsedda för särskilda ändamål enligt definitionen i artikel 3.31 i förordning (EU) 2018/858,
 - b) delar av ett fordon, förutom grundfordonet, som typgodkänts i ett etappvis typgodkännande i kategorierna N_1 , N_2 , N_3 , M_2 eller M_3 ,
 - c) fordon tillverkat i små serier enligt definitionen i artikel 3.30 i förordning (EU) 2018/858.
12. Kommissionen ges befogenhet att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 38 för att komplettera denna förordning genom att tillhandahålla en förteckning över KN-nummer i enlighet med bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87⁽⁴⁴⁾ och varubeskrivningar som motsvarar de produkter som avses i punkt 1 i den här artikeln i syfte att underlätta tullmyndigheternas arbete med dessa produkter och de krav som anges i den här artikeln och i artikel 29.

Artikel 29

Materialåtervunnet innehåll från permanentmagneter

1. Senast den 24 maj 2027 eller två år från ikraftträdandet av den delegerade akt som avses i punkt 2, beroende på vilket som infaller senast, ska varje fysisk eller juridisk person som släpper ut sådana produkter på marknaden som avses i artikel 28.1 och som innehåller en eller flera permanentmagneter som avses i artikel 28.1 b i, ii och iii och för vilka den totala vikten av alla sådana permanentmagneter överstiger 0,2 kg, på en fritt tillgänglig webbplats offentliggöra andelen neodym, dysprosium, praseodym, terbium, bor, samarium, nickel och kobolt som återvunnits från konsumentavfall i de permanentmagneter som ingår i produkten.
2. Senast den 24 maj 2026 ska kommissionen anta en delegerad akt i enlighet med artikel 38 för att komplettera denna förordning genom att fastställa regler för beräkning och verifiering av andelen neodym, dysprosium, praseodym, terbium, bor, samarium, nickel och kobolt som återvunnits från konsumentavfall i de permanentmagneter som ingår i de produkter som avses i punkt 1 i den här artikeln.
- I beräknings- och verifieringsreglerna ska det specificeras vilket som är det tillämpliga förfarandet för bedömning av överensstämmelse bland de moduler som anges i bilaga II till Europaparlamentets och rådets beslut 768/2008/EG⁽⁴⁵⁾, med de anpassningar som krävs med hänsyn till de berörda produkterna. När kommissionen fastställer det tillämpliga förfarandet för bedömning av överensstämmelse ska följande kriterier beaktas:
- a) Huruvida den berörda modulen är lämplig för produkttypen och står i proportion till det allmänintresse som eftersträvas.
 - b) Vilka riskerna med produkten är och i vilken omfattning bedömningen av överensstämmelse motsvarar risktypen och risknivån.
 - c) Tillverkarens behov av att kunna välja mellan modulerna för kvalitetssäkring och produktcertifiering enligt bilaga II till beslut nr 768/2008/EG i de fall då en tredje part måste delta.
3. Efter ikraftträdandet av den delegerade akt som antagits enligt punkt 2 och under alla omständigheter senast den 31 december 2031 ska kommissionen anta delegerade akter för att komplettera denna förordning genom att fastställa minimiandelar för neodym, dysprosium, praseodym, terbium, bor, samarium, nickel och kobolt som återvunnits från konsumentavfall som måste finnas i den permanentmagnet som ingår i de produkter som avses i punkt 1.

De delegerade akter som avses i första stycket får tillämpa olika minimiandelar på olika produkter och får undanta vissa produkter från denna skyldighet. De ska föreskriva övergångsperioder som är anpassade till svårigheten att anpassa de produkter som omfattas av åtgärden för att säkerställa överensstämmelse.

Den minimiandel som avses i första stycket ska baseras på en konsekvensbedömning, där följande beaktas:

⁽⁴⁴⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 7.9.1987, s. 1).

⁽⁴⁵⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 768/2008/EG av den 9 juli 2008 om en gemensam ram för saluföring av produkter och upphävande av rådets beslut 93/465/EEG (EUT L 218, 13.8.2008, s. 82).

- a) Befintlig och prognostiserad tillgång på neodym, dysprosium, praseodym, terbium, bor, samarium, nickel och kobolt som återvunnits från konsumentavfall.
- b) Den information som samlats in enligt punkt 1 och den relativa fördelningen av andelen materialåtervunnet innehåll i permanentmagneter som ingår i de produkter som avses i punkt 1 och som släpps ut på marknaden.
- c) Tekniska och vetenskapliga framsteg, inklusive betydande förändringar av permanentmagnetteknik som påverkar vilken typ av material som återvinns.
- d) Det faktiska och potentiella bidraget från en minimiandel till unionens klimat- och miljömål.
- e) Möjliga effekter på funktionen hos produkter som innehåller permanentmagneter.
- f) Behovet av att förhindra oproportionerliga negativa effekter som fördyrar permanentmagneter och produkter som innehåller permanentmagneter.

4. Om krav avseende materialåtervunnet innehåll från permanentmagneter fastställs i unionens harmoniseringslagstiftning för någon av de produkter som förtecknas i punkt 1, ska de kraven tillämpas på de berörda produkterna i stället för denna artikel.

5. Från och med den dag då kravet i punkt 1 börjar tillämpas ska fysiska och juridiska personer som erbjuder de produkter som avses i punkt 1 till försäljning, även distansförsäljning, eller ställer ut dem i samband med kommersiell verksamhet, se till att deras kunder har tillgång till den information som avses i punkt 1 innan de ingår ett köpekontrakt.

Fysiska och juridiska personer som släpper ut sådana produkter som avses i punkt 1 på marknaden får inte tillhandahålla eller visa etiketter, märken, symboler eller inskriptioner som kan vilseleda eller förvirra kunder med avseende på den information som avses i punkt 1. Produkter som främst utformats för försvars- eller rymdtillämpningar ska undantas från kraven i denna artikel.

6. För magnetkameror, motorfordon och lätta transportmedel som är typgodkända fordon i kategori L ska kraven i punkterna 1 och 5 tillämpas från och med fem år efter dagen för ikraftträdandet av den delegerade akt som avses i punkt 2.

7. Denna artikel ska inte tillämpas på

- a) fordon avsedda för särskilda ändamål enligt definitionen i artikel 3.31 i förordning (EU) 2018/858,
- b) delar av ett fordon, förutom grundfordonet, som typgodkänts i ett etappvis typgodkännande i kategorierna N_1 , N_2 , N_3 , M_2 eller M_3 ,
- c) fordon tillverkat i små serier enligt definitionen i artikel 3.30 i förordning (EU) 2018/858.

AVSNITT 2

Certifiering och miljöavtryck

Artikel 30

Erkända system

1. Myndigheter, branschföreningar och grupper av berörda organisationer som har utvecklat och ansvarar för certifieringssystem som rör kritiska råmaterials hållbarhet (systemägare) får ansöka om att få sina system erkända av kommissionen.

De ansökningar som avses i första stycket ska innehålla alla relevanta underlag för att kriterierna i bilaga IV är uppfyllda.

Senast den 24 maj 2027 ska kommissionen anta genomförandeakter som anger en gemensam mall som ska användas av systemägare för att tillhandahålla den minimiinformation som de ansökningar som avses i första stycket i denna punkt ska innehålla. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 39.3.

Omfattningen av den dokumentation som krävs för att fylla i den gemensamma mall som avses i tredje stycket ska vara rimlig.

2. Om kommissionen, på grundval av de underlag som lämnats i enlighet med punkt 1 i denna artikel, fastställer att ett certifieringssystem uppfyller kriterierna i bilaga IV eller en del av dem, ska den anta genomförandeakter för att erkänna det systemet och närmare ange den erkända omfattningen för systemet. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 39.3.

3. Den erkända omfattningen för varje system ska specificeras med avseende på följande:

- a) De led i värdekedjan för råmaterial som omfattas av systemet.
- b) De stadier i ett projekts livscykel, även före, under och efter avslutandet, som omfattas av systemet.
- c) De hållbarhetsdimensioner och miljörisk kategorier som förtecknas i punkt 2 i bilaga IV och som omfattas av systemet.

De krav som fastställs i punkt 1 a–d i bilaga IV ska vara en förutsättning för erkännande av systemet.

4. Kommissionen ska minst vart tredje år från dagen för tillämpningen av en genomförandeakt som antagits enligt punkt 2 verifiera att det fortfarande uppfyller kriterierna i bilaga IV eller en erkänd del av de kriterierna.

5. Ägare av erkända system ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om alla ändringar eller uppdateringar av systemen när det gäller uppfyllandet av kriterierna i bilaga IV eller av en erkänd del av de kriterierna. Kommissionen ska bedöma om sådana ändringar eller uppdateringar påverkar grunden för erkännandet och vidta lämpliga åtgärder.

6. Om det finns bevis för att ekonomiska aktörer som implementerar ett erkänt system vid upprepade tillfällen eller i betydande omfattning har underlåtit att uppfylla kraven i systemet, ska kommissionen i samråd med ägaren av det erkända systemet undersöka om dessa fall tyder på brister i systemet som påverkar grunden för erkännandet och vidta lämpliga åtgärder.

7. Om kommissionen upptäcker brister i ett erkänt system som påverkar grunden för erkännandet, får den bevilja systemägaren en lämplig tidsfrist på högst tolv månader för att vidta korrigerande åtgärder.

8. Om systemägaren underlåter eller vägrar att vidta nödvändiga korrigerande åtgärder och om kommissionen har fastställt att de brister som avses i punkt 6 i denna artikel innebär att systemet inte längre uppfyller kriterierna i bilaga IV eller den erkända delen av dessa kriterier, ska kommissionen genom genomförandeakter återkalla erkännandet av systemet. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 39.3.

9. Kommissionen ska upprätta ett register över erkända system och hålla det uppdaterat. Registret ska göras tillgängligt för allmänheten på en fritt tillgänglig webbplats. Denna webbplats ska också göra det möjligt att samla återkoppling från alla berörda parter om implementeringen av erkända system. Denna återkoppling ska överlämnas till berörda systemägare för beaktande.

Artikel 31

Deklaration om miljöavtryck

1. Med beaktande av resultatet av den rapport som avses i punkt 2 i denna artikel och bedömningen av nödvändighet och proportionalitet med avseende på tillämpningen av punkt 3 i denna artikel ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 38 för att komplettera denna förordning i fråga om att fastställa regler för beräkning och verifiering av miljöavtrycket för olika kritiska råmaterial, i enlighet med bilaga V och med beaktande av vetenskapligt välgrundade bedömningsmetoder och relevanta internationella standarder. I beräknings- och verifieringsreglerna ska det anges åtminstone de tre mest relevanta miljöpåverkanskategorier som står för merparten av det totala miljöavtrycket. Utsläpp av växthusgaser ska vara en av miljöpåverkanskategorierna. Deklarationen om miljöavtryck ska begränsas till dessa miljöpåverkanskategorier.

2. Kommissionen ska senast den 24 november 2026 överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om vilka kritiska råmaterial som ska prioriteras för att bedöma huruvida skyldigheten att deklarerat miljöavtrycket för ett kritiskt råmaterial är nödvändig och proportionerlig.

För de kritiska råmaterial som kommissionen har identifierat som prioriterade ska den lägga fram slutsatserna av bedömningen av nödvändighet och proportionalitet med avseende på tillämpningen av punkt 3 senast 12 månader efter överlämnandet av den rapport som avses i första stycket.

3. Kommissionen ska anta beräknings- och verifieringsregler för ett specifikt kritiskt råmaterial om den, efter att ha beaktat de olika relevanta miljöpåverkanskategorierna, har dragit slutsatsen att det berörda kritiska råmaterialet har ett betydande miljöavtryck och att en skyldighet att deklarerat miljöavtrycket för det kritiska råmaterialet för de miljöpåverkanskategorier som avses i punkt 1, när det släpps ut på marknaden, är nödvändig och proportionell för att bidra till unionens klimat- och miljömål genom att underlätta försörjningen av kritiska råmaterial med lägre miljöavtryck.

4. När kommissionen överväger om den skyldighet som föreskrivs i punkt 6 i denna artikel är nödvändig ska den beakta

- a) om och hur samt hur ändamålsenligt unionens klimat- och miljömål redan uppnås genom andra unionsrättsakter som är tillämpliga på det berörda kritiska råmaterialet,
- b) förekomsten och användningen av relevanta internationella standarder och riktlinjer, eller utsikterna att komma överens om sådana standarder på internationell nivå, samt hållbara metoder på marknaden, inklusive de frivilliga system som erkänns i enlighet med artikel 30.2,
- c) effektiviteten i strategiska partnerskap, strategiska projekt, handelsavtal och andra internationella instrument samt utåtriktad verksamhet som bedrivs av unionen för att uppnå unionens klimat- och miljömål,
- d) de därtill hörande ekonomiska kostnaderna och den administrativa bördan för de ekonomiska aktörerna.

5. Kommissionen ska göra en förhandsbedömning av konsekvenserna för att besluta om en delegerad akt ska antas enligt punkt 1. Följande ska gälla för en sådan bedömning:

- a) Den ska grundas bland annat på samråd med
 - i) alla berörda parter, såsom industrin i senare led, små och medelstora företag och, i förekommande fall, hantverksindustrin, arbetsmarknadens parter, handlare, återförsäljare, importörer, organisationer som främjar människors hälsa och miljöskydd, konsumentorganisationer och den akademiska världen,
 - ii) tredjeländer eller utomeuropeiska länder och territorier vars handel med unionen kan påverkas avsevärt av denna skyldighet,
 - iii) nämnden,
 - iv) unionsbyråer med befogenheter på miljöskyddsområdet, när så är lämpligt.
- b) Den ska säkerställa att sådana åtgärder inte förbereds, antas eller tillämpas i syfte att eller med verkan att skapa onödiga hinder för den internationella handeln och att de inte är mer handelsbegränsande än vad som är nödvändigt för att uppnå unionens klimat- och miljömål, med beaktande av möjligheten för leverantörer från tredjeländer att följa en sådan deklaration, så att de aggregerade handelsflödena och kostnaderna för kritiska råmaterial inte påverkas oproportionerligt.
- c) Den ska bedöma om liknande skyldigheter enligt unionsrätten har lett till de avsedda effekterna och i betydande grad bidragit till uppnåendet av unionens miljömål.
- d) Den ska bedöma om åtgärden skulle bidra till att uppnå unionens klimat- och miljömål utan att på ett oproportionerligt sätt påverka unionsindustrins förmåga att anskaffa det berörda kritiska råmaterialet.

6. Varje fysisk eller juridisk person som släpper ut kritiska råmaterial, inklusive förädlade och materialåtervunna råmaterial, på marknaden för vilka kommissionen har antagit beräknings- och verifieringsregler i enlighet med punkt 1 ska tillhandahålla en deklaration om miljöavtryck.

Det krav som anges i första stycket ska gälla för varje enskild typ av kritiskt råmaterial som släpps ut på marknaden och ska inte tillämpas på kritiska råmaterial som ingår i intermediära produkter eller slutprodukter.

7. Den deklaration om miljöavtryck som avses i punkt 6 ska innehålla följande uppgifter:

- a) Namn, registrerat firmanamn eller registrerat varumärke och postadress för den ansvariga fysiska eller juridiska personen och elektroniska kommunikationsmedel där de kan kontaktas.
- b) Uppgift om den typ av kritiskt råmaterial som deklarationen gäller.
- c) Uppgift om det land och den region där det kritiska råmaterialet utvunnits, förädlats, raffinerats och materialåtervunnits, beroende på vad som är tillämpligt.

- d) Det kritiska råmaterialets miljöavtryck, beräknat i enlighet med de tillämpliga kontroll- och beräkningsregler som antagits i enlighet med punkt 1.
- e) Prestandaklass för det kritiska råmaterialets miljöavtryck, fastställd i enlighet med den tillämpliga delegerade akt som antagits i enlighet med punkt 8.
- f) En webblänk som ger tillgång till en offentlig version av den undersökning som ligger till grund för resultaten i deklarationen om miljöavtryck.

8. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 38 för att komplettera denna förordning genom att inom en rimlig tidsram fastställa prestandaklasser för kritiska råmaterials miljöavtryck, för vilka beräknings- och verifieringsregler har antagits i enlighet med punkt 1 i den här artikeln, i enlighet med bilaga V.

9. Kommissionen ska, när den fastställer beräkningsregler för miljöavtrycket för intermediära produkter och slutprodukter som innehåller kritiska råmaterial, när så är möjligt kräva att de beräkningsregler för miljöavtryck som avses i denna artikel används.

10. Deklarationen om miljöavtryck ska göras tillgänglig på en fritt tillgänglig webbplats och ska vara lättförståelig.

Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa formatet för den deklaration om miljöavtryck som avses i punkt 6 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 39.3.

11. När fysiska och juridiska personer som erbjuder kritiska råmaterial till försäljning, även distansförsäljning, eller ställer ut dem i samband med kommersiell verksamhet, ska de se till att deras kunder har tillgång till deklarationen om miljöavtryck innan de ingår ett köpekontrakt.

Fysiska och juridiska personer som släpper ut kritiska råmaterial på marknaden får inte tillhandahålla eller visa etiketter, märken, symboler eller inskriptioner som skulle kunna vilseleda eller förvirra kunder med avseende på den information som ingår i deklarationen om miljöavtryck.

AVSNITT 3

Fri rörlighet, överensstämmelse och marknadskontroll

Artikel 32

Fri rörlighet

1. Medlemsstaterna får inte, av skäl som rör information om materialåtervinning eller materialåtervunnet innehåll i permanentmagneter eller av skäl som rör information om miljöavtrycket av kritiska råmaterial som omfattas av denna förordning, förbjuda, begränsa eller hindra tillhandahållande på marknaden eller ibruktagande av produkter som innehåller permanentmagneter eller kritiska råmaterial som uppfyller kraven i denna förordning.

2. Medlemsstaterna får inte förhindra att produkter som innehåller permanentmagneter eller kritiska råmaterial som inte uppfyller kraven i denna förordning visas vid mässor, utställningar, demonstrationer eller liknande evenemang, under förutsättning att en synlig skylt tydligt anger att sådana produkter eller kritiska råmaterial inte uppfyller kraven i denna förordning och att de inte kan tillhandahållas på marknaden förrän de överensstämmer med kraven.

Artikel 33

Överensstämmelse och marknadskontroll

1. Innan en produkt som omfattas av artikel 28 eller 29 släpps ut på marknaden ska de ansvariga fysiska eller juridiska personerna säkerställa att det tillämpliga förfarandet för bedömning av överensstämmelse har utförts och att den tekniska dokumentation som krävs har upprättats. Om en produkts överensstämmelse med de tillämpliga kraven har påvisats genom förfarandet för bedömning av överensstämmelse, ska de ansvariga fysiska eller juridiska personerna säkerställa att en EU-försäkran om överensstämmelse har upprättats och CE-märkningen har anbringats.

2. Förfarandet för bedömning av överensstämmelse för produkter som omfattas av kraven i artikel 28 i denna förordning ska vara det förfarande som anges i bilaga IV till direktiv 2009/125/EG, såvida inte dessa produkter också omfattas av kraven i artikel 29 i denna förordning, i vilket fall förfarandet för bedömning av överensstämmelse ska vara det förfarande som anges i de beräknings- och verifieringsregler som antagits i enlighet med artikel 29.2 i denna förordning.

3. Denna artikel ska inte tillämpas på produkter som omfattas av typgodkännande enligt förordning (EU) 2018/858 eller (EU) nr 168/2013.

Artikel 34

Genomförande och anpassning till unionens harmoniseringslagstiftning

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 38 för att komplettera artiklarna 28, 29, 31 och 33 i syfte att

- a) fastställa krav för den tekniska utformningen och driften av den databärare och den unika produktbeteckning som avses i artikel 28.3 och 28.4,
- b) hänvisa till tekniska standarder som ska användas med avseende på den databärare och den unika produktbeteckning som avses i artikel 28.3 och 28.4,
- c) fastställa regler för införande av den unika produktbeteckning som avses i artikel 28.4 i register som är relevanta för marknadskontroll och tullkontroller,
- d) fastställa krav för tullkontroller avseende den databärare och den unika produktbeteckning som avses i artikel 28.3 och 28.4,
- e) fastställa förfaranden för att hantera produkter som utgör en risk på nationell nivå eller formell bristande efterlevnad, samt därmed sammanhängande förfaranden för skyddsåtgärder, om invändningar framförs mot de marknadskontrollåtgärder som vidtagits,
- f) fastställa krav avseende EU-försäkran om överensstämmelse och allmänna principer och regler och villkor för anbringande av CE-märkning.

Dessa delegerade akter ska hänvisa till eller säkerställa anpassning till andra bestämmelser i unionens harmoniseringslagstiftning, särskilt direktiv 2009/125/EG, och ta hänsyn till behovet av att begränsa den administrativa bördan och samtidigt säkerställa ett effektivt genomförande av artiklarna 28, 29 och 31 i denna förordning.

KAPITEL 6

STYRNING

Artikel 35

Europeiska nämnden för kritiska råmaterial

1. Europeiska nämnden för kritiska råmaterial (*nämnden*) inrättas härmed.
2. Nämnden ska ge kommissionen råd och utföra de uppgifter som anges i denna förordning.

Artikel 36

Sammansättning och funktionssätt för nämnden

1. Nämnden ska bestå av företrädare för alla medlemsstater och kommissionen. Den ska ledas av en företrädare för kommissionen (*ordföranden*).
2. Varje medlemsstat ska utse en företrädare på hög nivå till nämnden. När det är relevant med avseende på verksamhet och sakkunskap får en medlemsstat ha olika företrädare för olika uppgifter som rör nämndens arbete. Varje utsedd företrädare i nämnden ska ha en suppleant. Endast medlemsstaterna ska ha rösträtt. Varje medlemsstat ska ha endast en röst oavsett antalet företrädare.

Ordföranden ska bjuda in företrädare för Europaparlamentet att delta som observatörer vid nämndens möten, inklusive mötena i de ständiga eller tillfälliga arbetsgrupper som avses i punkt 8.

3. När så är lämpligt får ordföranden bjuda in företrädare för industrin, särskilt små och medelstora företag, och för det civila samhället, den akademiska världen, fackföreningar, lokala eller regionala myndigheter, tredjeländer, utomeuropeiska länder och territorier, samt Europeiska försvarsbyrån, Europeiska kemikaliemyndigheten, Europeiska miljöbyrån och Europeiska utrikestjänsten, att delta i nämndens möten eller mötena i de ständiga eller tillfälliga arbetsgrupper som avses i punkt 8, som observatörer eller för att lämna skriftliga bidrag. Observatörer ska inte delta i utarbetandet av råd från nämnden och dess arbetsgrupper.

4. Vid sitt första möte ska nämnden på förslag av kommissionen anta sin arbetsordning, med enkel majoritet av medlemmarna.

5. Nämnden ska sammanträda regelbundet för att effektivt kunna utföra de uppgifter som föreskrivs i denna förordning. Vid behov ska nämnden sammanträda på grundval av en motiverad begäran av kommissionen eller en medlemsstat med ett särskilt intresse avseende ett strategiskt projekt på dess territorium som motiverar ytterligare ett möte.

Nämnden ska sammanträda minst

- a) var tredje månad för bedömning av ansökningar för strategiska projekt enligt kapitel 3 avsnitt 2,
- b) var sjätte månad för utveckling av övervakning enligt kapitel 4,
- c) en gång om året för att diskutera framstegen i genomförandet av medlemsstaternas skyldigheter med avseende på undersökningsarbete enligt kapitel 3 avsnitt 5, även mot bakgrund av uppdateringar av förteckningarna över strategiska eller kritiska råmaterial.

6. Kommissionen ska samordna nämndens arbete genom ett verkställande sekretariat som ger tekniskt och logistiskt stöd.

7. Nämnden ska

- a) regelbundet diskutera genomförandet av artikel 9 och utbyta bästa praxis i syfte att påskynda tillståndsprocessen för projekt för kritiska råmaterial samt för att i fråga om dessa projekt förbättra deltagandet av och samrådet med allmänheten,
- b) i förekommande fall föreslå kommissionen riktlinjer för genomförandet av artikel 9.1 som ska beaktas av de gemensamma kontaktpunkterna,
- c) regelbundet diskutera genomförandet av strategiska projekt och, vid behov, åtgärder som skulle kunna vidtas av projektägaren eller den medlemsstat vars territorium berörs av ett strategiskt projekt för att ytterligare underlätta genomförandet av dessa strategiska projekt i enlighet med artikel 15,
- d) ge råd till kommissionen om bedömningen av inrättandet av det gemensamma inköpssystemet enligt artikel 25,
- e) underlätta utbytet av bästa praxis mellan medlemsstaterna i syfte att förbättra deras nationella program i enlighet med artikel 26.

8. Nämnden får inrätta ständiga eller tillfälliga arbetsgrupper som arbetar med specifika frågor och uppgifter.

Nämnden ska åtminstone inrätta följande ständiga arbetsgrupper:

- a) En arbetsgrupp för att diskutera och samordna finansieringen av strategiska projekt i enlighet med artikel 16, till vilken företrädare för nationella utvecklingsbanker och utvecklingsinstitutioner, exportkreditinstitut, europeiska institutioner för utvecklingsfinansiering, Europeiska investeringsbanksgruppen, andra internationella finansiella institutioner, inklusive Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling och, i förekommande fall, privata finansiella institutioner ska bjudas in som observatörer.
- b) En arbetsgrupp för att diskutera och utbyta åsikter om åtgärder för att öka allmänhetens kunskap om försörjningskedjan för kritiska råmaterial och utbyta bästa praxis när det gäller allmänhetens deltagande och berörda parter deltagande i projekt för kritiska råmaterial, till vilken företrädare för det civila samhällets organisationer regelbundet ska bjudas in som observatörer.
- c) En arbetsgrupp för att sammanföra nationella eller, i förekommande fall, regionala geologiska institut eller undersökningar eller, i avsaknad av ett sådant institut eller en sådan undersökning, den relevanta nationella myndighet som ansvarar för allmänt undersökningsarbete, i syfte att bidra till samordningen av de nationella undersökningsprogram som upprättats enligt artikel 19.
- d) En arbetsgrupp för att diskutera och utbyta åsikter om åtgärder för att främja cirkularitet, resurseffektivitet och substitution av kritiska råmaterial.
- e) En arbetsgrupp som sammanför nationella försörjnings- och informationsorgan för kritiska råmaterial eller, i avsaknad av ett sådant organ, den relevanta nationella myndighet som ansvarar för frågan, i syfte att bidra till kommissionens övervakning och stresstester enligt artikel 20.

- f) En arbetsgrupp som sammanför de nationella beredskapsmyndigheter och myndigheter som har ansvar för strategiska lager eller, om sådana saknas, den relevanta nationella myndighet som ansvarar för frågan, i syfte att bidra till samordningen av strategiska lager enligt artikel 23.

När nämnden utför sina arbetsuppgifter ska den, när så är lämpligt, säkerställa samordning, samarbete och informationsutbyte med relevanta strukturer för krishantering och krisberedskap som inrättats enligt unionsrätten.

9. Nämnden ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa en säker hantering och behandling av konfidentiell och kommersiellt känslig information i enlighet med artikel 46.

10. Nämnden ska göra sitt yttersta för att anta beslut med enighet.

Artikel 37

Internationellt samarbete och strategiska partnerskap

1. Nämnden ska regelbundet diskutera följande:

- a) I vilken utsträckning strategiska partnerskap som ingås av unionen bidrar till

- i) att förbättra unionens försörjningstrygghet, inbegripet de riktmärken som fastställs i artikel 5.1 b,
- ii) att förbättra samarbetet längs värdekedjan för kritiska råmaterial mellan unionen och partnerländerna, inbegripet program för kapacitetsuppbyggnad och tekniköverföring för att främja cirkularitet och ansvarsfull materialåtervinning av kritiska råmaterial i producentländer,
- iii) partnerländernas ekonomiska och sociala utveckling, bland annat genom att främja hållbara och cirkulära ekonomiska metoder, anständiga arbetsvillkor och respekt för mänskliga rättigheter längs deras värdekedjor för råmaterial.

- b) Överensstämmelse och potentiella synergier mellan medlemsstaternas bilaterala samarbete med relevanta tredjeländer och de åtgärder som unionen genomför inom ramen för strategiska partnerskap.

- c) Vilka tredjeländer som bör prioriteras när man ingår strategiska partnerskap, med beaktande av följande kriterier:

- i) det potentiella bidraget till försörjningstryggheten och dess resiliens, med beaktande av ett tredjelandets potentiella reserver samt utvinnings-, förädlings- och materialåtervinningskapacitet med avseende på kritiska råmaterial,
- ii) huruvida ett samarbete mellan unionen och ett tredjeland skulle kunna förbättra ett tredjelandets förmåga att säkerställa övervakning, förebyggande och minimering av negativ miljöpåverkan genom dess regelverk och genomförandet av det, användningen av socialt ansvarsfulla metoder, inbegripet respekt för mänskliga rättigheter och arbetstagarnas rättigheter, särskilt när det gäller tvångs- och barnarbete, meningsfull dialog med lokalsamhällen, inbegripet urfolk, användningen av transparenta och ansvarsfulla affärsmetoder, förebyggande av negativa konsekvenser för den offentliga förvaltningens funktion och rättsstatsprincipen,
- iii) huruvida det finns befintliga samarbetsavtal mellan unionen och ett tredjeland och, när det gäller tillväxtmarknader och utvecklingsekonomier, potentialen för genomförandet av Global Gateway-investeringsprojekt, även i syfte att underlätta investeringar i strategiska projekt,
- iv) för tillväxtmarknader och utvecklingsekonomier, huruvida och på vilket sätt ett partnerskap skulle kunna bidra till lokalt mervärde, inbegripet för verksamheter i senare led, och vara till ömsesidig nytta för unionen och partnerlandet.

- d) Ge kommissionen råd om hur man kan säkerställa att de strategiska partnerskap som avses i denna punkt är förenliga med unionens politik för tillväxtmarknader och utvecklingsekonomier.

2. Nämndens diskussioner enligt punkt 1 ska inte påverka rådets befogenheter enligt fördragen.

3. Medlemsstaterna

- a) ska informera kommissionen om sitt bilaterala samarbete med relevanta tredjeländer, när dess tillämpningsområde omfattar värdekedjan för kritiska råmaterial,
 - b) får stödja kommissionen i genomförandet av de samarbetsåtgärder som anges i de strategiska partnerskapen längs värdekedjan för råmaterial.
4. En gång om året ska kommissionen informera Europaparlamentet och rådet om innehållet i och resultatet av nämndens diskussioner enligt punkt 1.

KAPITEL 7

DELEGERADE BEFOGENHETER OCH KOMMITTÉFÖRFARANDE

Artikel 38

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 3.2, 4.2, 5.3, 6.2, 28.12, 29.2, 29.3, 31.1, 31.8 och 34.1 ges till kommissionen för en period på åtta år från och med den 24 juni 2024. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på åtta år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 3.2, 4.2, 5.3, 6.2, 28.12, 29.2, 29.3, 31.1, 31.8 och 34.1 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 3.2, 4.2, 5.3, 6.2, 28.12, 29.2, 29.3, 31.1, 31.8 eller 34.1 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period får förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 39

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträddas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

KAPITEL 8

ÄNDRINGAR

Artikel 40

Ändring av förordning (EU) nr 168/2013

I avsnitt C1 i tabellen i bilaga II till förordning (EU) nr 168/2013 ska följande post läggas till:

"15a	18	Cirkularitetskrav för permanent-magneter	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1252 (*)	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
------	----	--	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1252 av den 11 april 2024 om inrättande av en ram för säkerställande av trygg och hållbar försörjning av kritiska råmaterial och om ändring av förordningarna (EU) nr 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1724 och (EU) 2019/1020 (EUT L, 2024/1252, 3.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1252/oj>).

Artikel 41

Ändring av förordning (EU) 2018/858

I avsnitt G, "Miljöprestanda och utsläpp", i tabellen i del I i bilaga II till förordning (EU) 2018/858 ska följande post läggas till i tabellen:

"G 15	Cirkularitetskrav för permanentmagneter	Europa-parlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1252 (*)	X	X	X	X	X	X								X	X
-------	---	--	---	---	---	---	---	---	--	--	--	--	--	--	--	---	---

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1252 av den 11 april 2024 om inrättande av en ram för säkerställande av trygg och hållbar försörjning av kritiska råmaterial och om ändring av förordningarna (EU) nr 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1724 och (EU) 2019/1020 (EUT L, 2024/1252, 3.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1252/oj>).

Artikel 42

Ändringar av förordning (EU) 2018/1724

Förordning (EU) 2018/1724 ska ändras på följande sätt:

1. I bilaga I ska följande rad läggas till:

"AJ. Projekt för kritiska råmaterial	1. De gemensamma kontaktpunkter som har inrättats eller utsetts enligt artikel 9.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1252 (*) 2. Uppgifter om tillståndprocessen
--------------------------------------	--

	3. Uppgifter om finansierings- och investeringstjänster 4. Uppgifter om finansieringsmöjligheter på unionsnivå eller medlemsstatsnivå 5. Uppgifter om tjänster för affärsstöd, vilket innefattar men inte är begränsat till, deklaration av bolagsskatt, lokal skattelagstiftning eller arbetsrätt
--	---

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1252 av den 11 april 2024 om inrättande av en ram för säkerställande av trygg och hållbar försörjning av kritiska råmaterial och om ändring av förordningarna (EU) nr 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1724 och (EU) 2019/1020 (EUT L, 2024/1252, 3.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1252/oj>)."

2. I bilaga II ska följande rad läggas till:

"Projekt för kritiska råmaterial	Förfarande som rör alla relevanta tillstånd att, bygga och driva projekt för kritiska råmaterial, däribland bygglov, kemikalietillstånd och tillstånd för nätanlutning samt miljöbedömningar och miljötillstånd där sådana krävs, och som omfattar även alla ansökningar och förfaranden från bekräftelsen på att ansökan är fullständig till anmälan av det övergripande beslutet om utfallet av förfarandet av den berörda gemensamma kontaktpunkten enligt artikel 9 i förordning (EU) 2024/1252.	Alla resultat som rör förfarandena, från godkännande av att ansökan är fullständig till anmälan av det övergripande beslutet om utfallet av förfarandet av den berörda gemensamma kontaktpunkten enligt artikel 9 i förordning (EU) 2024/1252."
----------------------------------	--	---

3. I bilaga III ska följande punkt läggas till:

"9. Den berörda gemensamma kontaktpunkten enligt artikel 9 i förordning (EU) 2024/1252."

Artikel 43

Ändringar av förordning (EU) 2019/1020

Förordning (EU) 2019/1020 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 4.5 ska ersättas med följande:

”5. Denna artikel är endast tillämplig avseende produkter som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 305/2011^{(1)*}, (EU) 2016/425^{(2)**}, (EU) 2016/426^{(3)*} och (EU) 2024/1252^{(4)*} och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/14/EG^{(5)*}, 2006/42/EG^{(6)*}, 2009/48/EG^{(7)**}, 2009/125/EG^{(8)**}, 2011/65/EU^{(9)*}, 2013/29/EU^{(10)*}, 2013/53/EU^{(11)*}, 2014/29/EU^{(12)*}, 2014/30/EU^{(13)*}, 2014/31/EU^{(14)*}, 2014/32/EU^{(15)*}, 2014/34/EU^{(16)*}, 2014/35/EU^{(17)*}, 2014/53/EU^{(18)*} och 2014/68/EU^{(19)*}.

- ^{(1)*} Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 av den 9 mars 2011 om fastställande av harmoniserade villkor för saluföring av byggprodukter och om upphävande av rådets direktiv 89/106/EEG (EUT L 88, 4.4.2011, s. 5).
- ^{(2)*} Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/425 av den 9 mars 2016 om personlig skyddsutrustning och om upphävande av rådets direktiv 89/686/EEG (EUT L 81, 31.3.2016, s. 51).
- ^{(3)*} Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/426 av den 9 mars 2016 om anordningar för förbränning av gasformiga bränslen och om upphävande av direktiv 2009/142/EG (EUT L 81, 31.3.2016, s. 99).
- ^{(4)*} Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1252 av den 11 april 2024 om inrättande av en ram för säkerställande av trygg och hållbar försörjning av kritiska råmaterial och om ändring av förordningarna (EU) nr 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1724 och (EU) 2019/1020 (EUT L, 2024/1252, 3.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1252/oj>).
- ^{(5)*} Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/14/EG av den 8 maj 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om buller i miljön från utrustning som är avsedd att användas utomhus (EGT L 162, 3.7.2000, s. 1).
- ^{(6)*} Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/42/EG av den 17 maj 2006 om maskiner och om ändring av direktiv 95/16/EG (EUT L 157, 9.6.2006, s. 24).
- ^{(7)*} Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/48/EG av den 18 juni 2009 om leksakers säkerhet (EUT L 170, 30.6.2009, s. 1).
- ^{(8)*} Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter (EUT L 285, 31.10.2009, s. 10).
- ^{(9)*} Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/65/EU av den 8 juni 2011 om begränsning av användning av vissa farliga ämnen i elektrisk och elektronisk utrustning (EUT L 174, 1.7.2011, s. 88).
- ^{(10)*} Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/29/EU av den 12 juni 2013 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av pyrotekniska artiklar (EUT L 178, 28.6.2013, s. 27).
- ^{(11)*} Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/53/EU av den 20 november 2013 om fritidsbåtar och vattenskotrar och om upphävande av direktiv 94/25/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 90).
- ^{(12)*} Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/29/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av enkla tryckkärl (EUT L 96, 29.3.2014, s. 45).
- ^{(13)*} Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/30/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om elektromagnetisk kompatibilitet (EUT L 96, 29.3.2014, s. 79).
- ^{(14)*} Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/31/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av icke-automatiska vågar (EUT L 96, 29.3.2014, s. 107).
- ^{(15)*} Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/32/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av mätinstrument (EUT L 96, 29.3.2014, s. 149).
- ^{(16)*} Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/34/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om utrustning och skyddssystem som är avsedda för användning i potentiellt explosiva atmosfärer (EUT L 96, 29.3.2014, s. 309).
- ^{(17)*} Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/35/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av elektrisk utrustning (EUT L 96, 29.3.2014, s. 357).
- ^{(18)*} Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/53/EU av den 16 april 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av radioutrustning och om upphävande av direktiv 1999/5/EG (EUT L 153, 22.5.2014, s. 62).
- ^{(19)*} Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/68/EU av den 15 maj 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av tryckbärande anordningar (EUT L 189, 27.6.2014, s. 164).”

2. I bilaga I ska följande punkt läggas till:

"71. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1252 av den 11 april 2024 om inrättande av en ram för säkerställande av trygg och hållbar försörjning av kritiska råmaterial och om ändring av förordningarna (EU) nr 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1724 och (EU) 2019/1020 (EUT L, 2024/1252, 3.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1252/oj>) i den mån den rör kraven i artikel 28, 29 eller 31 i den förordningen."

KAPITEL 9

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 44

Övervakning av framstegen

1. Senast den 24 november 2026 ska kommissionen överlämna en rapport som inkluderar vägledande prognoser för den årliga förbrukningen av varje kritiskt råmaterial under 2030, 2040 och 2050, inbegripet en högsta- och en lägstaprogno och en referensprognos, samt vägledande riktmärken för utvinning och förädling per strategiskt råmaterial i syfte att uppnå de riktmärken för år 2030 som föreskrivs i artikel 5.1 a.

2. Senast den 24 maj 2027 och därefter åtminstone vart tredje år ska kommissionen, med beaktande av nämndens råd, övervaka framstegen mot de riktmärken som fastställs i artikel 5.1, samt dämpningen av den förväntade ökningen av unionens förbrukning av kritiska råmaterial som avses i artikel 5.2 och offentliggöra en rapport om unionens framsteg när det gäller att uppnå dessa riktmärken och denna dämpning.

3. Den rapport som avses i punkt 2 ska innehålla

- a) kvantitativ information om omfattningen av unionens framsteg mot de riktmärken och den dämpning som avses i artikel 5,
- b) en förteckning över strategiska partnerskap som ingåtts mellan unionen och tredjeländer och som omfattar råmaterial, samt
- c) en bedömning av de strategiska partnerskapens bidrag till att nå det riktmärke som fastställs i artikel 5.1 b.

Vid tillämpningen av denna artikel ska ekonomiska aktörer inte vara skyldiga att lämna information utöver den information som tillhandahålls enligt artikel 21.

4. För att säkerställa ett enhetligt genomförande av denna förordning ska kommissionen övervaka att dess åtgärder för att genomföra den är förenliga med annan unionsrätt. Dessutom ska kommissionen senast den 24 maj 2025 offentliggöra en rapport om denna förordnings förenlighet med annan unionsrätt.

5. Om kommissionen på grundval av den rapport som avses i punkt 1 drar slutsatsen att unionen sannolikt inte kommer att uppnå de mål som anges i artikel 5, ska den bedöma genomförbarheten och proportionaliteten i att föreslå åtgärder för att säkerställa att dessa mål uppnås.

6. Kommissionen ska uppmana de europeiska standardiseringsorganisationerna att utveckla europeiska standarder eller europeiska standardiseringsprodukter för att stödja målen i denna förordning.

Artikel 45

Medlemsstaternas rapportering

1. Senast den 24 maj 2026 och därefter årligen ska medlemsstaterna överlämna en rapport till kommissionen med de uppgifter som avses i artiklarna 19.5, 21.1, 21.2, 22.1, 23.5 och 26.6.

Ekonomiska aktörer ska inte vara skyldiga att lämna några uppgifter utöver de uppgifter som tillhandahålls inom ramen för de bestämmelser som förtecknas i första stycket.

2. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa en mall för de rapporter som avses i punkt 1 i denna artikel. I mallen får det anges hur de uppgifter som avses i punkt 1 i denna artikel ska uttryckas. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 39.2.
3. Artikel 46 ska tillämpas på uppgifterna i de rapporter som avses i punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 46

Behandling av konfidentiella uppgifter

1. Uppgifter som inhämtats vid tillämpningen av denna förordning får endast användas för de ändamål som anges i denna förordning och ska skyddas av relevant unionsrätt och nationell rätt.
2. Medlemsstaterna och kommissionen ska säkerställa skyddet av handels- och affärshemligheter och andra känsliga, konfidentiella och säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som erhållits och behandlats vid tillämpningen av denna förordning, bland annat rekommendationer och åtgärder som ska vidtas, i enlighet med unionsrätten och relevant nationell rätt.
3. Kommissionen och medlemsstaterna ska säkerställa att det inte beslutas att säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som tillhandahållits eller utbytt enligt denna förordning ska placeras på en lägre säkerhetsskyddsklassificeringsnivå eller att de inte längre ska vara säkerhetsskyddsklassificerade utan föregående skriftligt medgivande från upphovsmannen i enlighet med relevant unionsrätt eller nationell rätt.
4. Om en medlemsstat anser att röjandet av aggregerade uppgifter enligt artikel 22 sannolikt kommer att äventyra dess nationella säkerhetsintressen, får den genom ett motiverat meddelande motsätta sig kommissionens röjande av dessa uppgifter.
5. Kommissionen och de nationella myndigheterna, deras tjänstemän, anställda och andra personer som arbetar under dessa myndigheters tillsyn ska säkerställa att de uppgifter som de inhämtar vid utförandet av sina uppgifter och sin verksamhet behandlas konfidentiellt i enlighet med relevant unionsrätt eller nationell rätt. Denna skyldighet gäller även alla företrädare för medlemsstaterna, observatörer, experter och andra deltagare som deltar i nämndens sammanträden enligt artikel 36.
6. Kommissionen ska fastställa standardiserade och säkra metoder för insamling, behandling och lagring av de uppgifter som erhållits enligt denna förordning.
7. Eventuella skyldigheter att utbyta information enligt denna förordning ska inte tillämpas på data som rör medlemsstaternas väsentliga säkerhets- eller försvarsintressen.

Artikel 47

Sanktioner

Senast den 24 november 2026 ska medlemsstaterna fastställa regler om sanktioner för överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla dessa regler och åtgärder utan dröjsmål samt utan dröjsmål eventuella ändringar som berör dem.

Artikel 48

Utvärdering

1. Senast den 24 maj 2028 ska kommissionen genomföra en utvärdering av denna förordning mot bakgrund av dess mål och lägga fram en rapport om detta för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén.
2. Den rapport som avses i punkt 1 ska åtminstone bedöma
 - a) lämpligheten i att fastställa övre gränsvärden för miljöavtryck för kritiska råmaterial för vilka beräknings- och verifieringsregler har antagits samt om det finns behov av att ytterligare stärka försörjningskedjorna för kritiska råmaterial efter 2030,

- b) lämpligheten i att fastställa riktmärken för 2040 och 2050 på aggregerad nivå och per strategiskt råmaterial,
 - c) överensstämmelsen mellan unionens miljörätt och denna förordning, särskilt när det gäller de strategiska projektens prioriterade status,
 - d) tillgången till information om avfallsvolymer och innehåll av strategiska råmaterial för relevanta avfallsflöden,
 - e) effekterna av det gemensamma inköpssystem som inrättats enligt artikel 25 på konkurrensen på den inre marknaden,
 - f) lämpligheten i att fastställa ytterligare åtgärder för att öka insamlingen, sorteringen och bearbetningen av avfall, särskilt när det gäller metallskrot, inklusive järnskrot.
3. Kommissionen ska, på grundval av den rapport som avses i punkt 1, när så är lämpligt lägga fram relevanta lagstiftningsförslag.

Artikel 49

Ikraftträdande

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel ska artiklarna 40 och 41 tillämpas från och med den 24 maj 2028.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 april 2024.

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

R. METSOLA

På rådets vägnar

Ordförande

H. LAHBIB

BILAGA I

Strategiska råmaterial**Avsnitt 1****Förteckning över strategiska råmaterial**

Följande råmaterial ska betraktas som strategiska:

- a) bauxit/aluminiumoxid/aluminium
- b) vismut
- c) bor – metallurgisk kvalitet
- d) kobolt
- e) koppar
- f) gallium
- g) germanium
- h) litium – batterikvalitet
- i) magnesiummetall
- j) mangan – batterikvalitet
- k) grafit – batterikvalitet
- l) nickel – batterikvalitet
- m) platinagruppens metaller
- n) sällsynta jordartsmetaller för permanentmagneter (Nd, Pr, Tb, Dy, Gd, Sm och Ce)
- o) kiselmetall
- p) titanmetall
- q) volfram

Avsnitt 2**Metod för att välja strategiska råmaterial**

1. Den strategiska betydelsen ska fastställas på grundval av ett visst råmaterials relevans för den gröna och den digitala omställningen samt för försvars- och flyg- och rymdtillämpningar, i enlighet med följande kriterier:
 - a) Antalet strategiska tekniker som använder ett råmaterial som insatsvara.
 - b) Mängden råmaterial som behövs för tillverkning av relevant strategisk teknik.
 - c) Förväntad global efterfrågan på relevant strategisk teknik.
2. Förutspådd efterfrågetillväxt ($DF_{C,\tau}$) ska beräknas på följande sätt:

$$D_{F/C,\tau} = \frac{DF_{\tau}}{GS_{\tau_0}}$$

där

DF_{τ} är den globala årliga förutspådda efterfrågan på ett råmaterial år τ ,

GS_{τ_0} är den globala årsproduktionen av ett råmaterial under en referensperiod τ_0 .

3. Svårigheten att öka produktionen ska fastställas med beaktande av åtminstone följande:
- a) Den nuvarande globala årliga produktionsskalan för ett råmaterial.
 - b) Förhållandet mellan reserver och produktion av ett råmaterial, baserat på kända reserver av ekonomiskt utvinningsbara geologiska resurser och aktuell global årsproduktion.
 - c) Ledtider för nya projekt som ökar försörjningskapaciteten, när tillförlitlig information finns.
-

BILAGA II

Kritiska råmaterial**Avsnitt 1****Förteckning över kritiska råmaterial**

Följande råmaterial ska betraktas som kritiska:

- a) antimon
- b) arsenik
- c) bauxit/aluminiumoxid/aluminium
- d) baryt
- e) beryllium
- f) vismut
- g) bor
- h) kobolt
- i) kokskol
- j) koppar
- k) fältspat
- l) flusspat
- m) gallium
- n) germanium
- o) hafnium
- p) helium
- q) tunga sällsynta jordartsmetaller
- r) lätta sällsynta jordartsmetaller
- s) litium
- t) magnesium
- u) mangan
- v) grafit
- w) nickel – batterikvalitet
- x) niob

- y) fosforit
- z) fosfor
- aa) platinagruppens metaller
- ab) skandium
- ac) kiselmetall
- ad) strontium
- ae) tantal
- af) titanmetall
- ag) volfram
- ah) vanadin

Avsnitt 2

Beräkning av ekonomisk betydelse och försörjningsrisk

1. Det bedömda råmaterialets ekonomiska betydelse (EI) beräknas enligt följande:

$$EI = \sum_s (A_s * Q_s) * SI_{EI}$$

där

s betecknar ekonomins Nace-sektorer (tvåsiffrig nivå),

A_s är andelen slutanvändning av det bedömda råmaterialet i en Nace-sektor (tvåsiffrig nivå), (med hjälp av unionsvärden om sådana finns tillgängliga, i annat fall globala andelar).

Q_s är det mervärde som tillförs i den relevanta Nace-sektorn (tvåsiffrig nivå), som en del av den totala ekonomin.

SI_{EI} är substitutionsindex för den ekonomiska betydelsen.

2. Det bedömda råmaterialets substitutionsindex för den ekonomiska betydelsen (SI_{EI}) beräknas på grundval av sina mest relevanta industriella användningsområden enligt följande:

$$SI_{EI} = \sum_i \sum_a SPP_{i,a;EI} * Sub_share_{i,a} * Share_a$$

där

i betecknar ett enskilt substitutionsråmaterial

a betecknar ett enskilt användningsområde för råmaterialet,

$SPP_{i,a;EI}$ är parametern för prestanda av ekonomisk betydelse för varje ersättningsmaterial, i, jämfört med det bedömda råmaterialet, baserat på teknisk prestanda, inklusive funktionalitet, och kostnadsprestanda, för varje tillämpning a,

Med $share_a$ (*andel_a*) menas andelen råmaterial i en tillämpning för slutanvändning.

Med $sub_share_{i,a}$ (*underandel_{i,a}*) menas underandelen för varje substitutionsråmaterial inom varje tillämpning.

3. Det bedömda råmaterialets försörjningsrisk (SR) beräknas enligt följande:

$$SR = \left[(HHI_{WGI,t_c})_{GS} * \frac{IR}{2} + (HHI_{WGI,t_c})_{EU_sourcing} * \left(1 - \frac{IR}{2} \right) \right] * (1 - EoL_{RIR}) * SI_{SR}$$

där

GS betecknar den globala årliga produktionen av det bedömda råmaterialet,

$EU_sourcing$ (EU:s anskaffning) betecknar den faktiska anskaffningen av leveranser till unionen, dvs. unionens inhemska produktion plus import till unionen från tredjeländer eller från utomeuropeiska länder eller territorier.

HHI är Herfindahl-Hirschman-indexet (används som mått på försörjningskoncentration mellan länder).

WGI är ett index som grundas på Världsbankens uppskalade internationella indikatorer för styrning (som används som mått på ett lands styrformer).

t_c är en handelsparameter för justering av WGI , som fastställs med beaktande av ett lands, c , eventuella exportavgifter (eventuellt mildrade genom ett gällande handelsavtal), fysiska exportkvoter eller exportförbud.

EoL_{RIR} är den ingående materialåtervinningsgraden i slutet av livscykeln, dvs. andelen tillfört sekundärt råmaterial (materialåtervunnet från skrot) i förhållande till allt tillfört råmaterial (primärt och sekundärt).

SI_{SR} substitutionsindex för försörjningsrisk.

IR är importberoende.

4. Ett råmaterials importberoende, IR beräknas enligt följande:

$$IR = \max \left\{ 0; \frac{Import - Export}{DomesticProduction + Import - Export} \right\}$$

5. Det bedömda råmaterialets Herfindahl-Hirschman Index ($HHIWGI$) beräknas enligt följande:

$$HHI_{WGI,t_c} = \sum_c (S_c)^2 * WGI_c * t_c$$

där

c betecknar de länder som levererar det bedömda råmaterialet,

S_c är landet c 's andel av försörjningen (GS eller EU 's försörjning) av det bedömda råmaterialet.

WGI_c är ett index för landet c som grundas på Världsbankens uppskalade internationella indikatorer för styrning.

t_c är ett lands handelsparameter för justering av WGI , vilket fastställs med hänsyn tagen till landets, c , eventuella exportavgifter (eventuellt mildrade genom ett gällande handelsavtal), fysiska exportkvoter eller exportförbud.

6. Det bedömda råmaterialetsvarans substitutionsindex för försörjningsrisk (SISR) beräknas enligt följande:

$$SI_{SR} = \sum_i \sum_a SPP_{i,SR} * Sub_share_{i,a} * Share_a$$

där

i betecknar ett enskilt substitutionsråmaterial

a betecknar ett enskilt användningsområde för råmaterialet

$SPP_{i,SR}$ är parametern för försörjningsrisk för varje ersättningsmaterial, i , baserat på dess globala produktion, kritikalitet och ekonomiska betydelse (primärprodukt, samprodukt, biprodukt).

Med $share_a$ (andel _{a}) menas andelen kandidatmaterial i i en tillämpning för slutanvändning.

Med $sub_share_{i,a}$ (underandeli _{a}) menas underandelen för varje substitutionsråmaterial inom varje tillämpning.

7. Om strukturella eller statistiska förändringar påverkar mätningen av ekonomisk betydelse och försörjningsrisk för alla bedömda material på ett övergripande sätt, ska motsvarande värden korrigeras för sådana förändringar.

Beräkningarna av formlerna i denna del ska baseras på ett medelvärde av de senaste fem år för vilka uppgifter finns tillgängliga. Uppgifternas prioritet, kvalitet och tillgänglighet ska beaktas.

BILAGA III

Bedömning av kriterierna för erkännande som strategiskt projekt

1. Vid bedömningen av huruvida ett projekt i unionen uppfyller kriteriet i artikel 6.1 a ska följande beaktas:

- a) Huruvida projektet bidrar till de riktmärken som anges i artikel 5.2 a.
- b) Huruvida projektet bidrar till att upprätthålla eller stärka unionens kapacitet som en andel av unionens årliga förbrukning av strategiska råmaterial, med beaktande av den förväntade ökningen av förbrukningen i unionen.
- c) Huruvida projektet bidrar till att stärka unionens kapacitet att producera innovativa råmaterial som kan ersätta strategiska råmaterial i en eller flera strategiska tekniker, samtidigt som åtgärder vidtas för att uppnå ett lika stort eller lägre miljöavtryck jämfört med det strategiska råmaterial som ersätts.

Ett projekts bidrag till riktmärket för kapacitet ska bedömas med beaktande av projektets affärsplan och stödjande teknisk information i ansökan och projektets beräknade tid till marknaden.

2. Vid bedömningen av huruvida ett projekt i ett tredjeland, eller i utomeuropeiska länder och territorier, uppfyller kriteriet i artikel 6.1 a ska följande beaktas:

- a) Huruvida projektet bidrar till de riktmärken som anges i artikel 5.2 b eller bidrar till att upprätthålla resiliensen i unionens försörjning med strategiska råmaterial.
- b) Huruvida den tillämpliga rättsliga ramen eller andra villkor ger garantier för att handel och investeringar med anknytning till projektet inte kommer att snedvridas, särskilt med beaktande av huruvida unionen har ingått ett strategiskt partnerskap enligt artikel 37 eller ett handelsavtal med ett råmaterialkapitel med det berörda tredjelandet, eller utomeuropeiska länder och territorier, och huruvida projektet är förenligt med unionens gemensamma handelspolitik.
- c) I vilken utsträckning det finns företag som har eller är villiga att ingå offtake-avtal med projektägaren i syfte att använda eller förädla de strategiska råmaterial som produceras inom de relevanta projekten i unionen.
- d) Huruvida projektet är förenligt med unionens mål för utvecklingssamarbete och utrikespolitik.

Ett projekts bidrag till de riktmärken som avses i led a ska bedömas med beaktande av projektets affärsplan och stödjande teknisk information i ansökan, projektets beräknade tid till marknaden samt den andel av projektets resultat som omfattas av sådana befintliga eller potentiella offtake-avtal som avses i led c. Underlag som rör led c kan omfatta avtal, avsiktsförklaringar eller samförståndsavtal.

3. Vid bedömningen av huruvida ett projekt uppfyller kriteriet i artikel 6.1 b ska följande beaktas:

- a) Kvaliteten på de genomförbarhetsstudier som genomförts beträffande projektets utvecklingspotential.
- b) Huruvida den teknik som är avsedd att användas har demonstrerats i den relevanta miljön.

4. De genomförbarhetsstudier som avses i punkt 3 a ska utformas för att

- a) bedöma om ett föreslaget projekt sannolikt kommer att bli framgångsrikt genom analys av tekniska och miljömässiga överväganden,
- b) kartlägga potentiella tekniska frågor och problem som kan uppstå under projektets genomförande.

Ytterligare studier kan krävas för att bekräfta projektets genomförbarhet.

5. Bedömningen av huruvida ett projekt i unionen uppfyller kriteriet i artikel 6.1 c ska beakta en övergripande bedömning av ett projekts överensstämmelse med relevant unionsrätt eller nationell rätt samt relevanta kompletterande underlag, med beaktande av projektets lokalisering.

Bedömningen av huruvida projekt i tredjeländer eller i utomeuropeiska länder och territorier uppfyller kriteriet i artikel 6.1 c ska beakta överensstämmelse med tillämplig nationell rätt om den nationella rätten ger tillräckliga garantier för att kriteriet eller aspekter av det uppfylls och med följande internationella instrument:

- a) ILO:s trepartsdeklaration om principer som rör multinationella företag och socialpolitik.
 - b) OECD:s riktlinjer om tillbörlig aktsamhet för ansvarsfullt företagande, särskilt riktlinjerna för korruptionsbekämpning.
 - c) OECD:s vägledning om tillbörlig aktsamhet för ansvarsfulla försörjningskedjor för mineral från konfliktdrabbade områden och högriskområden
 - d) OECD:s riktlinjer om tillbörlig aktsamhet för att få intressenter att engagera sig i utvinningssektorn, inbegripet när det hänvisas till principerna i Förenta nationernas deklaration om urfolks rättigheter.
 - e) OECD:s principer för företagsstyrning
 - f) OECD:s riktlinjer för multinationella företag om ansvarsfullt företagande.
 - g) FN:s principer för företag och mänskliga rättigheter.
 - h) Prestandastandard 5 från IFC för markförvärv och tvångsförflyttningar.
6. Projektägare får också intyga att kriteriet i artikel 6.1 c är uppfyllt genom att
- a) styrka att det berörda projektet är individuellt certifierat genom ett eller flera system som erkänts enligt artikel 30.2 och som tillsammans omfattar de krav som förtecknas i punkt 2 i bilaga IV, eller
 - b) åta sig att få projektet certifierat genom ett eller flera erkända system som erkänts enligt artikel 30.2, som gemensamt omfattar de krav som förtecknas i punkt 2 i bilaga IV, och styrka att projektet när det genomförs kommer att uppfylla kriterierna för den certifieringen.
7. Vid bedömningen av huruvida ett projekt i unionen uppfyller kriteriet i artikel 6.1 d ska följande beaktas:
- a) Huruvida företag från olika medlemsstater deltar i projektet.
 - b) Huruvida potentiella förhandelsköpare också är belägna i fler än en medlemsstat.
 - c) Hur tillgången till strategiska råmaterial för användare i senare led i fler än en medlemsstat påverkas.
8. Bedömningen av huruvida ett projekt i ett tredjeland uppfyller kriteriet i artikel 6.1 e ska beakta i vilken utsträckning projektet i det berörda tredjelandet bidrar till
- a) att stärka fler än ett led i värdekedjan för råmaterial i det landet eller i dess omgivande region,
 - b) att främja privata investeringar i den inhemska värdekedjan för råmaterial,
 - c) att skapa ekonomisk eller social nytta i vidare mening, inbegripet skapande av sysselsättning.

BILAGA IV

Krav på certifieringssystem

1. Ett erkänt certifieringssystem ska uppfylla följande krav:
 - a) Det står öppet enligt transparenta, rättvisa och icke-diskriminerande villkor för alla ekonomiska aktörer som vill och kan uppfylla systemets krav samt är föremål för flerpartsstyrning.
 - b) Kontroll och övervakning av efterlevnaden är objektiv, bygger på internationella, unions- eller nationella standarder, krav och förfaranden och utförs oberoende av den berörda ekonomiska aktören.
 - c) Det inbegriper tillräckliga krav och förfaranden för att säkerställa de ansvariga kontrollanternas kompetens och oberoende.
 - d) Det inbegriper krav för att säkerställa att en revisionsrapport upprättas på anläggningsnivå.
2. Certifieringskraven ska omfatta åtminstone följande:
 - a) Krav som säkerställer miljömässigt hållbara metoder, inbegripet krav som säkerställer miljöledning och begränsning av effekter i följande miljörisk kategorier:
 - i) Luft, inbegripet luftföroreningar såsom växthusgasutsläpp.
 - ii) Vatten, inbegripet havsbotten och den marina miljön och vattenföroreningar, vattenanvändning, vattenmängder, med beaktande av översvämning eller torka, och tillgång till vatten.
 - iii) Mark, inbegripet markförorening, markerosion, markanvändning och markförstöring.
 - iv) Biologisk mångfald, inbegripet skador på livsmiljöer, vilda djur, flora och ekosystem, inbegripet ekosystemtjänster.
 - v) Farliga ämnen.
 - vi) Buller och vibrationer.
 - vii) Anläggnings säkerhet.
 - viii) Energianvändning.
 - ix) Avfall och restprodukter.
 - b) Krav som säkerställer socialt ansvarsfulla metoder, inbegripet respekt för mänskliga rättigheter och arbetstagarnas rättigheter, inbegripet urfolks samhällsliv.
 - c) Krav som säkerställer affärsintegritet och öppenhet, inbegripet krav på sund förvaltning av ekonomiska, miljömässiga och sociala frågor, samt en politik för bekämpning av korruption och mutor.

BILAGA V

Miljöavtryck**Del I****Definitioner**

I denna bilaga gäller följande definitioner:

- a) *aktivitetsdata*: information kopplad till processer för modellering av livscykelinventeringar (LCI), varvid varje aggregerat LCI-resultat från de processkedjor som motsvarar aktiviteterna för en process multipliceras med motsvarande aktivitetsdata och läggs därefter samman för att få fram processens miljöavtryck.
- b) *materiallista*: förteckning över de råmaterial, underenheter, intermediära enheter, delkomponenter, delar och de mängder av varje som behövs för att tillverka den produkt som undersökningen omfattar.
- c) *företagsspecifika uppgifter eller primärdata*: direkt uppmätta eller insamlade uppgifter från en eller flera anläggningar (anläggningsspecifika uppgifter) som är representativa för företagets verksamhet.
- d) *konsekvensbedömningsmetod*: protokoll för kvantitativ omvandling av livscykelinventeringsdata till bidrag till miljökonsekvenser som ger anledning till oro.
- e) *påverkanskategori*: en klass av resursanvändning eller miljökonsekvenser till vilken livscykelinventeringsdata är relaterade.
- f) *livscykel*: de på varandra följande och sammanhängande stadierna i ett produktsystem, från anskaffning av råmaterial eller utvinning ur naturresurser till slutligt bortskaffande (ISO 14040:2006).
- g) *livscykelinventering* eller *LCI*: den sammanlagda mängden av data om utbyten mellan elementärflöden, avfallsflöden och produktflöden i ett LCI-dataset.
- h) *dataset för livscykelinventering* eller *LCI-dataset*: ett dokument eller en fil med livscykelinformation för en specificerad produkt eller annan referens (t.ex. webbplats, process) som omfattar beskrivande metadata och kvantitativ livscykelinventering, och det kan vara ett dataset för en enhetsprocess, ett delvis aggregerat dataset eller ett aggregerat dataset.
- i) *sekundära data*: data som inte härrör från en specifik process inom försörjningskedjan för det företag som utför en miljöavtrycksanalys. Begreppet avser data som inte samlas in, mäts eller uppskattas av företaget direkt utan hämtas från en tredjeparts LCI-databas eller andra källor, inklusive genomsnittliga industridata – till exempel offentliggjorda produktionsdata, statlig statistik och statistik från branschorganisationer – litteraturstudier, tekniska studier och patent, och kan också baseras på finansiella uppgifter och innehålla indirekta uppgifter och andra generiska data. Primärdata som genomgår ett horisontellt aggregeringssteg betraktas som sekundära data.
- j) *systemgräns*: de aspekter som ingår i eller utesluts ur livscykelundersökningen.

Beräkningsreglerna för miljöavtrycket för ett kritiskt råmaterial ska omfatta alla ytterligare definitioner som behövs för tolkningen av dem.

Del II**Tillämpningsområde**

Denna bilaga innehåller grundläggande uppgifter om hur kritiska råmaterials miljöavtryck ska beräknas.

Beräkningsreglerna för ett visst kritiskt råmaterials miljöavtryck ska bygga på de väsentliga delar som ingår i denna bilaga, med beaktande av vetenskapligt välgrundade bedömningsmetoder och relevanta internationella standarder på området livscykelanalys.

Beräkningen av ett kritiskt råmaterials miljöavtryck ska baseras på den materialräkning, den energi, de produktionsmetoder och de insatsvaror som används vid de anläggningar som är involverade i produktionen av det kritiska råmaterialet.

När kommissionen fastställer beräkningsregler för kritiska råmaterials miljöavtryck ska den sträva efter att säkerställa överensstämmelse med beräkningsreglerna för miljöavtrycket för intermediära produkter och slutprodukter som använder de relevanta kritiska råmaterialen.

Del III

Deklarerad enhet

Den deklarerade enheten ska vara 1 kg av den relevanta typen av kritiskt råmaterial.

Beräkningsreglerna för kritiska råmaterials miljöavtryck får innehålla ett högre eller lägre värde på den deklarerade enheten, uttryckt i kilogram, om det är nödvändigt för att ta hänsyn till det relevanta råmaterialets egenskaper eller användningsområde.

De kvantitativa inflödes- och utflödesdata som samlas in av tillverkaren för att kvantifiera koldioxidavtrycket ska beräknas i relation till denna deklarerade enhet.

Del IV

Systemgräns

1. Utvinning, koncentration och raffinering är de tre livscyklingsfaser som ska ingå i systemgränsen för primära kritiska råmaterial med följande processer, när det är relevant för det specifika råmaterialet:
 - a) Processer i tidigare led, inbegripet utvinning av malm för råmaterialproduktion, produktion och leverans, inklusive transport, av kemikalier, hjälpprocesser, produktion och leverans, inklusive transport, av bränslen, produktion och leverans av el samt transport av material i fordon som inte ägs eller drivs av organisationen.
 - b) Transport av malm, koncentrat och råmaterial i fordon som ägs eller drivs av organisationen.
 - c) Lagring av malm, koncentrat och råmaterial.
 - d) Krossning och rengöring av malm.
 - e) Produktion av koncentrat av råmaterial.
 - f) Metallutvinning, med kemiska, fysikaliska eller biologiska metoder.
 - g) Smältning.
 - h) Metallomvandling.
 - i) Rengöring av slagg.
 - j) Anrikning av metall.
 - k) Metallelektrolys.
 - l) Gjutning eller förpackning av metall.
 - m) Behandling av använt material och slagg.
 - n) Alla relaterade hjälpprocesser såsom behandling på plats av avloppsvatten, även för behandling av processvatten, vatten för direkt kylning och dagvatten, system för gasrening, inbegripet för primära och sekundära avgaser, värmepannor, inklusive för förbehandling av matningsvatten, och intern logistik.
2. Inom systemgränsen för sekundära kritiska råmaterial, som definierar materialåtervinningsskedet i livscykeln, ska följande processer ingå, när de är relevanta för ett visst materialåtervunnet råmaterial:
 - a) Processer i tidigare led, inbegripet produktion av råinsatsmaterial (skrot och jungfruliga koncentrat), produktion och leverans (transport) av kemikalier, hjälpprocesser, produktion och leverans (transport) av bränslen, produktion och leverans av el samt transport av material i fordon som inte ägs av organisationen.
 - b) Transport av koncentrat och skrot i fordon som ägs eller drivs av organisationen.
 - c) Lagring av skrot, koncentrat och råmaterial.
 - d) Förbehandling av sekundära material.
 - e) Smältning.

- f) Metallomvandling.
 - g) Anrikning av metall.
 - h) Metallektrolys.
 - i) Gjutning eller förpackning av metall.
 - j) Behandling av använt material.
 - k) Alla relaterade hjälpprocesser såsom behandling på plats av avloppsvatten, även för behandling av processvatten, vatten för direkt kylning och dagvatten, system för gasrening, inbegripet för primära och sekundära avgaser, värmepannor, inklusive för förbehandling av matningsvatten, och intern logistik.
3. Användningsfasen eller fasen i slutet av livscykeln ingår inte i beräkningen av miljöavtryck, eftersom de inte står under direkt inflytande av den ansvariga ekonomiska aktören. Andra processer får undantas om deras bidrag till ett visst kritiskt råmaterials miljöavtryck är obetydligt.

Del V

Påverkanskategorier

I beräkningsreglerna ska de påverkanskategorier som ska ingå i beräkningen av miljöavtrycket anges. Valet ska baseras på en hotspot-analys som utförs i enlighet med vetenskapligt vedertagna metoder som utvecklats på internationell nivå där följande beaktas:

- a) Den relativa betydelsen av olika former av påverkan, inbegripet deras relativa betydelse för att uppnå unionens mål för klimat- och miljöpåverkan.
- b) Behoven hos företag i senare led som vill informera om miljöavtrycket för de kritiska råmaterial som de använder.

Del VI

Användning av företagsspecifika och sekundära dataset

I beräkningsreglerna ska användningen av företagsspecifika eller sekundära dataset anges för alla relevanta processer och material. Om beräkningsreglerna möjliggör ett val mellan ett företagsspecifikt dataset och ett sekundärt dataset ska kommissionen överväga att ge incitament till användning av det företagsspecifika datasetet.

Användning av företagsspecifika data ska krävas åtminstone för de processer som står under den ansvariga operatörens direkta inflytande och har det största bidraget till de relevanta påverkanskategorierna.

Företagsspecifika aktivitetsdata ska användas i kombination med relevanta sekundära dataset avseende miljöavtryck. I beräkningsreglerna ska det anges om provtagning är tillåten, i enlighet med kriterier i vetenskapligt vedertagna metoder som utvecklats på internationell nivå.

En ändring av den materialräkning eller energimix som används för att producera en typ av kritiskt råmaterial kräver att miljöavtrycket beräknas på nytt.

När kommissionen fastställer beräkningsregler, inbegripet för de växthusgasutsläpp som genereras av el som används för produktion av kritiska råmaterial, ska den säkerställa överensstämmelse med och anpassning till annan relevant unionsrätt, om det inte föreligger motiverade skäl till att inte göra detta.

I de beräkningsregler som ska anges i en delegerad akt ska detaljerade modeller av följande livscykelfaser ingå:

- a) Utvinning, koncentration och anrikning av primära råmaterial.
- b) Fas för anskaffning och förädling av sekundära råmaterial.

Del VII

Konsekvensbedömningsmetoder

Miljöavtrycket ska beräknas med hjälp av vetenskapligt vedertagna konsekvensbedömningsmetoder som tar hänsyn till utvecklingen på internationell nivå för relevanta påverkanskategorier som rör klimatförändringar, vatten, luft, mark, resurser, markanvändning och toxicitet.

Resultaten ska redovisas som karakteriserade resultat, utan normalisering och viktning.

Del VIII

Prestandaklasser för miljöavtryck

Beroende på fördelningen av värdena i de miljöavtrycksdeklarationer som släpps ut på den inre marknaden, ska ett lämpligt antal prestandaklasser fastställas, där kategori A är den bästa klassen med lägst inverkan under livscykeln, för att möjliggöra marknadsdifferentiering. Tröskelvärdet för varje prestandaklass och dess omfattning ska fastställas på grundval av fördelningen av prestanda för de relevanta kritiska råmaterial som släppts ut på marknaden under de senaste tre åren, de förväntade tekniska förbättringarna och andra tekniska faktorer som fastställs senare.

Kommissionen ska se över antalet prestandaklasser och tröskelvärdena mellan dem vart tredje år så att de förblir representativa för förhållandena på marknaden och den väntade utvecklingen.

Del IX

Bedömning av överensstämmelse

I beräknings- och verifieringsreglerna ska det tillämpliga förfarandet för bedömning av överensstämmelse anges, bland modulerna i bilaga II till beslut 768/2008/EG, med de anpassningar som behövs på grund av det berörda råmaterialets egenskaper.

När kommissionen fastställer det tillämpliga förfarandet för bedömning av överensstämmelse ska följande kriterier beaktas:

- Huruvida den berörda modulen är lämplig för typen av råmaterial och står i proportion till det allmänintresse som eftersträvas.
- Vilka riskerna med produkten är och i vilken omfattning bedömningen av överensstämmelse motsvarar risktypen och risknivån.
- Tillverkarens behov av att kunna välja mellan modulerna för kvalitetssäkring och produktcertifiering enligt bilaga II till beslut nr 768/2008/EG i de fall en tredje part måste delta.